

371.42

ด 417.1

ร. 9

การศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการเลือกเรียนต่อของนักเรียน มศ. ๓
และบทบาทของโรงเรียนในการแนะแนว
ในโรงเรียนมัธยมจังหวัดชัยนาท

ปริญญาบัตร

ของ

เฉลิมชัย อบลพวงศ์
THE LIBRARY
COLLEGE OF EDUCATION
BANGKOK, THAILAND

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

๑๔ มีนาคม ๒๕๑๑

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำคณะได้พิจารณาปัญหานี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของวิทยาลัยวิชาการศึกษาได้

.....เฟื่องฟ้า ธีระกุล..... ประธาน

.....ว.ร. ๑๖ ๑๑๗๗..... กรรมการ

.....พ.ร. ๑๖ ๑๑๗๗..... กรรมการ

๑๔ มีนาคม ๒๕๑๑

ประกาศคุณูปการ

ในความสำเร็จของการเขียนปฏิญานิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าผู้เขียนได้รับคำแนะนำช่วยเหลือจากท่านอาจารย์ และผู้ช่วยเหลือหลายท่าน ซึ่งสิ่งนี้เป็นกำลังใจและเป็นแรงผลักดันให้การดำเนินงานครั้งนี้สำเร็จลงเรียบร้อย จึงขอกราบขอบพระคุณและขอบคุณไว้ด้วยความคารวะและซาบซึ้งเป็นอย่างสูงแก่ท่านอาจารย์และท่านผู้อุปการคุณทุกท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

๑. รองศาสตราจารย์ ดร. พัทธส วัณพลเกษ ประธานคณะกรรมการที่ปรึกษาของผู้เขียน ซึ่งได้กรุณาให้คำแนะนำ นับตั้งแต่การเลือกอาจารย์ที่ปรึกษา การวางแผนโครงเรื่อง การตรวจแก้ไขข้อบกพร่องและอื่น ๆ จนกระทั่งปฏิญานิพนธ์สำเร็จลง ผู้เขียนขอกราบคารวะด้วยความขอบพระคุณอย่างสูงยิ่ง

๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ บุญถึง แนนทนา ได้กรุณาให้คำแนะนำช่วยเหลือเรื่องการสร้างแบบข้อความถามและแบบสัมภาษณ์ จนสำเร็จเป็นอุปกรณ์สำคัญในการรวบรวมข้อมูล และกรุณาตรวจแก้ไขข้อความรายละเอียดของปฏิญานิพนธ์จนปฏิญานิพนธ์สำเร็จลง ผู้เขียนขอกราบคารวะด้วยความขอบพระคุณอย่างสูงยิ่ง

๓. อาจารย์ ดร. พจน์ สะเพียรชัย ได้กรุณาให้คำแนะนำเรื่องการใช้สถิติ การทำตารางเสนอข้อมูล และกรุณาแก้ไขวิธีการแปลผลของข้อมูลอย่างดียิ่ง จนกระทั่งปฏิญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยความเรียบร้อย ผู้เขียนขอกราบคารวะด้วยความขอบพระคุณอย่างสูงยิ่ง

นอกจากนี้ ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ นายถวัลย์ เถลิงศรี ศึกษาธิการจังหวัดชัยนาท ขอกราบขอบพระคุณ ดร. วิรัช กุมพาศ

ขอขอบคุณครูใหญ่ ครู และนักเรียน มศ. ๓ ในโรงเรียนมัธยม จังหวัดชัยนาท ทั้ง ๗ แห่ง ที่ได้ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่ง ไว้ ณ ที่นี้ด้วย

เฉลิมชัย อุบลพงศ์

สารบัญ

บทที่	หน้า
๑ ความเบื้องต้น	๑
คำนำ	๑
/ ความมุ่งหมายของการศึกษาคนควา	๓
/ ความสำคัญของการศึกษาคนควา	๓
ข้อตกลงเบื้องต้น	๕
/ ขอบเขตของการศึกษาคนควา	๕
คำจำกัดความศัพท์เฉพาะบางคำ	๖
เอกสารและการค้นคว้าที่เกี่ยวข้อง	๗
๒ วิธีดำเนินการ	๑๓
แหล่งข้อมูล	๑๓
เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูล	๒๕
การสร้างเครื่องมือ	๒๗
การรวบรวมและจัดกระทำกับข้อมูล	๒๗
การวิเคราะห์ข้อมูลและ เสนอผลการคนควา	๒๘
๓ ผลการศึกษาคนควา	๓๐
คำชี้แจงประกอบ	๓๐
การวิเคราะห์การเลือกเรียนตอของนักเรียน	๓๑
การวิเคราะห์ลักษณะวิชาอาชีพที่นักเรียนเลือกเรียน	๓๓
การวิเคราะห์ความสามารถในการเลือกเรียนตอของนักเรียน	๔๓
การวิเคราะห์ความแตกต่างของความสามารถในการเลือกเรียนตอ	๔๕
การวิเคราะห์บทบาทของโรงเรียน	๔๕

สรุปความเห็นเพิ่มเติมของครูและครูใหญ่	๖๒
๔ สรุปความและข้อเสนอแนะ	๖๔
บทย่อ	๖๔
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	๖๕
ข้อเสนอแนะ	๖๕
ข้อเสนอแนะจากปัญหาที่พบ	๖๕
ข้อเสนอแนะเรื่อง โครงการแนะแนว	๗๐
ข้อเสนอแนะเรื่องการจัดกิจกรรม	๗๒
ข้อเสนอแนะเรื่องหลักสูตร	๗๓
ข้อเสนอแนะเรื่องตำราเรียน	๗๔
ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้นคว้าต่อไป	๗๕
บรรณานุกรม	๗๖
ภาคผนวก	๗๘
ประวัติย่อของผู้เขียน	๑๐๔

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
๑. แสดงจำนวนนักเรียนทั้งหมดของแต่ละโรงเรียน ในโรงเรียนมัธยม จังหวัดชัยนาท ปีการศึกษา ๒๕๑๐	๑๖
๒. แสดงจำนวนครูของแต่ละโรงเรียน ในโรงเรียนมัธยม จังหวัดชัยนาท ปีการศึกษา ๒๕๑๐	๑๗
๓. แสดงวุฒิของครูแต่ละโรงเรียน ในโรงเรียนมัธยมจังหวัดชัยนาท ปีการศึกษา ๒๕๑๐	๑๘
๔. แสดงจำนวนนักเรียน มศ. ๓ ของแต่ละโรงเรียน ในโรงเรียนมัธยม จังหวัดชัยนาท ปีการศึกษา ๒๕๑๐	๑๙
๕. แสดงจำนวนนักเรียน มศ. ๓ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ของโรงเรียนมัธยม แต่ละโรงเรียนในจังหวัดชัยนาท ปีการศึกษา ๒๕๑๐	๒๐
๖. แสดงจำนวนนักเรียน มศ. ๓ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนมัธยม แต่ละโรงเรียน ในจังหวัดชัยนาท ปีการศึกษา ๒๕๑๐ (จำแนก ตามเพศ)	๒๑
๗. แสดงจำนวนนักเรียน มศ. ๓ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนมัธยม แต่ละโรงเรียน ในจังหวัดชัยนาท ปีการศึกษา ๒๕๑๐ (จำแนกตามอายุ)	๒๒

๘.	แสดงจำนวนนักเรียน มศ. ๓ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนมัธยมแต่ละโรงเรียน ในจังหวัดชัยนาท ปีการศึกษา ๒๕๑๐ (จำแนกตามอาชีพของพ่อแม่)	๒๔
๙.	แสดงจำนวนนักเรียน มศ. ๓ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของแต่ละโรงเรียน ในโรงเรียนมัธยมจังหวัดชัยนาท ปีการศึกษา ๒๕๑๐ (จำแนกตาม ฐานะและรายได้ของพ่อแม่)	๒๔
๑๐.	แสดงการเลือกเรียนต่อของนักเรียน หลังจากจบชั้น มศ. ๓ แล้ว	๓๒
๑๑.	แสดงวิชาอาชีพที่นักเรียนเลือก สำหรับวิชาอาชีพที่ต้องเรียนในมหาวิทยาลัย หรือวิทยาลัยชั้นสูง	๓๓
๑๒.	แสดงลักษณะวิชาอาชีพที่นักเรียนเลือก สำหรับวิชาอาชีพที่ต้องเรียนในมหาวิทยาลัย หรือวิทยาลัยชั้นสูง	๓๖
๑๓.	แสดงวิชาอาชีพที่นักเรียนเลือก สำหรับวิชาอาชีพที่สอนในโรงเรียนอาชีวศึกษา รวมทั้งในโรงเรียนฝึกหัดครู หรือโรงเรียนที่สอนวิชาอาชีพอย่างอื่น	๓๗
๑๔.	แสดงลักษณะวิชาอาชีพที่นักเรียนเลือก สำหรับวิชาอาชีพที่ต้องเรียนในโรงเรียน อาชีวศึกษา	๔๑
๑๕.	แสดงความประสงค์หลังจากจบชั้น มศ. ๓ ของนักเรียนที่ไม่ประสงค์ เรียนต่อ	๔๒
๑๖.	แสดงความสามารถในการเลือกเรียนต่อของนักเรียน	๔๔
๑๗.	แสดงการวิเคราะห์ความสามารถในการเลือกเรียนต่ออย่าง Realistic ระหว่างนักเรียนเพศชายและหญิง	๔๖

๑๘. แสดงการวิเคราะห์การเลือกเรียนต่ออย่าง Unrealistic ระหว่าง นักเรียนเพศชายและหญิง	๔๗
๑๙. แสดงการวิเคราะห์ความสามารถในการเลือกเรียนต่ออย่าง Realistic ระหว่างนักเรียนอายุกลุ่มต่ำ (๑๓ - ๑๕ ปี) กับนักเรียน อายุกลุ่มสูง (๑๖ - ๑๘ ปี)	๔๘
๒๐. แสดงการวิเคราะห์การเลือกเรียนต่ออย่าง Unrealistic ระหว่าง นักเรียนอายุกลุ่มต่ำ (๑๓ - ๑๕ ปี) กับนักเรียนอายุกลุ่มสูง (๑๖ - ๑๘ ปี)	๔๘
๒๑. แสดงการทำกิจกรรมเกี่ยวกับการประเมินพิเศษ ของโรงเรียนมัธยม จังหวัดชัยนาท	๕๐
๒๒. แสดงการทำกิจกรรมเกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูลนักเรียน ของโรงเรียน มัธยมจังหวัดชัยนาท	๕๑
๒๓. แสดงการทำกิจกรรมนอกหลักสูตร ของโรงเรียนมัธยม ในจังหวัดชัยนาท	๕๒
๒๔. แสดงกิจกรรมเกี่ยวกับการให้ข้อเสนอแนะ ของโรงเรียนมัธยม ในจังหวัดชัยนาท	๕๓
๒๕. แสดงกิจกรรมการให้คำปรึกษาหารือแก่นักเรียน ของโรงเรียนมัธยม ในจังหวัดชัยนาท	๕๔
๒๖. แสดงการทำกิจกรรม Home-room ของโรงเรียนมัธยม ในจังหวัดชัยนาท	๕๖

๒๗.	แสดงการทำกิจกรรมการเยี่ยมบ้านนักเรียน ของโรงเรียนมัธยม ในจังหวัดชัยนาท	๕๗
๒๘.	แสดงการทำกิจกรรมเกี่ยวกับการติดตามผลนักเรียน ของโรงเรียนมัธยม ในจังหวัดชัยนาท	๕๘
๒๙.	แสดงจำนวนบุคคล อุปกรณ์ สถานที่ที่จะทำการแนะแนว ของโรงเรียนมัธยม ในจังหวัดชัยนาท	๕๙
๓๐.	แสดงความเห็นของครูเกี่ยวกับงานแนะแนว ในโรงเรียนมัธยมจังหวัดชัยนาท ...	๖๐
๓๑.	แสดงแนวทางที่คิดจะทำต่อไปเรื่องงานแนะแนว ของโรงเรียนมัธยม ในจังหวัดชัยนาท	๖๑

บัญชีภาพประกอบ

ภาพ	หน้า
๑. แสดงแผนที่ทั้งจังหวัดชัยนาท	๑๒
๒. แสดงแผนการใช้วิทยากรร่วมกัน	๗๑

(๑)

คำนำ

นักเรียนที่กำลังจะจบชั้น มศ. ๓ ซึ่งชั้นนี้ถือว่าเป็นระยะหัวเลี้ยวหัวต่อที่สำคัญของการศึกษา
เล่าเรียน และเป็นระยะที่นักเรียนกำลังอยู่ในวัยรุ่น ซึ่งตามหลักวิชาจิตวิทยาถือว่าเป็นวัยที่มีปัญหา
ด้านต่าง ๆ มาก จะมีความยุ่งยากใจเป็นอันมากในการที่จะตัดสินใจว่า ตนควรจะเลือกศึกษาต่อใน
สถาบันแห่งใด และในวิชาอาชีพใด ถ้านักเรียนเหล่านั้นสามารถเลือกเรียนต่อได้อย่างเหมาะสม
ถูกต้องแก่ตนเองตามความเป็นจริง (Realistic) แล้ว เขาเหล่านั้นก็มีโอกาสจะประสบความสำเร็จ
ในการเรียนและการทำงาน แต่ถ้านักเรียนไม่สามารถเลือกเรียนต่อได้อย่างเหมาะสมถูกต้องแก่ตนเอง
ตามความเป็นจริง เขาเหล่านั้นก็มีโอกาสที่จะประสบความล้มเหลวไ้มาก

การที่นักเรียนจะมีความสามารถในการเลือกเรียนต่อได้อย่างเหมาะสมถูกต้องแก่ตนเองตาม
ความเป็นจริงนั้น ขึ้นอยู่กับความเข้าใจในตัวเองอย่างถูกต้องของนักเรียน และใช้ความรู้ความเข้าใจ
ที่มีอยู่ทำการเลือกเรียนวิชาอาชีพให้เหมาะสมกับตน การที่นักเรียนจะมีความสามารถเช่นนี้ย่อมต้อง
อาศัยความช่วยเหลือของโรงเรียน ทั้งที่รองศาสตราจารย์ นาฏเจลิย สุมาวงศ์ ได้ให้ความเห็น
เกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ว่า

เพื่อช่วยให้การเลือกอาชีพต่าง ๆ ใกล้เคียงกับความจริงยิ่งขึ้น และเพื่อช่วยให้นักเรียนรู้จัก
ใช้ความคึกคักเหตุผลให้ดียิ่งขึ้นว่า ตนควรจะประกอบอาชีพอะไรในอนาคต โรงเรียนจึง
เป็นที่ ๆ เหมาะสมอย่างยิ่ง ในการที่จัดหาคำบอกเล่าที่ถูกต้องเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ของเด็ก
นักเรียนจำเป็นจะต้องได้รับคำบอกเล่าที่ถูกต้องและใกล้เคียงความจริง และจำเป็นจะต้อง
ทราบข้อเท็จจริงเหล่านั้นตั้งแต่เด็กยังอยู่ในชั้นมัธยมต้น ๆ ทั้งนี้เพื่อให้เด็กเตรียมตัวเตรียมใจ
สำหรับอาชีพที่เหมาะสมแก่ตน เป็นการช่วยไม่ให้เด็กเสียเวลาเป็นปี ๆ ในการฝึกฝนอาชีพ

ที่คนไม่เหมาะสม และช่วยไม่ให้เด็กมีแต่ความรู้สามัญโดยไม่ได้เตรียมอาชีพใด ๆ เลย อันเป็นเหตุให้ไม่มีความสุขในงานที่ตนต้องกระทำอยู่

การช่วยเหลือนักเรียนดังกล่าวข้างต้น จัดเป็นงานแขนงหนึ่งของการให้บริการแนะแนวแก่นักเรียน ซึ่งถือว่าเป็นบทบาทสำคัญที่โรงเรียนจะต้องกระทำ การจัดบริการแนะแนวขึ้นในโรงเรียน นอกจากจะเป็นประโยชน์แก่นักเรียนแล้ว ยังเป็นประโยชน์ต่อตัวครูและต่อโรงเรียนเป็นส่วนรวม ดังคำกล่าวของ นายเชื้อ สาริมา ณ รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปัจจุบัน กล่าวในพิธีเปิดการอบรมครูแนะแนวของโรงเรียน ณ ศูนย์ศึกษาศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เมื่อ วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๐๗ มีใจความตอนหนึ่งว่า

การแนะแนวมีความจำเป็นขึ้นทุกที เพราะนักเรียนเพิ่มมากขึ้น มีทั้งปัญหาในการศึกษาเล่าเรียน ปัญหาการศึกษาต่อในวิชาชีพและการเลือกประกอบอาชีพ ตลอดจนปัญหาส่วนตัวที่เกิดขึ้นทั้งทางบ้านและทางโรงเรียน ถ้าโรงเรียนใดให้บริการแนะแนวแก่นักเรียนแล้ว ปัญหาดังกล่าวก็จะบรรเทาเบาบางลง เป็น—ประโยชน์แก่นักเรียนและการบริหารส่งเสริมความก้าวหน้าของโรงเรียนเอง ครูบาอาจารย์ที่ช่วยในการแนะแนวทั้งโดยตรงหรือมีส่วนร่วมด้วย ก็คงจะจิตใจที่ช่วยให้เหลือนักเรียนและโรงเรียนของตน การดำเนินการศึกษาก็จะได้ผลสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษายุ่งเกี่ยวกับความสามารถในการเลือกเรียนต่อของนักเรียนชั้น มศ. ๓ เพื่อจะดูว่านักเรียนสามารถเลือกเรียนต่อได้อย่างเหมาะสมถูกต้องกับตนเองตามความเป็นจริงหรือไม่เพียงไร พร้อมทั้งนั้นก็จะเป็นการศึกษามโนทัศน์ของโรงเรียนว่ามีแนวคิดจัดทำกิจกรรมเกี่ยวกับการแนะแนวไปบ้างหรือไม่ เพียงไร เพราะเมื่อทราบความสามารถในการเลือกเรียนต่อของนักเรียนว่าเป็นประการใดแล้ว ก็สมควรที่จะทำการเสนอแนะเรื่องการจัดบริการแนะแนวให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนและโรงเรียนต่อไป เพราะเป็นบทบาทสำคัญที่โรงเรียนควรจะต้องกระทำดังได้กล่าวมาแล้ว ซึ่งการที่จะทำการเสนอแนะเช่นนั้นได้ ย่อมจะต้องมีการศึกษากิจกรรมเกี่ยวกับการ

แนะแนวที่โรงเรียนเคยจัดกระทำไปแล้วเสียก่อน อันจะช่วยให้การเสนอแนะเป็นไปอย่างเหมาะสม ถูกต้องยิ่งขึ้น

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้เขียนได้ทำการศึกษานักเรียนและโรงเรียนมัธยมในจังหวัด ชัยนาท ทั้งนี้เพราะผู้เขียนมีความคุ้นเคยกับสภาพของนักเรียนและโรงเรียนในจังหวัดนี้เป็นอันดี อันจะช่วยให้การวิเคราะห์และตีความจากข้อมูลถูกต้องแน่นอนยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีความมุ่งหมายดังต่อไปนี้ คือ

๑. ศึกษาว่านักเรียน มศ. ๓ ในจังหวัดชัยนาท มีความประสงค์จะเลือกเรียนต่อในสถาบัน ใดและในวิชาอาชีพประเภทใด ผู้ที่จะไม่เรียนต่อเมื่อจบ มศ. ๓ มีความประสงค์จะทำอะไร
๒. ศึกษาความสามารถในการเลือกเรียนต่อของนักเรียน มศ. ๓ ว่าสามารถเลือกเรียนต่อ อย่างเหมาะสมถูกต้องแก่ตนเองตามความเป็นจริง (Realistic) หรือไม่ เพียงไร
๓. ศึกษาว่า เพศและอายุ ของนักเรียนที่แตกต่างกัน จะมีความสำคัญต่อความสามารถใน การเลือกเรียนต่อของนักเรียนหรือไม่ เพียงไร
๔. ศึกษาบทบาทของโรงเรียนในการจัดทำกิจกรรมเกี่ยวกับการแนะแนว ว่าได้จัดทำไปบ้าง แล้วหรือไม่ อย่างไร
๕. เสนอปัญหาที่พบและวิธีแก้ไข ทำการเสนอแนะแก่โรงเรียน เกี่ยวกับโครงการแนะแนว การจัดทำกิจกรรม หลักสูตร คำราเรียน เพื่อที่จะได้ดำเนินการให้เป็นประโยชน์ต่อนักเรียนยิ่งขึ้น

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ตามวิสัยทัศน์ ๒๐๒๐ ของสำนักงาน ก.ค.ศ.

๑. ตามสภาพการณ์ที่เป็นอยู่เดิม นักเรียนที่จบชั้น มศ. ๓ ยังขาดความรู้ความสามารถใน การเลือกเรียนต่อ อันเป็นผลให้นักเรียนเป็นจำนวนมากประสบกับความผิดหวังในการเรียนของตน จะเห็นได้จากจำนวนผู้สอบไม่ผ่าน มศ. ๕ ในปีหนึ่ง ๆ มีเป็นอันมาก ดังเช่นในปี พ.ศ. ๒๕๐๓ มี

นักเรียนเข้าสอบ มศ. ๕ จำนวน ๒๔,๒๔๔ คน แต่สอบได้เพียง ๔,๘๔๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๙๖ เท่านั้น^๓ นักเรียนที่สอบตก มศ. ๕ เหล่านี้ เข้าเรียนชั้น มศ. ๔ - ๕ ทั้งที่ไม่แน่ใจว่าตนมีสติปัญญาความสามารถเพียงพอที่จะเรียนทางนี้ได้สำเร็จหรือไม่ ผลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะทำให้ทราบว่านักเรียนมีความสามารถในการเลือกเรียนต่อเพียงไร ทั้งจะเป็นข้อเสนอแนะให้โรงเรียนมัธยมต่าง ๆ มีวิธีการช่วยเหลือแนะแนวแก่นักเรียน อันจะช่วยให้การตัดสินใจของนักเรียนเป็นไปอย่างเหมาะสมกับตัวนักเรียนเองยิ่งขึ้น

๒. ในขณะนี้ประเทศไทยกำลังเร่งรัดพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอยู่อย่างรีบเร่ง ในงานนี้จำต้องอาศัยกำลังคนที่มีความรู้ความสามารถในระดับกลางเป็นอันมาก ดังจะเห็นได้จาก ปี พ.ศ. ๒๕๐๓ - ๒๕๒๕ ประเทศไทยต้องการช่างฝีมือ (Skilled workers) เป็นจำนวนถึง ๒,๙๘๔,๐๐๐ คน และต้องการช่างเทคนิค (Technicians) เป็นจำนวนถึง ๔๖๑,๐๐๐ คน แต่ประเทศเรากำลังขาดแคลนบุคคลเหล่านี้อยู่ ข้อเสนอแนะจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะช่วยให้โรงเรียนมัธยมต่าง ๆ ได้แนะแนวแก่นักเรียนให้หันมาเลือกเรียนวิชาอาชีพที่เหมาะสมกับตนเองและซึ่งกำลังเป็นที่ต้องการของประเทศ แทนที่จะมุ่งเข้ามหาวิทยาลัยแต่เพียงอย่างเดียว ทั้ง ๆ ที่ตนก็ไม่มีความสามารถพอเพียงที่จะเรียนมหาวิทยาลัยได้สำเร็จ ซึ่งนับว่าเป็นการช่วยให้ประเทศมีบุคคลที่มีความรู้ความสามารถระดับกลาง เพิ่มขึ้นสมความต้องการ

๓. จากสถิติจำนวนประชากรในปี พ.ศ. ๒๕๐๔ จังหวัดพระนคร มีพลเมือง ๑,๕๙๗,๐๐๓ คน ในเนื้อที่เพียง ๑,๐๔๕ ตารางกิโลเมตร คิดเฉลี่ยแล้วมีพลเมือง ๑,๕๓๕ คน ต่อ ๑ ตารางกิโลเมตร เมื่อเทียบกับบางจังหวัด เช่น จังหวัดอุดรธานี ซึ่งมีเนื้อที่ ๑๖,๖๐๕ ตารางกิโลเมตร แต่มีพลเมืองเพียง ๙๔๔,๑๙๔ คน คิดเฉลี่ยแล้วมีพลเมือง ๕๕ คน ต่อ ๑ ตารางกิโลเมตรเท่านั้น การที่

^๓ นาฏเจดีย์ สุมวงศ์ โรงเรียนจะสนองความต้องการของเด็กวัยรุ่นได้อย่างไร
หน้า ๑๔.

^๔ Thailand, Ministry of Education, Current and Projected Secondary Education Programs for Thailand, p. 37.

^๕ สำนักงานสถิติแห่งชาติ สมคสถิติรายปีประเทศไทย ๒๕๐๔ หน้า ๔๓.

พระนครศรีอยุธยาเมืองแอ่กกว่าต่างจังหวัดเช่นนี้ เพราะมีผู้นายเข้ามาอยู่เป็นอันมาก ทั้งเช่นในปี ๒๕๐๕ มีคนย้ายเข้ามาอยู่ในพระนคร ๒๐๘,๓๐๐ คน แต่ปีนั้นมีคนย้ายออกเพียง ๑๔๕,๕๔๖ คน ทำให้มีคนตกค้างอยู่ถึง ๒๒,๗๕๔ คน การที่พระนครศรีอยุธยาเมืองมากทำให้เกิดปัญหาสังคมเมืองใหญ่ ขอเสนอแนะจากการศึกษาครั้งนี้ จะช่วยให้โรงเรียนมัธยมในต่างจังหวัด ใดแนะแนวให้นักเรียน หนีไปศึกษาต่อหรือเลือกประกอบอาชีพ ตามความเหมาะสมแก่ตนเองในต่างจังหวัด แทนที่จะมุ่งมาอยู่ในพระนครเพียงแห่งเดียว อันจะเป็นการช่วยลดปัญหาต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นได้ทางหนึ่ง

ข้อตกลงเบื้องต้น

๑. นักเรียนที่ศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังเรียนชั้น มศ. ๓ ในโรงเรียนมัธยมของ รัฐบาล จังหวัดชัยนาท ประจำปีการศึกษา ๒๕๑๐ มีคุณสมบัติบางประการที่ร่วมกันกับนักเรียน มศ. ๓ ของจังหวัดชัยนาทในปีต่อ ๆ ไป

๒. การที่เลือกศึกษาจังหวัดชัยนาท เพราะจังหวัดนี้มีสภาพคล้ายคลึงกับจังหวัดอื่นในกลุ่มแม่น้ำ เจ้าพระยาภาคกลาง จึงถือเป็น Sample ของจังหวัดอื่นในแถบนี้ได้ ผลจากการศึกษานักเรียนและ โรงเรียนในจังหวัดนี้ จะเป็นทางให้เข้าใจสภาพนักเรียนและโรงเรียนจังหวัดอื่น ในบริเวณเดียวกัน ได้

ขอบเขตของการศึกษาครั้งนี้

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ กระทำเฉพาะกับนักเรียน มศ. ๓ และครูใหญ่ ครูในโรงเรียนมัธยม ของรัฐบาล จังหวัดชัยนาท ในเรื่องต่อไปนี้

๑. ศึกษาว่านักเรียน มศ. ๓ มีความประสงค์จะไปอย่างไร

๑.๑ เรียนต่อในโรงเรียนที่สอน มศ. ๔ - ๕ (สายสามัญ)

๒ กรมการฝึกหัดครู การศึกษาค้นคว้าต้องการของ เด็กและ เยาวชนในประเทศไทย

๑.๒ เรียนต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษา (มศ. ๔ - ๕ - ๖ สายอาชีพ) หรือโรงเรียน
ที่สอนวิชาอาชีพอื่น (รวมทั้งโรงเรียนฝึกหัดครู)

๑.๓ ไม่เรียนต่อ

๒. ศึกษาว่าผู้ที่เลือกเรียนต่อ ประสงค์จะเลือกเรียนวิชาอาชีพอะไร ผู้ไม่ประสงค์เรียนต่อ
จะออกไปทำอะไร

๓. ศึกษาว่าผู้ที่เลือกเรียนวิชาชีพพอสามารถเลือกเรียนต่อได้อย่างเหมาะสมถูกต้องแก่
ตนเองตามความเป็นจริง (Realistic) หรือไม่เพียงไร

๔. ศึกษาว่า เพศ และอายุของนักเรียนที่แตกต่างกัน จะมีความสำคัญต่อความสามารถใน
การเลือกเรียนวิชาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่

๕. ทำการศึกษาว่าโรงเรียนมัธยมในจังหวัดชัยนาท ได้กระทำกิจกรรมเกี่ยวกับการแนะแนว
ไปบ้างหรือไม่ อย่างไร

๖. จากผลการศึกษาค้นคว้าที่พบ ทำการเสนอแนะในเรื่องต่อไปนี้

๖.๑ โครงการแนะแนว

๖.๒ กิจกรรม

๖.๓ หลักสูตร

๖.๔ ทำராเรียน

ซึ่งจักว่าเป็นส่วนสำคัญยิ่งของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

คำนิยามศัพท์เฉพาะบางคำ

๑. นักเรียน มศ. ๓ หมายถึงนักเรียนชายและหญิง ที่กำลังเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ใน
ปีการศึกษา ๒๕๑๐ ในโรงเรียนมัธยมของรัฐบาล สังกัดกรมวิสามัญศึกษา ในจังหวัดชัยนาท

๒. โรงเรียนมัธยม จังหวัดชัยนาท หมายถึงโรงเรียนที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษา ของ
รัฐบาลสังกัดกรมวิสามัญศึกษา ซึ่งตั้งอยู่ในจังหวัดชัยนาท ๓ โรงเรียน คือ โรงเรียนวิทยามำรุงราษฎร์
โรงเรียนสตรีชัยนาท "คณะราษฎร์บำรุง ๒" โรงเรียนอริยไพบุลย์ชนูปถัมภ์ โรงเรียนวัดสังข์

โรงเรียนสรรพวิทยวิทยา โรงเรียนครูประชาสรรค์ และโรงเรียนหัตถการราษฎรรังสิต

๓. ความสามารถในการเลือกเรียนต่อ หมายถึงความเหมาะสมใกล้เคียงกันระหว่างวิชาอาชีพที่นักเรียนเลือกเรียนต่อ กับเกณฑ์ต่อไปนี้

๓.๑ ฐานะของอาชีพและรายได้ของพ่อแม่

๓.๒ วิชาที่ท่าคะแนนได้ก็เสมอมาทุกปี

๓.๓ วิชาที่ชอบมากที่สุดเสมอมา

๓.๔ วิชาที่ไม่ชอบเสมอมา

๓.๕ คะแนนที่สอบไปปลายปีชั้น มศ. ๑ และ มศ. ๒

๓.๖ ความรู้ความเข้าใจในรายละเอียดของวิชาอาชีพที่เลือก และความรู้เรื่อง การช่วยเหลือทางการเงินให้เรียนต่อของพ่อแม่

๓.๗ เหตุผลในการเลือกเรียน

๓.๘ ความมั่นใจในการตอบข้อคำถาม ในแบบสอบถาม

ถ้าวิชาอาชีพที่นักเรียนเลือก มีความเหมาะสมใกล้เคียงกับเกณฑ์ ถือว่านักเรียนมีความสามารถในการเลือกเรียนต่ออย่าง Realistic แต่ถ้าวิชาอาชีพที่เลือกไว้ไม่เหมาะสมใกล้เคียงกับเกณฑ์ เรียกว่านักเรียนเลือกเรียนต่ออย่าง Unrealistic

๔. เหตุผลในการเลือก หมายถึงสิ่งที่นักเรียนใช้เป็นข้อพิจารณาว่าเหตุไรตนจึงตัดสินใจเลือกสิ่งนั้น

เอกสารและการค้นคว้าที่เกี่ยวข้อง

บุญถึง แนนทนา^๗ ได้ทำการศึกษาเรื่อง "การเลือกอาชีพเปรียบเทียบกับโอกาสทางอาชีพของนักเรียนบางกลุ่ม ในจังหวัดชลบุรี" การศึกษาค้นคว้าได้กระทำตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๔๔๔ เสร็จสิ้นลงเมื่อเดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๐๐ การศึกษาค้นคว้าครั้งนั้นได้กระทำกับนักเรียน ม. ๓

^๗ Boonthung Nannar, Occupational Choices Compared with Occupational Opportunities of Selected Students from Cholburi, Master Thesis, p. 45.

ม. ๖ และครูใหญ่โรงเรียนรัฐบาลบางโรงเรียนในจังหวัดชลบุรี ผลจากการศึกษาค้นคว้าที่สำคัญ ๆ ปรากฏดังนี้

๑. นักเรียน ม. ๓ และ ม. ๖ ส่วนใหญ่ สนใจเลือกอาชีพในกลุ่มที่ ๓ ซึ่งได้แก่ข้าราชการ ข้าราชการ ทหาร - ตำรวจ แม้ว่าเงินเดือนของอาชีพดังกล่าวจะไม่ค่อยสูงนัก แต่ก็ยังเป็นอาชีพที่มีเกียรติสูงในประเทศไทย

๒. นักเรียนชายในโรงเรียนอาชีวศึกษาศูนย์สนใจเลือกอาชีพในกลุ่มที่ ๕ ซึ่งได้แก่ช่างต่าง ๆ อันเกี่ยวข้องกับวิชาที่เคັกเหล่านั้นเรียนอยู่ในโรงเรียน

๓. นักเรียนหญิง เกือบทั้งหมดสนใจเลือกวิชาอาชีพชั้นสูง (Professions) โดยเฉพาะอย่างยิ่งสนใจเลือกพยาบาล และครู มากกว่าเพื่อน

๔. มีนักเรียนเพียงส่วนน้อยเลือกวิชาแพทย์และวิศวกรรม และในจำนวนนักเรียนพวกนี้ ๑ ใน ๓ เลือกเรียนวิชาทั้งสอง โดยที่ตอบว่าตนมิได้ชอบวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์เลย

๕. การเลือกอาชีพของนักเรียนจะแตกต่างกันเป็นอันมากจากสถิติของแรงงานแห่งชาติ และของแรงงานในจังหวัดชลบุรี

๖. มีข้อควรสังเกต คือ อาชีพที่นักเรียนเลือกเป็นอันดับสองจะ Realistic กว่าอาชีพที่เลือกเป็นอันดับแรกอยู่เล็กน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับสถิติแรงงานของชาติ และของแรงงานจังหวัดชลบุรี การที่มีนักเรียนเลือกอาชีพอย่าง Unrealistic นั้น อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างมาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงก็ได้

สุกิจ เหลาสุนทร ได้กล่าวถึงสาเหตุสำคัญ ในการที่จะเลือกเรียนอาชีพของนักเรียนไว้ดังนี้

๑. ความมั่งคั่งอันเกิดจากความสำเร็จในอาชีพนั้น เช่น แพทย์ที่มีความสำเร็จในอาชีพย่อมจะมั่งคั่งร่ำรวยกว่าครู ที่มีความสำเร็จในอาชีพครู

๒. เกียรติยศและชื่อเสียงอันเกิดจากอาชีพนั้น เป็นสาเหตุที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้ นักเรียนถือเป็นสาเหตุสำคัญในการเลือกอาชีพ เช่น นายทหารย่อมมีเกียรติยศและชื่อเสียง เป็นที่

รู้จักแก่ประชาชนดีกว่าครู หรือเป็นข้าราชการพลเรือนธรรมดา

๓. ความนับถือ ที่จะได้รับจากประชาชนในที่นั้น ๆ เช่น ครู นางพยาบาล แพทย์ ผู้พิพากษา เป็นต้นนับถือของประชาชนมากกว่าผู้ที่มิใช่รายใดเท่า ๆ กัน แต่มีอาชีพเป็นอย่างอื่น

๔. เครื่องแบบหรือเครื่องแต่งกายสำหรับอาชีพนั้น ๆ เช่น ทหาร ตำรวจ ซึ่งมีเครื่องแบบ อันกระต๊าก และเป็นสง่า ก็เป็นสาเหตุอันสำคัญอีกประการหนึ่งที่ชักจูงให้นักเรียน เลือกเรียนอาชีพ นั้น ๆ

๕. การสืบอาชีพต่อกันจากบิดาหรือบรรพบุรุษ ก็นับว่าเป็นสาเหตุสำคัญเหมือนกัน บิดาที่เป็น ผู้พิพากษาที่มีชื่อเสียง ก็มักจะต้องการให้บุตร เป็นผู้พิพากษาเพื่อจะได้สืบชื่อเสียงต่อไป ในขณะที่เกี่ยวกับ บุตรก็ต้องการจะเป็นคนมีชื่อเสียง เช่นบิดา หรือญาติพี่น้องที่มีอาชีพนั้น ๆ

๖. ตัวอย่างที่เด่นของชุมชน หรือของประเทศ ตัวอย่างที่เด่น หรือที่เรียกกันว่า "คารา" ของผู้มีอาชีพใดอาชีพหนึ่ง เช่น นายจุน ในอาชีพทำสวนส้ม โผน ในอาชีพขกมวย ก็จะเป็น เครื่องชักจูงนักเรียนให้เกิดความละเมอฝันในอาชีพใดอาชีพหนึ่งได้ ทั้งนี้เพราะนักเรียนชั้นน้อยอยู่ใน วัยรุ่น ย่อมคิดถึงความเด่นและชื่อเสียงมากกว่าปกติ

ในปี ๑๙๔๔ - คริสตศักราช ได้รายงานถึงผลการค้นคว้าของเขาจากการทำการสัมภาษณ์ นักเรียนอย่างละเอียด และพบว่า นักเรียนที่ศึกษาส่วนใหญ่มีการเลือกอาชีพอย่าง Unrealistic เช่นเกี่ยวกับผลการศึกษาค้นคว้าแบบขอคำถาม (Questionnaire) อื่น ๆ เช่นกัน

ในปีเดียวกันนี้เอง เอ็ดมิสตันและสตาร์^{๑๐} ก็ได้แสดงถึงผลการศึกษาของเขาเกี่ยวกับสิ่ง ที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของเด็ก โดยได้ให้นักเรียน Junior High School และ Senior High School ในรัฐ OHIO จำนวน ๑,๐๑๔ คน ตอบขอคำถาม ผลการศึกษาปรากฏว่า สิ่งที่ทำให้ นักเรียนเลือกอาชีพ คือ การได้มีโอกาสรับใช้เพื่อนมนุษย์ รองลงไป คือ ความพึงพอใจในงานนั้น การได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสม การได้รับความยกย่องจากผู้อื่น และความมั่นคงของงาน

^๙ Dreston, K. W., "Vocational Choices of Secondary Pupils," Occupations, 27:104 - 106, 1948.

^{๑๐} Edmiston, K. W., and Star, C. H., "Youth's Attitude Toward Occupations," Occupations, 26:213 - 220, 1948.

ความสำคัญ

ในปี ๑๔๕๑ กินซเบิร์ก^{๑๑} ได้พบความจริงจากการศึกษาเด็กในวัยหนุ่มสาวที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียน โดยใช้วิธีสัมภาษณ์เด็กต่อกัน เขาพบว่าเมื่ออายุประมาณ ๑๑ ปี ความชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จะเริ่มมีผลต่อแรงคลีใจทางอาชีพของเด็ก ระหว่างอายุ ๑๓ - ๑๔ ปี ความสามารถอันแท้จริงในค่านิยมใดค่านิยมหนึ่งของเด็ก จะเริ่มมีผลต่อการเลือกอาชีพของเขา และเมื่ออายุระหว่าง ๑๕ - ๑๖ ปี เด็กก็จะพิจารณาถึงสิ่งที่จะเป็นไปได้ในสังคม และผลที่จะได้รับจากการประกอบอาชีพนั้น ๆ ในการเลือกอาชีพของคนวัย เขายังพบต่อไปว่า การตัดสินใจเลือกอาชีพของเด็กจะยังขึ้นอยู่กับจนกระทั่งเด็กสามารถรับสิ่งต่าง ๆ ได้มากขึ้น เด็กจะยังไม่เริ่มพิจารณาความสามารถของตนให้เกี่ยวพันกับการเลือกอาชีพจนกระทั่งอายุ ๑๓ - ๑๔ ปี จะยังไม่คำนึงถึงโอกาสอันแท้จริง และชอบเชคของสิ่งแวดล้อมทางสังคมในการเลือกอาชีพของตนอยู่จนกระทั่งอายุ ๑๕ - ๑๖ ปี และแม้เมื่ออายุ ๑๘ ปี แล้วก็ตาม เด็กก็ยังไม่สามารถสังเคราะห์และตระหนักในความสามารถของตนเองได้

ในปีเดียวกันนี้เช่นกัน แกลเลอร์^{๑๒} ได้รายงานผลการศึกษเกี่ยวกับความสนใจในอาชีพของเด็กวัยรุ่นอายุระหว่าง ๑๒ - ๑๔ ปี จากการศึกษาพบว่าเด็กในวัยนี้ทั้งเพศชายและหญิง ต่างมีความกระตือรือร้นในอาชีพแล้ว และอาชีพที่เด็กวัยนี้สนใจมีไ้สูงไปกว่าระดับอาชีพของพ่อแม่ของตนเลย

ในปีนี้อีกเช่นกัน อีเซล และเทต^{๑๓} ได้ศึกษาว่าเด็กในระดับ High School มองอนาคตกันอย่างไร เขาพบว่าทั้งเด็กชายและหญิงมากกว่า ๑ ใน ๓ ของทั้งหมด ต้องการศึกษา

^{๑๑} Ginzberg, Eli, "Occupational Choices," An Approach to the General Theory, 1951.

^{๑๒} Galler, E. H., "Influence of Social Class on Children' Choices of Occupations," Elementary School Journal, 51:439 - 445.

^{๑๓} Ezell, L. B., and Tate, Henry, "High School Students Look to the Future," The Journal of Educational Research, 49:217 - 222.

ต่อในวิทยาลัย เด็กเพียงส่วนน้อยของการศึกษาต่อใน Technical Schools มีเด็กชายมากกว่า
 • ใน ๔ และเด็กหญิงมากกว่าครึ่งเล็กน้อย ต้องการจะออกไปทำงานทันทีหลังจากจบ High
 Schools ไปแล้ว อาชีพที่เด็กชายสนใจมากได้แก่ อาชีพที่สืบต่อจากบรรพบุรุษ (Descending
 Order) วิชาอาชีพชั้นสูง (Professional) การค้า เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม ส่วน
 เด็กหญิงส่วนมากสนใจวิชาอาชีพชั้นสูง (Professional) เสมียน การค้า และงานภายในบ้าน
 (Domestic Service)

ในปี ๑๙๕๕ สเตฟเฟนสัน^{๑๔} ได้ศึกษาเกี่ยวกับแผนการประกอบอาชีพของเด็กเกรด ๘
 พบว่าเด็กส่วนใหญ่ประสงค์จะเลือกอาชีพที่เป็นวิชาอาชีพชั้นสูง (Professional) ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับ
 กับอาชีพของบิดาแล้ว พบว่ามีความสัมพันธ์กันน้อยมากในสองสิ่งนี้

และในปีเดียวกันที่สเตฟเฟนสันได้ทำการศึกษา ชมิคคและรอทเนีย^{๑๕} ก็ได้ศึกษาเรื่อง
 ความแปรเปลี่ยนในการเลือกอาชีพของเด็กนักเรียน High School พบว่า นักเรียนในระดับ Senior
 High School จะมีความเปลี่ยนแปลงในเรื่องจุดหมายในการประกอบอาชีพมากกว่าเด็กอื่น ผู้ศึกษา
 โหซอสึงเกตว่า เด็ก High School ส่วนใหญ่ ที่เคยได้รับคำปรึกษาหารือเรื่องอาชีพมาแล้ว การ
 เลือกอาชีพของเขาเหล่านั้นจะแน่นอนคงเส้นคงวา

^{๑๔} Stephenson, R. M., "Occupational Aspirations and Plans of
 443 Ninth Graders," The Journal of Educational Research, 49:
 27 - 35.

^{๑๕} Schmidt, J. L., and Rothney, J. W., "Variability of Vocational
 Choices of High School Students," The Personnel and Guidance Journal,
 34:142 - 146.

วิชาเนกาการ

แหล่งข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ได้ระทำการรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนและโรงเรียนมัธยม
ในจังหวัดชัยนาท ดังนั้น จึงขอกล่าวถึงเรื่องราวของจังหวัดนี้พอสังเขป

๑. สภาพทางประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์

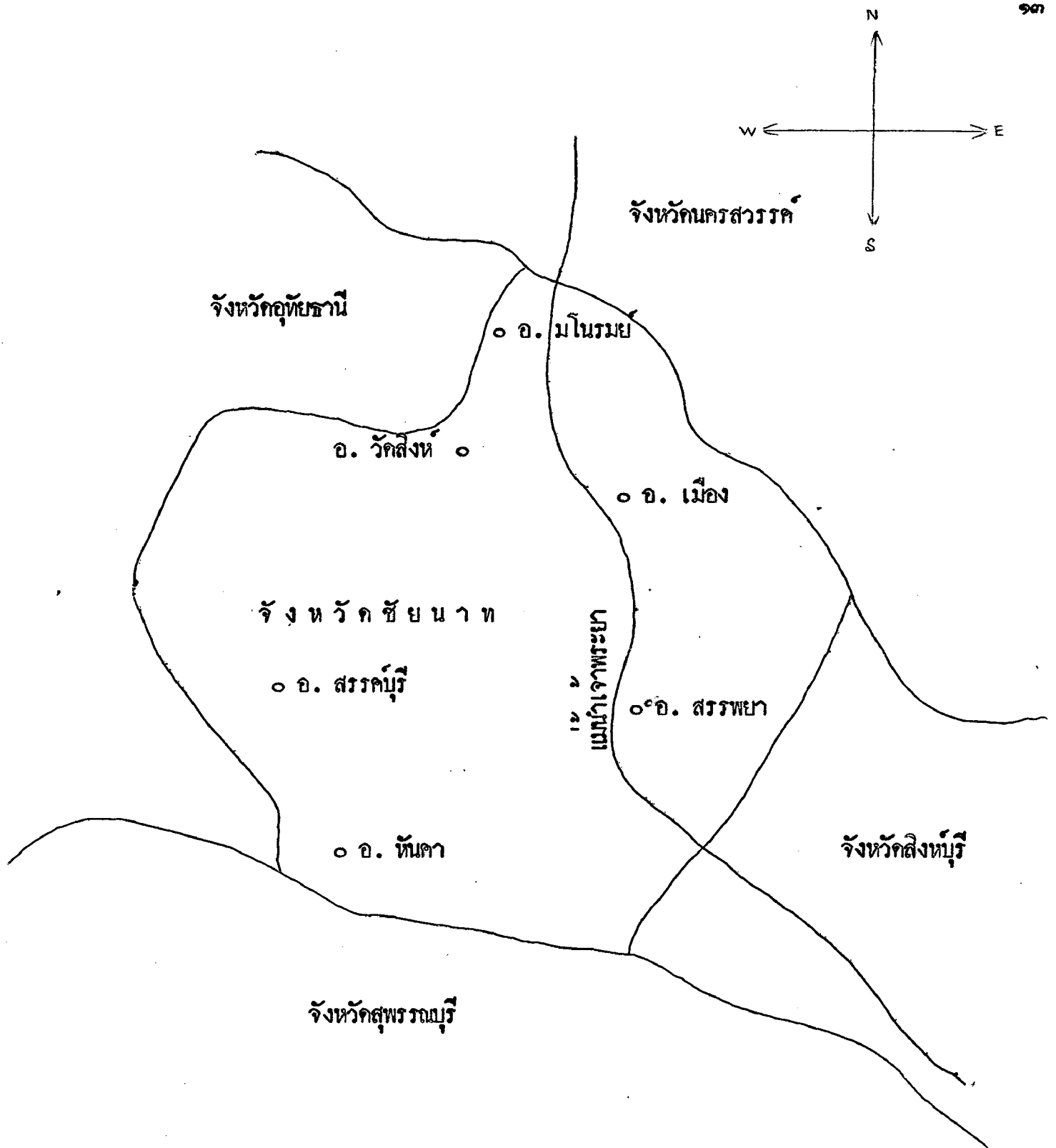
จังหวัดชัยนาท เดิมเป็นเมืองลูกหลวงสมัยกรุงศรีอยุธยา มีชื่อว่า "เมืองไตรดิงษ์" ใน
รัชกาลของสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ได้โปรดเกล้าให้เจ้าสามพระยา ซึ่งเป็นโอรสองค์ที่ ๓ ขึ้นมา
ครองเมืองนี้ ครั้นต่อมาในสมัยกรุงธนบุรี พม่าได้ยกทัพมารุกรานไทย พระเจ้ากรุงธนบุรี จึงได้ยก
ทัพหลวงขึ้นมาขับไล่พม่าซึ่งตั้งอยู่ที่นครสวรรค์ และได้พักทัพอยู่ที่จังหวัดนี้ วันนั้นตรงกับวันเสาร์
ขึ้น ๑๒ ค่ำ เดือน ๘ (วันที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๓๑๔) เมื่อพม่าได้ทราบข่าวทัพของพระเจ้า
กรุงธนบุรี ก็แตกถอยหนีไป ทางจังหวัดชัยนาท จึงได้ถือเอา วันที่ ๒๔ กรกฎาคม เป็นวันสถาปนา
ของจังหวัดชัยนาท

สภาพทางภูมิศาสตร์ จังหวัดชัยนาท เป็นจังหวัดซึ่งตั้งอยู่ในภาคกลางของประเทศไทย เป็น
จังหวัดที่มีพื้นที่ราบลุ่ม มีแม่น้ำเจ้าพระยาไหลผ่านตัวจังหวัด

อาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง มีดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับจังหวัดนครสวรรค์ และอุทัยธานี
ทิศใต้	ติดต่อกับจังหวัดสิงห์บุรี และสุพรรณบุรี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับจังหวัดนครสวรรค์ และสิงห์บุรี
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับจังหวัดสุพรรณบุรี และอุทัยธานี

(ดูภาพประกอบหน้าถัดไป)

ภาพ ๑. แสดงแผนที่จังหวัดเชียงใหม่

พื้นที่ทั้งหมด

๒,๘๐๓

ตารางกิโลเมตร

พลเมือง

๒๔๕,๓๓๓

คน

การอาชีพ เนื่องจากพื้นที่เป็นที่ราบลุ่ม พลเมืองส่วนมากจึงมีอาชีพ ทำนา ทำไร่ ทำสวนผลไม้ จับปลา เลี้ยงสัตว์ แ่ก่ถ่านและเป็นกรรมกรรับจ้าง

๒. สภาพทางการปกครอง

จังหวัดชัยนาทแบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๖ อำเภอ ๔๓ ตำบล คือ

๑. อำเภอเมืองชัยนาท	มี ๔ ตำบล
๒. อำเภอมโนรมย์	มี ๕ ตำบล
๓. อำเภอสรรพยา	มี ๔ ตำบล
๔. อำเภอวัดสิงห์	มี ๕ ตำบล
๕. อำเภอสรรคบุรี	มี ๗ ตำบล
๖. อำเภอหันคา	มี ๖ ตำบล

๓. สภาพทางการศึกษา

จังหวัดชัยนาทอยู่ในภาคการศึกษา ๖ จากสถิติทางการศึกษา ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ^๑ ปรากฏดังนี้

จำนวนนักเรียนประถมศึกษาโรงเรียนรัฐบาล	๓๔,๒๐๒	คน
จำนวนครูโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐบาล	๕๓๗	คน
จำนวนนักเรียนมัธยมศึกษาโรงเรียนรัฐบาล	๑,๕๑๑	คน
จำนวนครูโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐบาล	๔๑	คน
จำนวนนักเรียนในโรงเรียนราษฎร์	๓,๔๑๖	คน
จำนวนครูในโรงเรียนราษฎร์	๑๓๕	คน
จำนวนโรงเรียนทั้งสิ้น	๒๔๐	โรงเรียน

^๑ สำนักงานสถิติแห่งชาติ สมุดสถิติรายปีประเทศไทย ๒๕๐๔ หน้า ๑๑๔ - ๑๒๒.

เป็นโรงเรียนของรัฐบาล

๒๒๒ โรงเรียน

โรงเรียนประถมต้น - ปลาย ของรัฐบาล

๒๑๘ โรงเรียน

โรงเรียนมัธยมศึกษา

๗ โรงเรียน

โรงเรียนราษฎร์

๑๔ โรงเรียน

๔. โรงเรียนที่อยู่ในข่ายของการศึกษาคนควา

ประกอบด้วยโรงเรียนมัธยมศึกษา ๗ โรงเรียน ดังนี้

๑. โรงเรียนวิชัยบำรุงราษฎร์

อำเภอเมือง

๒. โรงเรียนสตรีวิทยานาถ "คณะราษฎร์บำรุง ๒"

อำเภอเมือง

๓. โรงเรียนอุทิศใหญ่ดงขี้เหล็ก

อำเภอโนนรมย์

๔. โรงเรียนวัดสิงห์

อำเภอวัดสิงห์

๕. โรงเรียนสรรพวิทยาคม

อำเภอสรรพพยา

๖. โรงเรียนครูประชาสรรค์

อำเภอสรรพบุรี

๗. โรงเรียนทันตการราษฎร์รังสฤษดิ์

อำเภอทันตา

โรงเรียนทั้ง ๗ แห่งนี้ เป็นโรงเรียนของรัฐบาล สังกัดกรมวิสามัญศึกษา รายละเอียดเกี่ยวกับโรงเรียนและนักเรียนที่ใช้ศึกษา ได้แสดงไว้แล้ว ดังปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตาราง ๑. แสดงจำนวนนักเรียนทั้งหมดของแต่ละโรงเรียน ในโรงเรียนมัธยมจังหวัดชัยนาท
ปีการศึกษา ๒๕๑๐

โรงเรียน	จำนวนนักเรียนทั้งโรงเรียน				
	รวม	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
วิทยาลัยราษฎร์	๔๖๔	๔๔๓	๙๖.๓๔	๑๓	๓.๖๖
สตรีชัยนาท	๓๒๒	-	-	๓๒๒	๑๐๐
อุทิศไพฑูริย์บุปผิน	๒๓๔	๑๖๔	๗๐.๓๒	๗๐	๒๙.๖๘
วัดสิงห์	๒๖๘	๑๘๖	๖๙.๔๑	๘๒	๓๐.๕๙
สรรพยาวิทยา	๑๐๕	๖๕	๖๑.๙๑	๔๐	๓๘.๐๙
คุรุประชาสรรค์	๑๐๑	๔๔	๖๓.๓๓	๕๗	๓๖.๖๗
ทันตการราษฎร์รังสฤษดิ์	๙๒	๗๐	๗๖.๐๙	๒๒	๒๓.๙๑
รวมทั้งสิ้น	๑๕๕๑	๙๘๑	๖๙.๓๐	๕๗๐	๓๐.๗๐

จากตารางข้างบนนี้จะพบว่า จำนวนนักเรียนทั้งหมดในโรงเรียนที่ใช้ศึกษา ส่วนใหญ่
เป็นนักเรียนชาย ซึ่งมีร้อยละ ๖๙.๓๐ นักเรียนหญิงมีเพียงร้อยละ ๓๐.๗๐ หรือราวครึ่งหนึ่งของ
นักเรียนชายเท่านั้น

ตาราง ๒. แสดงจำนวนครูของแต่ละโรงเรียน ในโรงเรียนมัธยม จังหวัดชัยนาท ปีการศึกษา

๒๕๑๐

โรงเรียน	จำนวนครู				
	รวม	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
วิทยาลัยบำรุงราษฎร์	๒๓	๑๔	๖๐.๘๗	๙	๓๙.๑๓
สตรีชัยนาท	๑๖	๒	๑๒.๕๐	๑๔	๘๗.๕๐
อุทิศไพฑูริย์ชัยนาท	๑๓	๙	๖๙.๒๓	๔	๓๐.๗๖
วัดสิงห์	๑๓	๑๑	๘๔.๖๒	๒	๑๕.๓๘
สรรพหาวิทยา	๖	๖	๑๐๐	-	-
คุรุประชาสรรค์	๕	๔	๘๐.๐๐	๑	๒๐.๐๐
ทันตการราษฎร์รังสฤษดิ์	๖	๔	๖๖.๖๗	๒	๓๓.๓๓
รวมทั้งสิ้น	๘๒	๕๐	๖๐.๙๘	๓๒	๓๙.๐๒

จากตารางข้างบนนี้ จะพบว่า จำนวนครูทั้งหมดในโรงเรียนที่ใช้ศึกษา ส่วนใหญ่เป็น
ครูชาย คือมีร้อยละ ๖๐.๙๘ ครูหญิงมีอยู่ร้อยละ ๓๙.๐๒ ซึ่งเป็นจำนวนกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวน
ครูชายเล็กน้อย

ตาราง ๓. แสดงวุฒิของครูแต่ละโรงเรียน ในโรงเรียนมัธยม จังหวัดชัยนาท ปีการศึกษา ๒๕๑๐

โรงเรียน	จำนวน ครู	วุฒิของครู							
		ก.*	ร้อยละ	ข.*	ร้อยละ	ค.*	ร้อยละ	ง.*	ร้อยละ
วิทยาลัยการเกษตร	๒๓	๕	๓๕.๑๓	๑๕	๖๐.๔๓	-	-	-	-
สตรีชัยนาท	๑๖	๒	๑๒.๕๐	๑๔	๘๗.๕๐	-	-	-	-
อุดมไพฑูริย์สมุทรปราการ	๑๓	๒	๑๕.๓๘	๑๐	๗๖.๕๓	๑	๗.๖๕	-	-
วัดสิงห์	๑๓	๒	๑๕.๓๘	๑๐	๗๖.๕๓	๑	๗.๖๕	-	-
สรรพวิทย	๖	๑	๑๖.๖๖	๕	๘๓.๓๓	๑	๑๖.๖๖	-	-
ครูประชาสรรค์	๕	-	-	๕	๑๐๐.๐๐	๑	๒๐.๐๐	-	-
ทันการราษฎร์รังสฤษดิ์	๖	๒	๓๓.๓๓	๔	๖๖.๖๖	-	-	-	-
รวมทั้งสิ้น	๘๒	๑๘	๒๑.๗๐	๖๐	๗๓.๑๗	๕	๕.๘๕	-	-

* ก. หมายถึงวุฒิปริญญาตรี หรือสูงกว่า

* ข. หมายถึงวุฒิ อ.กศ., พ.ม., ป.กศ. สูง, ป.ม., ป.ว.ส.

* ค. หมายถึงวุฒิ ป.กศ., ป.ป., พ.กศ., พ.ป., อาชีวศึกษาชั้นสูง

* ง. หมายถึงวุฒิ พ., ป., ม. ๔, ม. ๖ และอื่น ๆ

จากตารางข้างบนนี้ จะพบว่าวุฒิของครูในโรงเรียนที่ศึกษาทั้งหมด ส่วนใหญ่เป็นวุฒิตะกับ ป.ม. หรือ ป.กศ. สูง รองลงไปได้แก่วุฒิตะกับปริญญาตรี หรือสูงกว่า (ซึ่งมีวุฒิประกาศนียบัตร วิชาเฉพาะการแนะแนว ๑ คน) วุฒิตะกับ พ.กศ. มีน้อยที่สุด ส่วนวุฒิตะกับต่ำกว่า ป.กศ. ไม่มีเลย

ตาราง ๔. แสดงจำนวนนักเรียน มศ. ๓ ของแต่ละโรงเรียนในโรงเรียนมัธยม จังหวัดชัยนาท
ปีการศึกษา ๒๕๑๐

โรงเรียน	จำนวนนักเรียน มศ. ๓				
	รวม	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
วิทยาลัยการเกษตร	๑๔๔	๑๔๔	๑๐๐	-	-
สตรีชัยนาท	๔๗	-	-	๔๗	๑๐๐
อุทิศไพฑูริย์บุญปัทม	๖๔	๔๔	๖๘.๐๐	๑๖	๒๕.๐๐
วัดสิงห์	๔๑	๕๕	๖๗.๕๕	๒๖	๓๒.๐๔
สรรพวิทย	๓๕	๒๑	๖๐.๐๐	๑๔	๔๐.๐๐
ครูประชาสรรค์	๓๕	๒๒	๖๒.๘๖	๑๓	๓๗.๑๔
ทันการเกษตรรังสิต	๒๕	๑๖	๖๔.๐๐	๙	๓๖.๐๐
รวมทั้งสิ้น	๔๘๖	๓๑๑	๖๓.๕๕	๑๗๕	๓๖.๐๑

จากตารางข้างบนนี้ จะพบว่า จำนวนนักเรียน มศ. ๓ ในโรงเรียนที่ศึกษาทั้งหมด ส่วนใหญ่ เป็นชาย ร้อยละ ๖๓.๕๕ เป็นหญิง ร้อยละ ๓๖.๐๑ หรือราวครึ่งหนึ่งของนักเรียนชาย และจะ เห็นได้ว่าโรงเรียนที่มีนักเรียน มศ. ๓ เป็นชายล้วน มี ๑ โรงเรียน โรงเรียนที่มีนักเรียน มศ. ๓ เป็นหญิงล้วน ก็มี ๑ โรงเรียนเช่นกัน

ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้เขียนได้นำแบบสอบถามไปให้นักเรียนตอบด้วยตัวผู้เขียนเอง พร้อมกับทำการสัมภาษณ์ครูใหญ่และครูในโรงเรียนที่ศึกษาเกี่ยวกับการทำกิจกรรมการแนะแนวของ โรงเรียนด้วย โดยผู้เขียนได้เริ่มเก็บข้อมูลในระยะเปิดเรียนสัปดาห์แรกของภาคเรียนที่ ๒

ปีการศึกษา ๒๕๑๐ แต่ละโรงเรียนใช้เวลารวบรวมข้อมูลวันเดียวเสร็จ ผู้เขียนได้ให้คำอธิบายแก่นักเรียนเกี่ยวกับวิธีตอบข้อความอย่างชัดเจนทุกครั้ง และนักเรียนทุกคนได้ให้ความร่วมมือในการตอบอย่างดียิ่ง

จากการรวบรวมแบบสอบถามที่ให้นักเรียนตอบ และคั่นับที่ได้รับคำตอบไม่สมบูรณ์ออกแล้ว ปรากฏจำนวนการตอบข้อความ ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง ๕. แสดงจำนวนนักเรียน มศ. ๓ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนมัธยมแต่ละโรงเรียน ในจังหวัดชัยนาท ปีการศึกษา ๒๕๑๐

โรงเรียน	จำนวน นักเรียน มศ. ๓ ทั้งหมด	จำนวนนักเรียน มศ. ๓ ที่ เป็นกลุ่มตัวอย่าง	
		คน	ร้อยละ
วิทยาลัยราชภัฏ	๑๔๕	๑๒๖	๘๘.๕๖
สตรีชัยนาท	๕๓	๕๓	๑๐๐.๐๐
อุบลวิทยานุบาล	๖๔	๖๑	๙๕.๓๑
วัดสิงห์	๘๑	๗๕	๙๒.๕๙
สรรพวิทยุ	๓๕	๓๒	๙๑.๔๒
ครูประชาสรรค์	๓๕	๓๔	๙๗.๑๔
ทันการวิทยุรังสรรค์	๒๕	๒๕	๑๐๐
รวม	๔๘๖	๔๕๐	๙๒.๕๕

จากตาราง ๕. จะพบว่า ในจำนวนนักเรียน มศ. ๓ ทั้งสิ้น ๔๘๐ คน เป็นนักเรียนที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ๔๕๐ คน หรือร้อยละ ๙๓.๗๕ นักเรียนเพียงส่วนน้อย คือ ร้อยละ ๓.๒๕ เท่านั้น ที่มิได้ทำการศึกษา ทั้งนี้เพราะในวันที่ผู้เขียนนำแบบสอบถามไปให้นักเรียนตอบ นักเรียนอาจจะไม่มาโรงเรียน อีกประการหนึ่ง ผู้เขียนได้คัดแบบสอบถามที่ได้รับคำตอบไม่สมบูรณ์ออกด้วย อย่างไรก็ตาม จะเห็นได้ว่านักเรียนส่วนใหญ่ หรือ ๙ ใน ๑๐ ของนักเรียนทั้งหมด เป็นนักเรียนที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้

ถ้าจะพิจารณา เพศ อายุ อาชีพและฐานะรายได้ของพ่อแม่ของนักเรียนที่ใช้ศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผลจะปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตาราง ๖. แสดงจำนวนนักเรียน มศ. ๓ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนมัธยมแต่ละโรงเรียน ในจังหวัดชัยนาท ปีการศึกษา ๒๕๑๐ (จำแนกตามเพศ)

โรงเรียน	นักเรียนที่เป็น กลุ่มตัวอย่าง	จำแนกตามเพศ			
		ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ
วิทยาลัยบวรราชบุรี	๑๒๖	๑๒๖	๑๐๐	-	-
สตรีชัยนาท	๕๓	-	-	๕๓	๑๐๐
อุบลวิทยายุทธูปถัมภ์	๖๑	๕๕	๙๐.๑๖	๖	๙.๘๔
วัดสิงห์	๓๕	๕๓	๖๓.๐๕	๒๒	๓๖.๙๕
สรรพาวุธวิทยา	๓๒	๑๔	๔๓.๗๕	๑๘	๕๖.๒๕
ครูประชาสรรค์	๓๕	๒๐	๕๗.๑๔	๑๕	๔๒.๘๖
พัฒนการบวรราชบุรี	๒๕	๑๖	๖๔.๐๐	๙	๓๖.๐๐
รวม	๔๕๐	๒๓๔	๖๑.๓๓	๑๑๖	๓๘.๖๗

จากตาราง ๖. จะพบว่า ในจำนวนนักเรียนที่ใช้ศึกษา ๔๕๐ คน เป็นนักเรียนชาย ๒๓๔ คน หรือร้อยละ ๖๑.๓๔ นักเรียนหญิงมีจำนวน ๑๑๖ คน หรือร้อยละ ๓๘.๖๖ ซึ่งเป็นจำนวนมากกว่าครึ่งหนึ่งของนักเรียนชาย

ถ้าจะพิจารณาอายุของนักเรียนที่ใช้ศึกษา จะปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตาราง ๗. แสดงจำนวนนักเรียน มศ. ๓ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนมัธยมแต่ละโรงเรียน ใน จังหวัดชัยนาท ปีการศึกษา ๒๕๑๐ (จำแนกตามอายุ)

โรงเรียน	นักเรียนที่เป็น กลุ่มตัวอย่าง	จำแนกตามอายุ			
		๑๓-๑๕ ปี	ร้อยละ	๑๖-๑๘ ปี	ร้อยละ
วิทยาลัยบำรุงราษฎร์	๑๒๖	๓๐	๒๓.๘๑	๔๖	๓๖.๑๔
สตรีชัยนาท	๔๓	๕๑	๕๔.๘๔	๔๒	๔๕.๑๖
อุทิศไพบลย์ชุมพลวัฒนา	๖๑	๒๒	๓๖.๐๖	๓๙	๖๓.๙๔
วัดสิงห์	๓๕	๓๐	๘๕.๘๔	๔๔	๖๒.๑๖
สรรพยาวิทยา	๓๒	๑๕	๔๖.๘๗	๑๗	๕๓.๑๓
คุรุประชาสรรค์	๓๔	๖	๑๗.๖๔	๒๘	๘๒.๓๖
หัตถการราษฎร์รังสฤษดิ์	๒๕	๑๑	๔๔.๐๐	๑๔	๕๖.๐๐
รวม	๔๕๐	๑๖๕	๓๖.๖๖	๒๘๕	๖๓.๓๔

จากตารางข้างบนนี้จะพบว่า ในจำนวนนักเรียนที่ใช้ศึกษา ๔๕๐ คน เป็นนักเรียนอายุ ๑๓ - ๑๕ ปี ซึ่งเป็นวัยรุ่นตอนต้น ๑๖๕ คน หรือร้อยละ ๓๖.๖๖ เป็นนักเรียนอายุ ๑๖ - ๑๘ ปี

ซึ่งเป็นวัยรุ่นตอนกลาง ๒๔๕ คน หรือร้อยละ ๖๓.๓๔ จะเห็นได้ว่านักเรียนที่ใช้ศึกษา มีอายุระหว่าง ๑๖ - ๑๘ ปี มากกว่าอายุระหว่าง ๑๓ - ๑๕ ปี

ถ้าจะพิจารณาอาชีพของพ่อแม่ จะปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตาราง ๔. แสดงจำนวนนักเรียน มศ. ๓ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนมัธยมแต่ละโรงเรียน ในจังหวัดชัยนาท ปีการศึกษา ๒๕๑๐ (จำแนกตามอาชีพของพ่อแม่)

โรงเรียน	นักเรียน ที่เป็นกลุ่ม ตัวอย่าง	อาชีพของพ่อแม่					
		รับ ราชการ	ร้อยละ	ประกอบ อาชีพ ส่วนตัว	ร้อยละ	ทำนา ทำสวน	ร้อยละ
วิทยาลัยบวรราชบุรี	๑๒๖	๕๐	๓๙.๖๘	๓๘	๓๐.๑๖	๓๘	๓๐.๑๖
สตรีชัยนาท	๕๓	๕๓	๕๙.๐๐	๓๐	๓๒.๒๕	๑๐	๑๐.๗๕
อิลิตไพบูลย์ชนูปถัมภ์	๖๑	๑๓	๒๑.๓๑	๑๙	๓๑.๑๔	๒๙	๔๗.๕๕
วัดสิงห์	๙๕	๒๓	๒๔.๑๑	๓๘	๔๐.๑๑	๑๘	๒๒.๑๑
สตรีพยาววิทยา	๓๒	๑๒	๓๗.๕๐	๖	๑๘.๗๕	๑๔	๔๓.๗๕
ครูประชาสรรค์	๓๔	๗	๒๐.๕๘	๒	๕.๘๘	๒๕	๗๓.๕๔
หัตถการราษฎร์รังสฤษดิ์	๒๕	๗	๒๘.๐๐	๑๒	๔๘.๐๐	๖	๒๔.๐๐
รวม	๔๕๐	๑๖๕	๓๖.๖๗	๑๔๕	๓๒.๒๒	๑๔๐	๓๑.๑๑

จากตารางข้างบนนี้จะพบว่า ในจำนวนนักเรียนที่ศึกษา ๔๕๐ คน พ่อแม่มีอาชีพรับราชการ ๑๖๕ คน หรือร้อยละ ๓๖.๖๗ ประกอบอาชีพส่วนตัว ๑๔๕ คน หรือร้อยละ ๓๒.๒๒ ทำนา - ทำสวน ๑๔๐ คน หรือร้อยละ ๓๑.๑๑ จะเห็นได้ว่าจำนวนอาชีพของพ่อแม่ทั้ง ๓ พวก มีจำนวนใกล้เคียงกัน

แต่อาชีพรับราชการมากกว่าอย่างอื่น รองลงไป คือ ประกอบอาชีพส่วนตัว ทำนา - ทำสวน ตามลำดับ

ถ้าจะพิจารณาตามฐานะอาชีพ และรายได้ของพ่อแม่ จะได้ทราบถึงตารางต่อไปนี้

ตาราง ๕. แสดงจำนวนนักเรียน มศ. ๓ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของแต่ละโรงเรียน ในโรงเรียนมัธยม จังหวัดชัยนาท ปีการศึกษา ๒๕๑๐ (จำแนกตามฐานะและรายได้ของพ่อแม่)

โรงเรียน	รายได้ต่อก่อน (บาท)					ที่นา ไร่ข้าว (ไร่) - ไร่ละ (ถึง)				ที่สวน รายได้ (ไร่) - ต่อปี (บาท)				รวม จำนวน ผู้ตอบ	จำนวน ผู้ไม่ตอบ
	* ก	* ข	* ค	* ง	* จ	* ฉ	* ช	* ซ	* ฅ	* ฎ	* ฏ	* ฐ	* ฑ		
วิทยาลัยการเกษตร	๒๕	๓๔	๒๕	๖	๓	๑๕	๖	๑๕	๖	๗	๑	๗	๑	๑๒๖	-
สตรีชัยนาท	๑๗	๓๕	๒๑	๑	๒	๖	๑	๓	๔	-	๑	-	๑	๔๓	๑๐
อุบลวิทยานุบาล	๑๓	๑๕	๑๐	๒	-	๒	๔	๑	๕	๔	๑	๔	๑	๕๕	๒
วัดสิงห์	๕	๓๒	๑๖	๓	-	๓	๑๑	๑	๑๓	๒	-	๒	-	๗๖	๓
สรรพาวุธวิทยา	๕	๑๓	๓	-	-	๖	๒	๔	๔	๓	-	๓	-	๓๒	-
ครูประชาสรรค์	๔	๖	๑	-	-	๑๕	๒	๑๔	๗	๒	-	๒	-	๓๔	-
หัตถการเกษตร รังสิต	๔	๗	๓	๑	๑	๑	๓	๑	๓	๑	-	๑	-	๒๕	-
รวม	๔๑	๑๔๕	๗๕	๑๓	๖			๓๕	๕๖			๒๓	๓	๔๓๕	๑๕

* หมายเหตุ

ก = รายได้ต่ำกว่า ๕๕๐ บาท ต่อเดือน

ข = รายได้ ๕๕๐ - ๑๒๐๐ บาท ต่อเดือน

- ค = รายได้ ๑๒๐๐ - ๒๕๐๐ บาท ต่อเดือน
- ง = รายได้ ๒๕๐๐ - ๕๐๐๐ บาท ต่อเดือน
- จ = รายได้ ๕๐๐๐ บาท ต่อเดือนขึ้นไป
- ฉ = มีนาค่ากว่า ๕๐ ไร่
- ช = มีนา ๕๐ ไร่ขึ้นไป
- ซ = ไร่นาค่ากว่า ๕๐๐ ถึง ๑๐๐๐ ไร่
- ฌ = ไร่นาสีขาวสูงกว่า ๕๐๐ ถึง ๑๐๐๐ ไร่
- ญ = มีสวนค่ากว่า ๕๐ ไร่
- ฎ = มีสวนสูงกว่า ๕๐ ไร่
- ฏ = รายได้จากสวนค่ากว่า ๑๐,๐๐๐ บาท ต่อปี
- ฐ = รายได้จากสวนสูงกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท ต่อปี

จากตาราง ๕. นี้จะพบว่า

๑. รายได้ของพ่อแม่ส่วนใหญ่ มีรายได้ ๓๕๐ บาท ถึง ๑๒๐๐ บาท ต่อเดือน
๒. ผู้ที่ทำงานส่วนใหญ่มีนาค่ากว่า ๕๐ ไร่ และรายได้จากการทำนา ส่วนใหญ่ ไร่นาสีขาวสูงกว่า ๕๐๐ ถึง ๑๐๐๐ ไร่
๓. ผู้ที่ทำงานส่วนใหญ่มีสวนค่ากว่า ๕๐ ไร่ และรายได้จากการทำสวน ส่วนใหญ่มีรายได้น้อยกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท ต่อปี

เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย

๑. แบบสอบถาม ใช้ศึกษาตัวนักเรียน ประกอบด้วย

ตอนที่ ๑. เป็นข้อคำถามชนิดเติมคำ ซึ่งจะถาม เพศ อายุ โรงเรียน ฐานะ อาชีพ และรายได้ของพ่อแม่ วิชาที่คาดว่าจะเลือกเรียนมากที่สุด วิชาที่ชอบมากที่สุด วิชาที่ไม่ชอบเรียน วิชาที่สอบได้ชั้น มศ. ๑ และ มศ. ๒

ตอนที่ ๒. เป็นข้อความชนิดให้เลือกตอบ ซึ่งจะถาม

ก. สำหรับผู้ของการเรียน มศ. ๔ - ๕ (สายสามัญ) จะถามเพื่อที่ว่านักเรียนต้องการเลือกเรียนวิชาอาชีพอะไร โดยจะมีรายชื่อวิชาอาชีพที่โรงเรียนในมหาวิทยาลัยให้เลือกตอบ

ข. สำหรับผู้ของการเรียน มศ. ๔ - ๕ - ๖ (สายอาชีพ) หรือโรงเรียนที่สอนวิชาอาชีพอย่างอื่น จะมีรายชื่อวิชาอาชีพให้เลือกตอบเช่นกัน

ค. สำหรับผู้ไม่ประสงค์เรียนต่อเมื่อจบ มศ. ๓ จะมีที่ว่างให้ตอบได้โดยเสรีว่า จะทำอะไร

ในตอนที่ ๒ นี้จะมีข้อความ เพื่อที่ว่านักเรียนมีความมั่นใจในการตอบข้อความครั้งนี้เพียงไร

ตอนที่ ๓. เป็นข้อความชนิดให้เลือกตอบ ซึ่งจะศึกษาว่านักเรียนรู้และเข้าใจในสิ่งที่เลือกไว้เพียงไร รู้เรื่องราวของตนเองเพียงไร

ตอนที่ ๔. เป็นข้อความชนิดให้เลือกตอบ ซึ่งจะศึกษาเหตุผลในการเลือกเรียนของนักเรียน

๒. แบบสัมภาษณ์ ใช้สัมภาษณ์ครูใหญ่และครูในโรงเรียนทั้ง ๓ แห่ง เพื่อศึกษาการทำกิจกรรมการแนะแนวของโรงเรียนเหล่านี้ว่าจัดทำไปบ้างหรือไม่ เพียงไร หัวข้อที่ใช้ในแบบสัมภาษณ์ได้แก่

๒.๑ จำนวนนักเรียนทั้งหมด และจำนวนนักเรียน มศ. ๓ ของโรงเรียน

๒.๒ จำนวนครูและวุฒิของครู

๒.๓ กิจกรรมเกี่ยวกับการประณิเทศ นักเรียนเข้าใหม่

๒.๔ การทำระเบียบนักเรียน

๒.๕ กิจกรรมนอกหลักสูตรของโรงเรียน

๒.๖ การให้ข่าวสารทางการศึกษา อาชีพ และการสังคมแก่นักเรียน

๒.๗ การทำการชี้แจงเรื่องราวแก่นักเรียน (Home-room)

๒.๘ การเยี่ยมบ้านนักเรียน

๒.๘ การติดตามผลนักเรียนที่จบออกไป

๒.๑๐ การให้คำปรึกษาแก่นักเรียน

๒.๑๑ สถานที่ อุปกรณ์ วัสดุบุคคล ในการทำงานแนะแนวของโรงเรียน และความพร้อมที่จะให้ความร่วมมือในการทำงานแนะแนวของครู

๒.๑๒ โครงการเกี่ยวกับการแนะแนวของโรงเรียน

การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นใช้ โดยกระทำดังต่อไปนี้

ก. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง และศึกษาเครื่องมือที่เคยมีผู้ทำไว้เกี่ยวกับเรื่องนี้

ข. อาศัยความรู้ความเข้าใจที่ได้จากการศึกษาในข้อแรก สร้างแบบสอบถามชนิดปลายเปิด (Open End) และสร้างแบบสัมภาษณ์ขึ้น

ค. นำแบบสอบถามชนิดปลายเปิด ไปให้นักเรียนชั้น มศ. ๓ โรงเรียนวิชัยบำรุงราษฎร์ ปีการศึกษา ๒๕๐๕ ประมาณ ๑๐๐ คน ตอบ ในปลายภาคเรียนที่สาม

ง. นำผลจากการตอบในข้อ ค. มาแต่งเป็นแบบข้อความถาม รวม ๔ ตอนด้วยกัน ดังกล่าวแล้วข้างต้น

จ. นำแบบข้อความถามที่สร้างขึ้นครั้งหลัง และแบบสัมภาษณ์ ไปให้เพื่อนนิสิตปริญญาโท การแนะแนวปี ๒ ปีการศึกษา ๒๕๑๐ ลองพิจารณาว่า ควรแก้ไขตอนใด แล้วนำผลการพิจารณา มาปรับปรุงแบบข้อความถามและแบบสัมภาษณ์ให้ดีขึ้น

ฉ. นำแบบสัมภาษณ์และแบบข้อความถาม ไปใช้รวบรวมข้อมูล

การรวบรวมและจัดกระทำกับข้อมูล

๑. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากโรงเรียนมัธยมของรัฐบาลในจังหวัดชัยนาท ที่เปิดสอนถึงชั้น มศ. ๓ ในปีการศึกษา ๒๕๑๐ มี ๓ แห่ง มีนักเรียนทั้งสิ้น ๔๘๖ คน จึงได้ทำการศึกษาจากมวลหมู่ประชากรโดยตรง โดย

ไม่ต้องเลือกกลุ่มตัวอย่าง

๒. การรวบรวมข้อมูล กระทำดังนี้

- ก. นำแบบขอคำถามไปให้นักเรียนที่จะศึกษาตอบ ด้วยตัวผู้ศึกษาเอง
- ข. ทำการสัมภาษณ์ครูใหญ่ ครูในโรงเรียนที่ศึกษา ด้วยตัวผู้ศึกษาเอง
- ค. ศึกษาแผนงานและเอกสารของโรงเรียนเหล่านั้นประกอบ

ทั้งนี้ได้กระทำไปในระยะต้นของภาคเรียนที่สอง ปีการศึกษา ๒๕๑๐

๓. การจัดกระทำกับข้อมูล หลังจากรวบรวมแบบขอคำถามและแบบสัมภาษณ์ อันเป็นต้นมา
แห่งข้อมูลได้เรียบร้อยแล้ว ก็ได้จัดกระทำกับข้อมูล ดังนี้

ก. พิจารณาแบบขอคำถามทุกฉบับว่า ได้คำตอบที่สมบูรณ์หรือไม่ ในการนี้ปรากฏว่ามีแบบขอคำถามหลายฉบับที่ได้คำตอบไม่สมบูรณ์ จึงได้คัดเอาแบบขอคำถามที่ได้คำตอบที่ไม่สมบูรณ์เหล่านั้นออก คงไว้แต่แบบขอคำถามที่ได้คำตอบสมบูรณ์ รวม ๕๕๐ ฉบับ

ข. แยกแบบขอคำถามที่ได้จากโรงเรียนแต่ละแห่งออกไว้ต่างหาก

ค. ทำการตรวจพิจารณาความถี่ของจำนวนผู้ตอบในแต่ละประเภทของข้อมูล แล้วรวมรอยขีด (Tally) ไว้

ง. ข้อมูลที่เป็นการให้ตอบโดยเสรี ได้นำคำตอบที่เหมือนกันรวบรวมจัดเป็นหมวดหมู่ตามลักษณะคำตอบ แล้วหาความถี่

สำหรับข้อมูลในแบบสัมภาษณ์ ก็ได้จัดกระทำเช่นเดียวกัน

การวิเคราะห์ข้อมูลและเสนอผลการค้นคว้า

๑. การวิเคราะห์ข้อมูล กระทำโดยนำความถี่มารวมกันตามประเภทของข้อมูล แล้วหาอัตราส่วนเปรียบเทียบเป็นเปอร์เซ็นต์ (Percentage Ratio)

๒. การวิเคราะห์ความสามารถในการเลือกเรียนต่อของนักเรียน ว่าสามารถเลือกได้อย่าง Realistic หรือ Unrealistic นั้น กระทำโดยใช้การพิจารณาตัดสิน (Judgement) วิชาอาชีพที่นักเรียนเลือกไว้ในแบบขอคำถาม โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ต่อไปนี้

- ๒.๑ ฐานะอาชีพและรายได้ของพ่อแม่
- ๒.๒ วิชาที่ทำคะแนนได้มีเสมอมาทุกปี

- ๒.๓ วิชาที่ชอบมากที่สุดเสมอมา
 ๒.๔ วิชาที่ไม่ชอบเสมอมา
 ๒.๕ คะแนนที่สอบได้ปลายที่ขึ้น มศ. ๑ และ มศ. ๒
 ๒.๖ ความมั่นใจในการตอบข้อคำถาม
 ๒.๗ ความรู้ในรายละเอียดของสิ่งที่เลือกไว้ และความรู้สึกเรื่องการช่วยเหลือทางการเงินให้เรียนต่อของพ่อแม่

๒.๘ เหตุผลที่เลือกสิ่งนั้น

ถ้าวิชาอาชีพที่นักเรียนเลือก มีความเหมาะสมใกล้เคียงกับเกณฑ์ ถือว่านักเรียนสามารถเลือกเรียนต่ออย่าง Realistic แต่ถ้าวิชาอาชีพที่เลือกไว้ไม่เหมาะสมใกล้เคียงกับเกณฑ์ เรียกว่านักเรียนเลือกเรียนต่ออย่าง Unrealistic

๓. การวิเคราะห์ว่า เพศ และอายุ จะมีความสำคัญต่อความสามารถในการเลือกเรียนต่อของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ กระทำโดยใช้สถิติที่เรียกว่า Critical Ratio Test (C.R.)

$$\text{สูตร } C.R.^2 = \frac{(P_1 - P_2)}{\sqrt{P_1 - P_2}}$$

๔. การเสนอผลการค้นคว้า

ได้เสนอไว้เป็นตาราง สำหรับข้อมูลที่ไต่จากการสัมภาษณ์ ได้เสนอเป็นตารางโดยแยกเป็นรายโรงเรียน เพื่อให้เห็นชัดเจนยิ่งขึ้น

บทที่ ๓

ผลการศึกษาค้นคว้า

คำชี้แจงประกอบ

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้เขียนจะได้ทำการแปลผลตามความมุ่งหมายที่ได้ตั้งไว้ในบทที่ ๑ จึงขอกล่าวถึงขอบเขตของการแปลผลไว้ดังต่อไปนี้

๑. เพื่อทราบว่านักเรียน มศ. ๓ ในจังหวัดชัยนาท มีความสนใจต่อไปนี้ เป็นประการใด
 - ๑.๑ เรียนต่อในโรงเรียนที่สอน มศ. ๔ - ๕ (สายสามัญ)
 - ๑.๒ เรียนต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษา (มศ. ๔ - ๕ - ๖ สายอาชีพ) หรือโรงเรียนที่สอนวิชาอาชีพประเภทอื่น (รวมทั้งโรงเรียนฝึกหัดครู และวิทยาลัยครูต่าง ๆ ด้วย)
 - ๑.๓ ไม่เรียนต่อ
 ๒. เพื่อทราบว่าผู้ที่เลือกเรียนต่อ ประสงค์จะเลือกเรียนวิชาอาชีพอะไร ผู้ไม่ประสงค์จะเรียนต่อ ประสงค์จะออกไปทำอะไร
 ๓. เพื่อทราบว่าผู้ที่เลือกเรียนต่อ มีความสามารถเลือกเรียนต่อได้อย่างไร Realistic หรือไม่ เพียงไร
 ๔. เพื่อทราบว่าเพศ และอายุของนักเรียน จะมีความสำคัญต่อความสามารถในการเลือกเรียนต่อวิชาอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญสถิติหรือไม่
 ๕. เพื่อทราบว่าโรงเรียนมัธยมในจังหวัดชัยนาท ได้กระทำกิจกรรมเกี่ยวกับการแนะแนวไปบ้างหรือไม่ อะไรบ้างที่ทำไปแล้ว อะไรบ้างที่ยังมิได้กระทำ ทั้งนี้เพื่อการเสนอแนะเรื่องบริการแนะแนวแก่โรงเรียนอย่างถูกต้องเหมาะสม
- ได้มีการใช้สัญลักษณ์ทางสถิติบางตัวในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ จึงขออธิบายถึงสัญลักษณ์ดังกล่าวพอสังเขป ดังนี้

๑. P_1 คือ จำนวนเปอร์เซ็นต์ของกลุ่มที่ ๑

๒. P_2 คือ จำนวนเปอร์เซ็นต์ของกลุ่มที่ ๒
๓. $P_1 - P_2$ คือ ผลต่างของเปอร์เซ็นต์ระหว่าง ๒ กลุ่ม
๔. $\sigma_{P_1 - P_2}$ คือ Standard error ของผลต่างของเปอร์เซ็นต์ระหว่างสองกลุ่ม
๕. C.R. คือ Test of Significance หรือการทดสอบนัยสำคัญชนิดหนึ่ง เรียกว่า

Critical Ratio Test

๖. N.S. หมายถึง Non Significance ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๗. ** หมายถึง ความมีนัยสำคัญทางสถิติ .๐๑

นักเรียน มศ. ๓ ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีทั้งสิ้น ๔๕๐ คน จากการรวบรวมแบบสอบถามที่ให้นักเรียนตอบ และคัดฉบับที่ได้รับคำตอบไม่สมบูรณ์ออกแล้ว ปรากฏว่ามี

นักเรียนที่ใช้ในการศึกษาจริง ๆ ๔๕๐ คน

คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๕๕

แยกเป็น นักเรียนชาย ๒๓๔ คน

คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๓๔

นักเรียนหญิง ๑๓๒ คน

คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๒๒

ผลการศึกษาค้นคว้า ปรากฏดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์การเลือกเรียนต่อของนักเรียน

หลังจากนักเรียนจบชั้น มศ. ๓ แล้ว สนใจจะเรียนต่อ มศ. ๔ - ๕ (สายสามัญ) หรือเรียนต่อโรงเรียนอาชีวศึกษา (มศ. ๔ - ๕ - ๖ สายอาชีพ) รวมทั้งโรงเรียนที่สอนวิชาอาชีพอื่น เช่น โรงเรียนฝึกหัดครู หรือไม่เรียนต่อ อย่างไร ใจแสดงผลไว้ในตาราง ๑๐.

จากตาราง ๑๐. นี้จะพบว่า

๑. นักเรียนเลือกเรียนต่อ มศ. ๔ - ๕ (สายสามัญ) ร้อยละ ๕๐.๒๒ หรือครึ่งหนึ่งของจำนวนนักเรียน มศ. ๓ ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง

๒. นักเรียนอีกร้อยละ ๕๐.๘๐ เลือกเรียนต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษา (มศ. ๔ - ๕ - ๖ สายอาชีพ) หรือในโรงเรียนที่สอนวิชาอาชีพอื่น (รวมทั้งโรงเรียนฝึกหัดครูด้วย) ซึ่งเป็น

ตาราง ๑๐. แสดงการเลือกเรียนต่อของนักเรียนหลังจากจบชั้น มศ. ๓ แล้ว

โรงเรียน	จำนวน นักเรียน มศ.๓ ที่ศึกษา	เรียนต่อ		เรียนต่อ มศ.		ไม่เรียนต่อ	
		มศ. ๔ - ๕ (สายสามัญ)		๔-๕-๖ (สาย อาชีพ) ฯลฯ			
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
วิทยาลัยราชภัฏ	๑๒๖	๖๔	๕๐.๘๐	๕๕	๔๓.๖๕	๗	๕.๕๕
สตรีวิทยนาท	๕๓	๓๐	๓๖.๓๔	๒๑	๒๒.๕๔	๒	๑.๐๘
อุบลวิทยานุกูล	๖๑	๒๓	๔๔.๒๖	๓๑	๕๐.๘๐	๓	๔.๙๔
วิคสิงห์	๓๔	๓๔	๑๐๐.๐๐	๒๔	๗๐.๕๙	๑	๒.๙๔
สรรพวิทยานุกูล	๓๒	๑๐	๓๑.๒๕	๑๓	๔๐.๖๒	๕	๑๕.๖๓
ครูประชาสรรค์	๓๔	๔	๑๑.๗๖	๑๔	๔๑.๑๘	๑๖	๔๗.๐๖
หัตถกรรมวิทยานุกูล	๒๕	๕	๒๐.๐๐	๑๒	๔๘.๐๐	๘	๓๒.๐๐
รวม	๔๕๐	๒๒๖	๕๐.๒๒	๑๘๔	๔๐.๘๐	๔๐	๘.๙๘

จำนวนเกือบครึ่งหนึ่งของนักเรียนกลุ่มนี้ และเป็นจำนวนใกล้เคียงกับนักเรียนที่เลือกเรียนต่อ มศ.

๔-๕ (สายสามัญ)

๓. มีนักเรียนเพียงร้อยละ ๘.๙๘ ที่ไม่ประสงค์จะเรียนต่อ หลังจากจบ มศ. ๓ แล้ว
ซึ่งมีจำนวนน้อย

สรุปได้ว่า นักเรียนเลือกเรียนต่อ มศ. ๔ - ๕ (สายสามัญ) มากที่สุด รองลงไปเลือกเรียน
ต่อ มศ. ๔ - ๕ - ๖ (สายอาชีพ) หรือโรงเรียนที่สอนวิชาชีพอย่างอื่น (รวมทั้งโรงเรียนฝึกหัดครู)
นักเรียนเป็นจำนวนน้อยเท่านั้น ที่ไม่ประสงค์จะเรียนต่อ หลังจากจบ มศ. ๓ แล้ว

การวิเคราะห์ลักษณะวิชาอาชีพที่นักเรียนประสงค์จะเลือกเรียน

ได้แยกลักษณะวิชาอาชีพ ออกเป็น ๒ พวก คือ

๑. วิชาอาชีพที่ต้องเรียนในมหาวิทยาลัย หรือวิทยาลัยชั้นสูง (สำหรับนักเรียนที่เลือกเรียน มศ. ๔ - ๕ สายสามัญ)

๒. วิชาอาชีพที่ต้องเรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษา หรือโรงเรียนฝึกหัดครู หรือในโรงเรียนที่สอนวิชาอาชีพอย่างอื่น (สำหรับนักเรียนที่เลือกเรียน มศ. ๔ - ๕ - ๖ สายอาชีพ หรือโรงเรียนที่สอนวิชาอาชีพอย่างอื่น)

ผลการวิเคราะห์การเลือกเรียนวิชาอาชีพของนักเรียน ปรากฏดังต่อไปนี้

ตาราง ๑๑. แสดงวิชาอาชีพที่นักเรียนเลือก สำหรับวิชาอาชีพที่ต้องเรียนในมหาวิทยาลัย หรือวิทยาลัยชั้นสูง (เรียงตามลำดับที่ได้รับเลือก)

รายชื่อวิชาอาชีพ	จำนวนที่ นักเรียน เลือก	ร้อยละ
แพทย์ (พ.บ.)	๔๔	๖.๖๕
นายร้อยทหารบก (วท.บ. ทบ.)	๓๐	๔.๕๓
นักปกครอง (ร.บ.)	๒๘	๔.๑๓
นายร้อยตำรวจ (ร.บ.)	๒๗	๔.๐๓
ผู้พิพากษา (น.บ., น.บ.ท.)	๒๖	๓.๘๘
เกษตรกร (กส.บ.)	๒๕	๓.๗๘
เภสัชกร (ภ.บ.)	๒๕	๓.๗๘
วิศวกรรมาชลประทาน (ชป.บ.)	๒๔	๓.๕๘
ครูปริญญา (กศ.บ., ค.บ., อ.บ.)	๒๓	๓.๔๘

ตาราง ๑๑. (ต่อ)

รายชื่อวิชาอาชีพ	จำนวนที่ นักเรียน เลือก	ร้อยละ
นักกฎหมาย (น.บ.)	๒๓	๓.๕๕
นายเรืออากาศ (วท.บ. ทอ.)	๒๒	๓.๒๕
วิศวกรรมไฟฟ้า (วศ.บ.)	๒๒	๓.๒๕
สถาปนิก (สถ.บ.)	๒๒	๓.๒๕
นายเรือ (วท.บ. ทร.)	๒๑	๓.๑๕
นักวิทยาศาสตร์การแพทย์ (วท.บ.)	๒๑	๓.๑๕
ทันตแพทย์ (ท.บ.)	๒๑	๓.๑๕
นักวิทยาศาสตร์ (วท.บ.)	๒๐	๒.๙๕
พนักงานป่าไม้ (วน.บ.)	๒๐	๒.๙๕
วิศวกรรมเครื่องยนต์ (วศ.บ.)	๒๐	๒.๙๕
วิศวกรรมโยธา (วศ.บ.)	๒๐	๒.๙๕
พนักงานประมง (กม.บ.)	๑๕	๒.๒๕
วิศวกรรมก่อสร้าง (วศ.บ.)	๑๕	๒.๒๕
สัตวแพทย์ (สพ.บ.)	๑๓	๒.๐๕
พนักงานสหกรณ์ (ศส.บ.)	๑๔	๒.๑๑
นักหนังสือพิมพ์ (สส.บ. วารสารศาสตร์)	๑๓	๑.๙๖
นักอักษรศาสตร์ (อ.บ.)	๑๓	๑.๙๖
บุตรวามัญ (บช.บ.)	๑๒	๑.๘๑
นักเศรษฐศาสตร์ (ศ.บ.)	๑๑	๑.๖๗

ตาราง ๑๑. (ต่อ)

รายชื่อวิชาชีพ	จำนวนที่ นักเรียน เลือก	ร้อยละ
นักสังคมสงเคราะห์ (สส.บ.)	๑๑	๑.๖๗
งานธนาคาร (บช.บ.)	๑๑	๑.๖๗
พยาบาลปริญญา (วท.บ. พยาบาล)	๑๐	๑.๕๒
บรรณารักษ์ (อน.บร. ทอจากปริญญาตรี)	๕	๑.๓๖
งานธุรกิจ (พศ.บ., พณ.บ.)	๕	๑.๓๖
พัฒนากร (ร.บ., กศ.บ., สส.บ.)	๕	.๗๕
นักการทูต (ร.บ.)	๓	.๔๕
นักโบราณคดี (ศ.บ. โบราณคดี)	๑	.๑๕
นักจิตวิทยา (กศ.บ., ค.บ.)	—	—
นักสถิติ, นักวิจัย (พศ.บ.)	—	—
วิศวกรรมเหมืองแร่ (วศ.บ.)	—	—
จิตรกรรม และประติมากรรม (ศ.บ. จิตรกรรม และ ประติมากรรม)	—	—

จากตารางข้างบนนี้จะพบว่า

๑. วิชาชีพที่นักเรียนเลือกมากที่สุด ได้แก่ วิชาแพทย์ รองไปได้นายร้อยทหารบก
นักปกครอง นายร้อยตำรวจ ผู้พิพากษา เภสัชกร เกษตรกร ตามลำดับ
๒. วิชาชีพที่นักเรียนเลือกน้อย ได้แก่ โบราณคดี นักการทูต พัฒนากร งานธุรกิจ
บรรณารักษ์ ตามลำดับ

๓. วิชาอาชีพที่ไม่มีผู้ใดเลือกได้แก่ นักจิตวิทยา นักสถิติ - นักวิจัย วิศวกรรมเหมืองแร่ และจิตรกรรม - ภูมิมาตรกรรม

ถ้าจะรวมวิชาอาชีพที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันเข้าด้วยกัน จะปรากฏผลการเลือกเรียนวิชาอาชีพ ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง ๑๒. แสดงลักษณะวิชาอาชีพที่นักเรียนเลือก สำหรับวิชาอาชีพที่ต้องเรียนในมหาวิทยาลัย หรือวิทยาลัยชั้นสูง (เรียงตามลำดับที่ได้รับเลือก)

ลักษณะวิชาอาชีพ	จำนวนที่ นักเรียน เลือก	ร้อยละ
วิชาอาชีพเกี่ยวกับแพทย์ และนักวิทยาศาสตร์	๑๕๔	๒๒.๒๕
วิชาอาชีพเกี่ยวกับวิศวกรรมและสถาปัตยกรรม	๑๒๗	๑๘.๕๕
วิชาอาชีพนายทหาร นายตำรวจ	๑๐๐	๑๔.๕๓
วิชาอาชีพเกี่ยวกับกฎหมาย การปกครอง	๘๐	๑๑.๕๘
วิชาอาชีพเกี่ยวกับเกษตรกรรม	๗๘	๑๑.๓๓
วิชาอาชีพครู นักอักษรศาสตร์ โบราณคดี	๔๖	๖.๕๑
วิชาเศรษฐศาสตร์ และธุรกิจบัญชี	๔๓	๖.๕๑
นักสังคมสงเคราะห์ พัฒนาการ นักหนังสือพิมพ์	๒๔	๔.๔๒

จากตารางข้างบนนี้จะพบว่า

๑. วิชาอาชีพเกี่ยวกับแพทย์และนักวิทยาศาสตร์ เป็นวิชาอาชีพที่นักเรียนสนใจเลือกเรียนมากที่สุด คือ ร้อยละ ๒๒.๒๕

๒. ลักษณะวิชาอาชีพที่นักเรียนสนใจเลือกรองลงไปได้แก่ วิชาอาชีพเกี่ยวกับวิศวกรรมและสถาปัตยกรรม วิชาอาชีพเกี่ยวกับนายทหาร - ตำรวจ วิชาอาชีพเกี่ยวกับกฎหมาย -

การปกครอง วิชาอาชีพเกี่ยวกับเกษตรกรรม วิชาอาชีพเกี่ยวกับครู - นักอักษรศาสตร์ วิชาอาชีพเกี่ยวกับธุรกิจ - บัญชี และเศรษฐศาสตร์ วิชาอาชีพเกี่ยวกับนักสังคมสงเคราะห์ พัฒนาการ และนักหนังสือพิมพ์ ตามลำดับ

สำหรับการวิเคราะห์ความสนใจในการเลือกเรียนวิชาอาชีพ ที่ต้องเรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษา หรือโรงเรียนฝึกหัดครู หรือโรงเรียนที่สอนวิชาอาชีพอย่างอื่น (สำหรับนักเรียนที่เลือกเรียนต่อ มศ. ๔ - ๕ - ๖ สายอาชีพ หรือโรงเรียนที่สอนวิชาอาชีพอย่างอื่น) ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตาราง ๑๓. แสดงวิชาอาชีพที่นักเรียนเลือก สำหรับวิชาอาชีพที่สอนในโรงเรียนอาชีวศึกษา รวมทั้งในโรงเรียนฝึกหัดครูหรือโรงเรียนที่สอนวิชาอาชีพอย่างอื่น (เรียงตามลำดับการเลือก)

รายชื่อวิชาอาชีพ	จำนวนที่นักเรียนเลือก	ร้อยละ
ครู	๓๘	๘.๓๕
เกษตรกรรม	๓๑	๗.๑๔
ช่างวิทย์ - โทรทัศน์ และโทรคมนาคม	๒๕	๕.๓๖
ทหารบก (นายสิบ)	๒๕	๕.๓๖
ทหารอากาศ (จา)	๒๑	๔.๘๓
ช่างไฟฟ้า	๒๑	๔.๘๓
ช่างก่อสร้าง	๑๘	๔.๓๗
ช่างไม้ปลูกสร้าง	๑๘	๔.๑๔
ช่างเครื่องยนต์	๑๗	๓.๘๑
ทหารเรือ (จา)	๑๗	๓.๘๑

ตาราง ๑๓. (ต่อ)

รายชื่อวิชาชีพ	จำนวนที่ นักเรียน เลือก	ร้อยละ
ช่างสำรวจ, ช่างรังวัด	๑๖	๓.๖๘
พยาบาล	๑๕	๓.๕๕
ช่างเขียนแบบ	๑๔	๓.๒๒
พนักงานป่าไม้	๑๓	๒.๙๙
ช่างปูน	๑๒	๒.๙๖
พนักงานบัญชี	๑๒	๒.๙๖
ช่างเชื่อม	๑๑	๒.๕๓
ช่างซ่อมเครื่องอุปกรณ์ไฟฟ้า	๑๑	๒.๕๓
ตำรวจ (นายสิบ)	๑๐	๒.๓๐
ประมง	๙	๒.๐๗
ช่างทำเฟอร์นิเจอร์	๗	๑.๖๑
พนักงานรถไฟ	๗	๑.๖๑
ช่างตัดเสื้อผ้า	๖	๑.๓๘
พนักงานไปรษณีย์	๖	๑.๓๘
ช่างพิมพ์	๕	๑.๑๕
ช่างเสริมสวย	๕	๑.๑๕
พนักงานพิมพ์ดีด	๕	๑.๑๕
นักดนตรี, นักร้อง	๕	๑.๑๕
เลขานุการ	๕	๑.๑๕

ตาราง ๑๓. (ต่อ)

รายชื่อวิชาอาชีพ	จำนวนที่ นักเรียน เลือก	ร้อยละ
ช่างถ่ายภาพ	๔	.๘๒
ช่างโลหะ, ช่างเหล็ก	๔	.๘๒
ช่างสุขภัณฑ์	๔	.๘๒
งานธนาคาร	๔	.๘๒
ช่างคัคนิยม	๓	.๖๙
ช่างวาดรูป	๓	.๖๙
นักหนังสือพิมพ์	๓	.๖๙
นักประพันธ์, นักแต่งเพลง	๑	.๒๓
ช่างแต่งผม	๑	.๒๓
ช่างปั้น, ช่างหล่อ	๑	.๒๓
ช่างทอผ้า	-	-
ช่างต่อเรือ	-	-
ช่างไม้คกวี	-	-
ช่างเย็บหนัง	-	-
ช่างกลึง	-	-
ช่างแกะสลัก	-	-
ช่างทาสี	-	-
ช่างตกแต่งภายใน	-	-
ช่างออกแบบเครื่องแต่งกาย	-	-
ช่างโทรศัพท์	-	-

ตาราง ๑๓- (ต่อ)

รายชื่อวิชาชีพ	จำนวนที่ นักเรียน เลือก	ร้อยละ
พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน	-	-
พนักงานชวเลข	-	-
นักแสดง, นักกายกรรม	-	-
โฆภักวิทย์ โทรทัศน์	-	-
นายหน้า, คนเดินตลาด	-	-
คนหาประกันชีวิต	-	-
คนงานในโรงงานอุตสาหกรรม	-	-
บริการโรงแรม	-	-
งานขนส่ง	-	-
บุรุษพยาบาล, ผู้ช่วยพยาบาล	-	-
มัคคุเทศก์	-	-

จากการข้างบนนี้ จะพบว่า

๑. วิชาชีพที่นักเรียนเลือกมากที่สุดได้แก่ วิชาครู รองลงไป ได้แก่ เกษตรกรรม
ช่างวิทย์ - โทรทัศน์ และโฆภักวิทย์ ทหารบก (นายสิบ) ทหารอากาศ (จา) และช่างไฟฟ้า
ตามลำดับ

๒. มีวิชาชีพถึง ๒๑ ชนิดที่ไม่มีผู้ใดเลือก วิชาชีพดังกล่าวนี้ ได้แก่ ช่างทอผ้า ช่าง
คอเรือ ช่างบัคกรี ช่างเย็บหนัง ช่างกลึง ช่างแกะสลัก ช่างทาสี ช่างตกแต่งภายใน ช่าง
ออกแบบเครื่องแต่งกาย ช่างโทรศัพท์ พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน พนักงานชวเลข นักแสดงกายกรรม

โฆษกวิทย์ - ไทรัชต์ นายหน้าคนเกินตลาด คนหาประกันชีวิต คนงานในโรงงานอุตสาหกรรม
บริการโรงแรม งานขนส่ง บุรุษพยาบาล - ผู้ช่วยพยาบาล และมีคฤหัสถ์

ถ้าจะรวมวิชาอาชีพที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันเข้าด้วยกัน ปรากฏผลการเลือกเรียนวิชาอาชีพ
ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง ๑๔. แสดงลักษณะวิชาอาชีพที่นักเรียนเลือก สำหรับวิชาอาชีพที่คงเรียนในโรงเรียนอาชีวศึกษา

ลักษณะวิชาอาชีพ	จำนวนที่ นักเรียน เลือก	ร้อยละ
วิชาอาชีพเกี่ยวกับช่างประเภทต่าง ๆ	๒๐๓	๔๑.๖๓
วิชาอาชีพเกี่ยวกับทหาร - ตำรวจ	๗๓	๑๖.๘๐
วิชาอาชีพเกี่ยวกับเกษตรกรรม	๕๓	๑๑.๒๐
วิชาอาชีพครู	๓๘	๘.๗๕
วิชาอาชีพเกี่ยวกับบัญชี - พิมพ์ - ธุรกิจ	๒๖	๕.๔๘
วิชาอาชีพพยาบาล	๑๕	๓.๑๕
พนักงานรถไฟ พนักงานไปรษณีย์	๑๓	๒.๖๕
วิชาอาชีพเกี่ยวกับนักเรียน นักหนังสือพิมพ์ นักดนตรี	๕	๑.๐๓

จากตารางข้างบนนี้จะพบว่า

๑. วิชาอาชีพที่เกี่ยวกับช่างประเภทต่าง ๆ มีนักเรียนสนใจเลือกเรียนมากที่สุด คือ
ร้อยละ ๔๑.๖๓

๒. ลักษณะวิชาอาชีพที่นักเรียนสนใจเลือกรองลงไปคือ วิชาอาชีพเกี่ยวกับทหาร - ตำรวจ
วิชาอาชีพเกี่ยวกับเกษตรกรรม วิชาอาชีพครู วิชาอาชีพเกี่ยวกับบัญชี - พิมพ์ - ธุรกิจ วิชาอาชีพ
พยาบาล อาชีพพนักงานรถไฟ พนักงานไปรษณีย์ และวิชาอาชีพเกี่ยวกับนักเรียน นักหนังสือพิมพ์

นักดนตรี - นักร้อง ตามลำดับ

สำหรับการวิเคราะห์ความประสงค์ของนักเรียนที่จะไม่เรียนต่อหลังจากจบชั้น มศ. ๓ แล้วว่าจะออกไปทำอะไร ได้ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นได้โดยเสรี แล้วรวบรวมคำตอบมาจัดเป็นหมวดหมู่ตามลักษณะของคำตอบ ผลการวิเคราะห์ได้แสดงไว้แล้ว ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง ๑๕. แสดงความคิดเห็นหลังจากจบชั้น มศ. ๓ ของนักเรียนที่ไม่ประสงค์เรียนต่อ

ลักษณะความประสงค์	จำนวนนักเรียนที่แสดงความคิดเห็น	ร้อยละ
ประกอบอาชีพของตัวเอง	๘	๒๐.๐๐
ช่วยบิดามารดาประกอบอาชีพ	๓	๑๓.๕๐
ทำนา	๖	๑๕.๐๐
ค้าขาย	๓	๗.๕๐
รับจ้างทำงาน	๓	๗.๕๐
เป็นทหาร	๓	๗.๕๐
ทำไร่	๒	๕.๐๐
ทำสวน	๒	๕.๐๐
เป็นตำรวจ	๒	๕.๐๐
เลี้ยงสัตว์	๑	๒.๕๐
บวช	๑	๒.๕๐
อยู่เฉย ๆ	๑	๒.๕๐
ไม่แจ้งความประสงค์	๑	๒.๕๐

จากการวาง ๑๕. นี้ จะพบว่า

๑. ความประสงค์ของนักเรียนที่จะไม่เรียนต่อ ส่วนใหญ่ประสงค์จะออกไปประกอบอาชีพของตัวเอง รองลงไปคือ ออกไปช่วยบิดามารดาประกอบอาชีพ ออกไปทำนา ค้าขาย รับจ้างทำงาน และเป็นทหาร คามลำดับ

๒. ผู้ที่ตอบว่าจะออกไปอยู่เฉย ๆ หรือ ไม่แน่ใจว่าจะออกไปทำอะไรมีเป็นจำนวนน้อยสรุปได้ว่า นักเรียนที่จะไม่เรียนต่อ เกือบทั้งหมดจะออกไปทำงานของตน

การวิเคราะห์ความสามารถในการเลือกเรียนต่อของนักเรียน

การวิเคราะห์ความสามารถในการเลือกเรียนต่อของนักเรียนว่า สามารถเลือกเรียนต่อได้ อย่าง Realistic หรือ Unrealistic เพียงไร กระทำโดยการพิจารณาคัดสิน (Judgement) วิชาอาชีพที่นักเรียนเลือกไว้ของแต่ละคน เปรียบเทียบกับสิ่งที่ใช้เป็นเกณฑ์ (Criteria) ต่อไปนี้

๑. ฐานะ อาชีพ และรายได้ของพ่อแม่
๒. วิชาที่ทำคะแนนได้ดีเสมอมาทุกปี
๓. วิชาที่ชอบมากที่สุดเสมอมา
๔. วิชาที่ไม่ชอบเสมอมา
๕. คะแนนที่สอบได้ปลายปีชั้น มศ. ๑ และ มศ. ๒
๖. ความมั่นใจในการตอบข้อคำถาม
๗. ความรู้ในรายละเอียดของสิ่งที่เลือกไว้ และความรู้สึกเรื่องการช่วยเหลือทางการเงิน

ให้เรียนต่อของพ่อแม่

๘. เหตุผลที่เลือกสิ่งนั้น

ผู้เขียนได้ทำการพิจารณาคัดสินวิชาอาชีพที่นักเรียนเลือก โดยใช้เกณฑ์ดังกล่าวเป็นหลักในการตัดสิน ในการทำการพิจารณาอย่างละเอียดทีละคน

ถ้าวิชาอาชีพที่นักเรียนเลือก มีความเหมาะสมใกล้เคียงกับเกณฑ์ของเขา ถือว่า นักเรียนผู้นั้นมีความสามารถในการเลือกเรียนต่ออย่าง Realistic

ถ้าวิชาอาชีพที่นักเรียนเลือก ไม่เหมาะสมใกล้เคียงกับเกณฑ์ของตัวเอง ถือว่า นักเรียนเลือกเรียนต่ออย่าง Unrealistic

จากการใช้วิธีการสุ่มแบบทศนิยมอย่างรอบคอบ ปรากฏผลการวิเคราะห์ความสามารถในการเลือกเรียนต่อของนักเรียน ดังต่อไปนี้

ตาราง ๑๖. แสดงความสามารถในการเลือกเรียนต่อของนักเรียน

โรงเรียน	จำนวนนักเรียน ที่เลือกเรียนต่อ	จำนวนผู้เลือก เรียนต่ออย่าง Realistic		จำนวนผู้เลือก เรียนต่ออย่าง Unrealistic	
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
วิทยาลัยมารีย์ราษฎร์	๑๑๔	๓๒	๒๐.๖๔	๘๒	๗๑.๓๖
สตรีวิทยานาท	๕๑	๖๓	๖๔.๖๔	๒๔	๓๐.๓๖
อุทิศไพฑูริย์ชุมชนสัมพันธ์	๕๘	๒๑	๓๖.๒๐	๓๗	๖๓.๘๐
วัดสิงห์	๖๓	๑๘	๒๖.๘๖	๔๕	๗๑.๑๔
สตรีวิทยาวิทยา	๒๓	๑๖	๕๔.๓๕	๑๑	๔๐.๗๕
ครูประชาสรรค์	๒๓	๔	๓๓.๓๓	๑๘	๖๖.๖๗
ทันตการราษฎร์รังสฤษดิ์	๒๑	๖	๒๘.๕๗	๑๕	๗๑.๔๓
รวมทั้งสิ้น	๕๑๐	๑๖๓	๔๐.๓๓	๒๔๗	๕๙.๖๗

จากตารางข้างบนนี้ จะพบว่า

๑. นักเรียนที่เลือกเรียนต่ออย่าง Realistic มีจำนวน ๑๖๓ คน หรือร้อยละ ๔๐.๓๓
๒. นักเรียนที่เลือกเรียนต่ออย่าง Unrealistic มีจำนวน ๒๔๗ คน หรือร้อยละ

๓. นักเรียนที่เลือกเรียนต่ออย่าง Unrealistic มีมากกว่านักเรียนที่เลือกเรียนต่ออย่าง Realistic อยู่ ๗๖ คน หรือร้อยละ ๑๔.๕๔

๔. ถ้าพิจารณาผลการวิเคราะห์ความสามารถในการเลือกเรียนต่อของนักเรียนแต่ละโรงเรียน จะพบว่า นักเรียนใน ๕ โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนวิชัยบำรุงราษฎร์ โรงเรียนอุลิตไพบูลย์อุปถัมภ์ โรงเรียนวัดสิงห์ โรงเรียนคุรุประชาสรรค์ โรงเรียนตันคาราษฎร์รังสรรค์ จะเลือกเรียนต่ออย่าง Unrealistic มากกว่า Realistic โดยเฉพาะโรงเรียนวิชัยบำรุงราษฎร์ เป็นโรงเรียนที่นักเรียน มศ. ๓ เป็นชายล้วน

๕. มีนักเรียนใน ๒ โรงเรียนเท่านั้น คือ โรงเรียนสตรีชัยนาท และโรงเรียนสรรพาวุธวิทยา ที่เลือกเรียนต่ออย่าง Realistic มากกว่า Unrealistic โดยเฉพาะโรงเรียนสตรีชัยนาท เป็นโรงเรียนที่มีนักเรียน มศ. ๓ เป็นหญิงล้วน ๆ

๖. โรงเรียนที่นักเรียนเลือกเรียนต่อได้อย่าง Realistic มากที่สุด คือ โรงเรียนสตรีชัยนาท ร้อยละ ๖๕.๒๔

๗. โรงเรียนที่นักเรียนเลือกเรียนต่ออย่าง Unrealistic มากที่สุด คือ โรงเรียนวิชัยบำรุงราษฎร์ ร้อยละ ๗๕.๗๒

สรุปได้ว่า นักเรียนเลือกเรียนต่ออย่าง Unrealistic มากกว่า Realistic

การวิเคราะห์ความแตกต่างของความสามารถในการเลือกเรียนต่อ

ก. ระหว่างนักเรียนชายและหญิง

ก. การวิเคราะห์ความสามารถในการเลือกเรียนต่ออย่าง Realistic ระหว่างนักเรียนชายและหญิง จะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่

ผลของการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

จากตาราง ๑๗. นี้จะพบว่า

๑. นักเรียนหญิง เลือกเรียนต่ออย่าง Realistic มากกว่านักเรียนชาย ร้อยละ ๒๖.๕๕

๒. ความสามารถในการเลือกเรียนต่อของนักเรียนหญิง แตกต่างจากความสามารถในการเลือกเรียนต่อของนักเรียนชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ.๐๑

ตาราง ๑๓. แสดงการวิเคราะห์ความสามารถในการเลือกเรียนต่ออย่าง Realistic ระหว่างนักเรียนเพศชายและเพศหญิง

เพศ	จำนวนผู้ เลือกเรียนต่อ	เลือกอย่าง Realistic		$P_1 - P_2$	$\phi_{P_1 - P_2}$	C.R.
		คน	ร้อยละ			
ชาย	๒๕๑	๓๖	๓๐.๒๘	๒๖.๕๕	๔.๕๘๖๕	๕.๕๐๘๖**
หญิง	๑๕๘	๕๑	๕๗.๒๓			

** = ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .๐๑

สรุปได้ว่า เพศ จะมีความสำคัญต่อความสามารถในการเลือกเรียนต่อของนักเรียน

ข. การวิเคราะห์การเลือกเรียนต่ออย่าง Unrealistic ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง จะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่

ผลของการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

จากตาราง ๑๔. นี้ จะพบว่า

๑. นักเรียนชายเลือกเรียนต่ออย่าง Unrealistic มากกว่านักเรียนหญิงร้อยละ

๒๖.๕๕

๒. ความสามารถในการเลือกเรียนต่อของนักเรียนชาย แตกต่างจากความสามารถในการเลือกเรียนต่อของนักเรียนหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑

ตาราง ๑๔. แสดงการวิเคราะห์การเลือกเรียนต่ออย่าง Unrealistic ระหว่างนักเรียนเพศชายและเพศหญิง

เพศ	จำนวนผู้ เลือกเรียนต่อ	เลือกอย่าง Unrealistic		$P_1 - P_2$	$\sqrt{P_1 - P_2}$	C.R.
		คน	ร้อยละ			
ชาย	๒๕๑	๑๓๕	๖๕.๓๒	๒๖.๕๕	๔.๕๘๖๕	๕.๕๐๘๖**
หญิง	๑๕๔	๖๘	๔๓.๕๐			

** = ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .๐๑

สรุปได้ว่า เพศจะมีความสำคัญต่อความสามารถในการเลือกเรียนต่อของนักเรียนเช่นเดียวกัน

การวิเคราะห์ความแตกต่างของความสามารถในการเลือกเรียนต่อ

ข. ระหว่างนักเรียนอายุกลุ่มต่ำ (๑๓ - ๑๕ ปี) กับนักเรียนอายุกลุ่มสูง (๑๖ - ๑๘ ปี)

ก. การวิเคราะห์ความสามารถในการเลือกเรียนต่ออย่าง Realistic ระหว่างนักเรียนอายุกลุ่มต่ำ (๑๓ - ๑๕ ปี) กับนักเรียนอายุกลุ่มสูง (๑๖ - ๑๘ ปี) ว่าจะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่

ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

จากตาราง ๑๕. นี้ จะพบว่า

๑. นักเรียนอายุกลุ่มสูง (๑๖ - ๑๘ ปี) เลือกเรียนต่ออย่าง Realistic กว่านักเรียนอายุกลุ่มต่ำ (๑๓ - ๑๕ ปี) ร้อยละ ๒.๐๐

ตาราง ๑๕. แสดงการวิเคราะห์ความสามารถในการเลือกเรียนต่ออย่าง Realistic ระหว่าง
นักเรียนอายุกลุ่มต่ำ (๑๓ - ๑๕ ปี) กับนักเรียนอายุกลุ่มสูง (๑๖ - ๑๘ ปี)

กลุ่มอายุ	จำนวนผู้ เลือกเรียนต่อ	เลือกอย่าง Realistic		$P_1 - P_2$	$\phi_{P_1 - P_2}$	C.R.
		คน	ร้อยละ			
กลุ่มต่ำ (๑๓ - ๑๕ ปี)	๑๕๒	๒๐	๓๔.๕๓	๒.๐๐	๕.๐๓๔๖	N.S. ๐.๓๔๗๓
กลุ่มสูง (๑๖ - ๑๘ ปี)	๒๕๘	๑๐๗	๔๑.๔๓			

N.S. = ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๒. ความสามารถในการเลือกเรียนต่อของนักเรียนอายุกลุ่มสูง (๑๖ - ๑๘ ปี) แตกต่าง
จากความสามารถในการเลือกเรียนต่อของนักเรียนอายุกลุ่มต่ำ (๑๓ - ๑๕ ปี) อย่างไม่มีนัยสำคัญ
ทางสถิติ

สรุปได้ว่า อายุของนักเรียนที่ต่างกันระหว่างอายุ ๑๓ - ๑๕ ปี กับกลุ่มอายุ ๑๖ - ๑๘ ปี
จะไม่มีผลต่อความสามารถในการเลือกเรียนวิชาชีพต่อ ของนักเรียน

๓. การวิเคราะห์การเลือกเรียนต่ออย่าง Unrealistic ระหว่างนักเรียนอายุกลุ่มต่ำ
(๑๓ - ๑๕ ปี) กับนักเรียนอายุกลุ่มสูง (๑๖ - ๑๘ ปี) ว่าจะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
หรือไม่

ผลการวิเคราะห์ปรากฏทั้งในตารางต่อไปนี้

จากตาราง ๒๐. นี้ จะพบว่า

๑. นักเรียนอายุกลุ่มต่ำ (๑๓ - ๑๕ ปี) เลือกเรียนต่ออย่าง Unrealistic มากกว่า
นักเรียนอายุกลุ่มสูง (๑๖ - ๑๘ ปี) ร้อยละ ๒.๐๐

ตาราง ๒๐. แสดงการวิเคราะห์การเลือกเรียนต่ออย่าง Unrealistic ระหว่างนักเรียนอายุ
กลุ่มต่ำ (๑๓ - ๑๕ ปี) กับนักเรียนอายุกลุ่มสูง (๑๖ - ๑๘ ปี)

กลุ่มอายุ	จำนวนผู้ เลือกเรียนต่อ	เลือกอย่าง Unrealistic		$P_1 - P_2$	$\sqrt{P_1 - P_2}$	C.R.
		คน	ร้อยละ			
กลุ่มต่ำ (๑๓ - ๑๕ ปี)	๑๕๒	๘๒	๖๐.๕๓	๒.๐๐	๕.๐๓๔๖	N.S. ๐.๓๕๓๓
กลุ่มสูง (๑๖ - ๑๘ ปี)	๒๕๘	๑๕๑	๕๘.๕๓			

N.S. = ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๒. ความสามารถในการเลือกเรียนต่อ ของนักเรียนอายุกลุ่มต่ำ (๑๓ - ๑๕ ปี) แตกต่าง
จากความสามารถในการเลือกเรียนต่อของนักเรียนอายุกลุ่มสูง (๑๖ - ๑๘ ปี) อย่างไรไม่มีนัยสำคัญ
ทางสถิติ

สรุปได้ว่า อายุของนักเรียนที่แตกต่างกันระหว่างกลุ่มอายุ ๑๓ - ๑๕ ปี กับกลุ่มอายุ ๑๖ -
๑๘ ปี จะไม่มีความสำคัญต่อความสามารถในการเลือกเรียนต่อของนักเรียนเช่นกัน

การวิเคราะห์บทบาทของโรงเรียน

เกี่ยวกับกิจกรรมในเรื่องการแนะแนวว่า โรงเรียนมัธยมในจังหวัดชัยนาท ได้ทำกิจกรรมเกี่ยวกับการ
การแนะแนวไปบ้างหรือไม่ อะไรบ้างที่ทำไปแล้ว อะไรที่ยังไม่ได้ทำและกำลังคิดจะทำต่อไป ทั้งนี้เพื่อ
เป็นแนวทางในการให้ขอเสนอแนะแก่โรงเรียน ในเรื่องการจัดบริการแนะแนวอย่างเหมาะสมถูกต้องต่อไป

ผู้เขียนได้ทำการสัมภาษณ์ครู ครูใหญ่ ในโรงเรียนมัธยมในจังหวัดชัยนาท จำนวน ๗ แห่ง
โดยใช้แบบสัมภาษณ์ และไต่ถามจากแผนงานของโรงเรียนประกอบ ครูใหญ่และครูในโรงเรียนทั้ง
๗ แห่ง ได้ให้ความร่วมมือในการให้คำตอบอย่างดียิ่งทุกโรงเรียน

ผลของการวิเคราะห์บทบาทของโรงเรียน เกี่ยวกับการทำกิจกรรมการแนะแนวได้แสดงให้เห็น โดยแยกเป็นแต่ละชนิดของกิจกรรม ซึ่งปรากฏในการร่างดังต่อไปนี้

ตาราง ๒๑. แสดงการทำกิจกรรมเกี่ยวกับการ ประณนิเทศ ของโรงเรียนมัธยมจังหวัดชัยนาท

กิจกรรมเกี่ยวกับการแนะแนว	โรงเรียนวิชัย บำรุงราษฎร์	โรงเรียนสตรี ชัยนาท	โรงเรียนอัสสัมชัญ ไผ่หลุยส์อุปถัมภ์	โรงเรียน วัดสิงห์	โรงเรียน สรรพวิทยวิทยา	โรงเรียนครู ประชาสรรค์	โรงเรียนหันคา ราษฎร์รังสฤษดิ์
- <u>การประณนิเทศหรือแจกเอกสารเกี่ยวกับโรงเรียน</u>	จัดกระทำ	จัดกระทำ	จัดกระทำ	จัดกระทำ	จัดกระทำ	จัดกระทำ	จัดกระทำ
ก. ทำระยะไหนดบ้าง	ระยะแรกของ ภาคต้น	ในภาคต้น	ในต้นปีการศึกษา	ต้นปีการศึกษา	ต้นปีการศึกษาและ ก่อนสอบไล่	ต้นปีการศึกษา	ต้นปีการศึกษา
ข. ทำปีละกี่ครั้ง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง	๒ ครั้ง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง

จากตารางข้างบนนี้ จะพบว่า

๑. การประณนิเทศ หรือแจกเอกสารคู่มือต่าง ๆ เกี่ยวกับโรงเรียนแก่นักเรียน ทุกโรงเรียนได้จัดกระทำไปแล้ว
๒. ส่วนใหญ่กระทำปีละครั้ง คือระยะต้นปีการศึกษา

ตาราง ๒๒. แสดงการทำกิจกรรมเกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูลของนักเรียน ของ โรงเรียนมัธยมจังหวัดชัยนาท

กิจกรรมเกี่ยวกับการแนะแนว	โรงเรียนวิชัย บำรุงราษฎร์	โรงเรียนสตรี ชัยนาท	โรงเรียนอติต ไพฑูริย์ชุมพลมิตร	โรงเรียน วัดสิงห์	โรงเรียน สรรพวิทยาคม	โรงเรียนครู ประชาสรรค์	โรงเรียนหันคา ราษฎร์รังสฤษดิ์
- <u>การทำระเบียบสะสมและ</u> <u>ระเบียบอื่น ๆ ของ</u> <u>นักเรียน</u>	จัดกระทำ	จัดกระทำ	จัดกระทำ	จัดกระทำ	จัดกระทำ	จัดกระทำ	จัดกระทำ
ก. ทำระยะไทม์นาง	ต้นปีการศึกษา	ทำทุกภาค	ทำทุกภาค	ทำทุกภาค	ต้นปีการศึกษา	ทำทุกภาค	ทำทุกภาค
ข. ให้ใครเป็นผู้ทำ	ครูแนะแนว	ครูประจำชั้น	ครูประจำชั้น	ครูประจำชั้น	ครูประจำชั้น	ครูประจำชั้น	ครูประจำชั้น

จากตารางข้างบนนี้จะพบว่า

๑. การทำระเบียบสะสมและระเบียบอื่น ๆ ของนักเรียน ได้จัดกระทำไปแล้วทุกโรงเรียน
๒. ส่วนใหญ่กระทำกันทุกภาคเรียน และให้ครูประจำชั้นเป็นผู้ทำ

ตาราง ๒๓. แสดงการทำกิจกรรมนอกหลักสูตร ของโรงเรียนมัธยมในจังหวัดฉะเชิงเทรา

กิจกรรมเกี่ยวกับการแนะแนว	โรงเรียนวิรัช บำรุงราษฎร์	โรงเรียนสตรี ฉะเชิงเทรา	โรงเรียนสตรี ไพฑูริย์ราษฎร์	โรงเรียน วัดสิงห์	โรงเรียน สรรพวิทยาคม	โรงเรียนครู ประชาสรรค์	โรงเรียนหัตถา ราษฎร์รังสฤษดิ์
- การจัดชุมนุมต่าง ๆ ขึ้นใน โรงเรียน	จัด	จัด	จัด	จัด	จัด	มีใจจัด	จัด
ก. จัดให้มีชุมนุม	๔	๕	๖	๑	๑	-	๔
ข. ชุมนุมอะไรบ้าง	แบ่งออกเป็น คณะแต่ละคณะ ประจำแต่ละสั ทั้งหมดมี ๔ สั มีความครบทุก คณะ	อังกฤษ ไทย ศิลปะ คณิต- ศาสตร์ และ วิทยาศาสตร์ สังคม พลานา- มัย	ไทย อังกฤษ สังคม วิทยา- ศาสตร์ คณิต- ศาสตร์ มานะ	วิทยาศาสตร์	ยุวกสิกร	-	อังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ชุมนุมกีฬา

จากตารางข้างบนนี้จะพบว่า

๑. การจัดชุมนุมต่าง ๆ ขึ้นในโรงเรียนส่วนใหญ่จัดให้มีขึ้นแล้ว มี ๑ โรงเรียนที่ยังมีใจจัดให้มีขึ้น

มีน้อย

๒. นำสังเกตว่าผู้ที่จัดขึ้นส่วนใหญ่ เป็นชุมนุมเกี่ยวกับการเรียน เช่น ภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ เป็นต้น ชุมนุมประเภทอื่น ๆ

๓. มี ๑ โรงเรียนที่จัดชุมนุมเป็นรูปคณะหรือสโมสร สามีการทำกิจกรรมต่าง ๆ

ตาราง ๒๔. แสดงกิจกรรมเกี่ยวกับการให้ข้อสนเทศ (Information) ของโรงเรียนมัธยมจังหวัดชัยนาท

กิจกรรมเกี่ยวกับการแนะแนว	โรงเรียนวิชัยบำรุงราษฎร์	โรงเรียนสตรีชัยนาท	โรงเรียนอูลิตไพบูลย์ชนูปถัมภ์	โรงเรียนวัดสิงห์	โรงเรียนสรรพวิทยวิทยา	โรงเรียนครูประชาสรรค์	โรงเรียนหันคาราษฎร์รังสฤษดิ์
- การให้ข่าวสารต่าง ๆ แก่ นักเรียน	จัดกระทำ	จัดกระทำ	จัดกระทำ	จัดกระทำ	จัดกระทำ	จัดกระทำ	จัดกระทำ
ก. มีหนังสือเกี่ยวกับแนวทางการศึกษา การประกอบอาชีพ และอื่น ๆ เพียงใด ทันสมัยหรือไม่	มีพอควร หนังสือทันสมัยพอควร	มีพอควร หนังสือทันสมัยพอควร	มีน้อยมาก ทันสมัยมีน้อยมาก	มีน้อย ทันสมัยมีน้อยมาก	มีพอควร ทันสมัยมีน้อยมาก	มีพอควร ทันสมัยมีน้อยมาก	มีพอควร ทันสมัยมีน้อยมาก
ข. มีการติดป้ายประกาศเรื่องที่น่าสนใจบนใด	จัดกระทำแล้ว แต่โอกาส	จัดกระทำแล้ว แต่ความเหมาะสม	จัดกระทำแล้ว แต่โอกาส	จัดกระทำแล้ว แต่โอกาส	จัดกระทำแล้ว แต่โอกาส	จัดกระทำแล้ว แต่ความเหมาะสม	จัดกระทำตามแต่โอกาส

ตาราง ๒๔. (ต่อ)

กิจกรรมเกี่ยวกับการแนะแนว	โรงเรียนวิชัย บำรุงราษฎร์	โรงเรียนสตรี ชัยนาท	โรงเรียนอัสสัมชัญ ไพบูลย์ชนูปถัมภ์	โรงเรียน วัดสิงห์	โรงเรียน สรรพวิทยาคม	โรงเรียนครู ประชาสรรค์	โรงเรียนหันคา ราษฎร์รังสฤษดิ์
ค. เชิญวิทยากรมา บรรยาย หรือพา นักเรียนไปชมกิจการ ต่าง ๆ ปีละกี่ครั้ง ตอนใดบ้าง	กระทำแล้วแต่ โอกาส	ปีละ ๒ ครั้ง แล้วแต่เหตุ- การณ์	ปีละ ๒ ครั้ง ก่อนปิดภาคต้น และปิดภาคปลาย	มีใจจัดกระทำ	ปีละ ๑ ครั้ง วันเด็ก	กระทำแล้วแต่ โอกาส	มีใจจัดกระทำ

จากตารางข้างบนนี้จะพบว่า

๑. โรงเรียนทุกแห่งมีการให้ข่าวสารต่าง ๆ แก่นักเรียนอยู่แล้ว
๒. หนังสือ เอกสารเกี่ยวกับการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และอื่น ๆ ส่วนใหญ่มีเป็นจำนวนน้อย และที่ทันสมัยมีน้อยมาก
๓. กิจกรรมเกี่ยวกับการให้ข่าวสารอื่น ๆ นอกจากนี้ ทุกโรงเรียนกระทำไปน้อยมาก

ตาราง ๒๕. แสดงกิจกรรมการให้คำปรึกษาหารือแก่นักเรียน ของโรงเรียนมัธยมจังหวัดชัยนาท

กิจกรรมเกี่ยวกับกระบวนการแนะแนว	โรงเรียนวิชัยบำรุงราษฎร์	โรงเรียนสตรีชัยนาท	โรงเรียนอนุตติยไพฑูริย์ชัยนาท	โรงเรียนวัดสิงห์	โรงเรียนสรรพวิทยาสรรพยาวิทยา	โรงเรียนคุรุประชาสรรค์	โรงเรียนต้นคาราชฎรังสรรค์
- การให้คำปรึกษาแก่นักเรียน							
ก. มีการให้คำปรึกษาแก่เด็กคนหนึ่งปีละกี่ครั้ง	ไม่แน่นอนแต่ความจำเป็น	ไม่แน่นอนแล้วแต่ความเหมาะสม	มีให้ทำ	มีให้ทำ	แล้วแต่ความต้องการของนักเรียน	มีให้ทำ	มีให้ทำ
ข. มีเด็กมาขอรับคำปรึกษา บางหรือไม่	เด็กไม่ค่อยมาหาครูแนะแนว	-	-	-	-	-	-

จากตารางข้างบนนี้จะพบว่า

๑. การให้คำปรึกษาแก่นักเรียน ส่วนใหญ่มีให้จัดกระทำ
๒. บางโรงเรียนที่มีครูแนะแนว นักเรียนไม่ค่อยมาขอรับคำปรึกษา

ตาราง ๒๖. แสดงการทำกิจกรรม Home - room ของโรงเรียนมัธยมในจังหวัดชัยนาท

กิจกรรมเกี่ยวกับการแนะแนว	โรงเรียนวิชัย บำรุงราษฎร์	โรงเรียนสตรี ชัยนาท	โรงเรียนอัสสัมชัญ ไพบูลย์ชนูปถัมภ์	โรงเรียน วัดสิงห์	โรงเรียน สรรพวิทยาคม	โรงเรียนครู ประชาสรรค์	โรงเรียนหัตถา ราษฎร์รังสฤษดิ์
- <u>การทำ Home-room</u>							
ก. ใช้ใครเป็นผู้ทำ	ครูทุกคนช่วย กัน	ครูประจำชั้น	ครูประจำชั้น	คณะครู	คณะครู	คณะครู	ครูประจำชั้น
ข. กระทำในตอนที่	ตอนเช้าทุกวัน	หลังเลิกเรียน วันละ ๒๐ นาที ทุกวัน	ก่อนและหลัง เลิกเรียนทุก วัน	ทุก ๆ เช้า	วันศุกร์สัปดาห์ ก่อนเลิกเรียน	วันศุกร์สัปดาห์ ก่อนเลิกเรียน	ตอนเช้าก่อน เรีกยชื่อทุกวัน

จากตารางข้างบนนี้จะพบว่า

๑. การทำ Home-room ทุกโรงเรียนได้จัดกระทำบ้างแล้ว
๒. ครูประจำชั้นและครูอื่น ๆ มีส่วนร่วมในการทำ
๓. ส่วนใหญ่กระทำในเวลาก่อนหรือหลังเลิกเรียนทุกวัน

ตาราง ๒๗. แสดงการทำกิจกรรมการเยี่ยมบ้านนักเรียน ของ โรงเรียนมัธยมจังหวัดชัยนาท

กิจกรรมเกี่ยวกับการแนะแนว	โรงเรียนวิชัย บำรุงราษฎร์	โรงเรียนสตรี ชัยนาท	โรงเรียนอุทิศ ไพฑูริย์ชุมพลมิตร	โรงเรียน วัดสิงห์	โรงเรียน สรรพวิทยายา	โรงเรียนครู ประชาสรรค์	โรงเรียนหันคา ราษฎร์รังสฤษดิ์
- <u>การจัดครูไปเยี่ยมบ้านเด็ก</u>							
ก. กระทำปีละกี่ครั้ง	เสมอ ๆ	ไม่แน่นอน	๒ ครั้ง	เสมอ ๆ	เสมอ ๆ	มีไ้ทำ	มีไ้ทำ
ข. กระทำในโอกาส ไหนบ้าง	ทำเป็นปกติ	ไปเมื่อเด็กมี ปัญหาเท่านั้น	ไม่แน่นอน	กระทำเป็น ปกติ เพื่อ สอบถามเรื่อง ราวต่าง ๆ จากผู้ปกครอง	เมื่อเด็กขาด โรงเรียน	-	-

จากตารางข้างบนนี้จะพบว่า

๑. การไปเยี่ยมบ้านนักเรียน ที่กระทำไปแล้วมีบาง โรงเรียน
๒. ในการไปเยี่ยมบ้าน กระทำทั้ง เมื่อเด็กมีปัญหาและกระทำเป็นประจำ

ตาราง ๒๔. แสดงการทำกิจกรรมเกี่ยวกับติดตามผลนักเรียน ของโรงเรียนมัธยมจังหวัดชัยนาท

กิจกรรมเกี่ยวกับการแนะแนว	โรงเรียนวิชัย บำรุงราษฎร์	โรงเรียนสตรี ชัยนาท	โรงเรียนอูลิต ไพฑูริย์ชนูปถัมภ์	โรงเรียน วัดสิงห์	โรงเรียน สรรพวิทยาคม	โรงเรียนครู ประชาสรรค์	โรงเรียนหันคา ราษฎร์รังสฤษดิ์
- การติดตามผลนักเรียนที่จบ ออกไป	กระทำบ้าง	กระทำบ้าง	มีไ้กระทำ	มีไ้กระทำ	มีไ้กระทำ	มีไ้กระทำ	มีไ้กระทำ
ก. ทราบไหม่ว่าส่วนใหญ่ ไปทำอะไร	เรียนต่อ ๔๐% ทำงาน ๒๐%	เรียนต่อ ๔๐%	ส่วนใหญ่เรียน ต่อ	ส่วนใหญ่เรียน ต่อ	ส่วนใหญ่เรียน ต่อ	ส่วนใหญ่เรียน ต่อ	ส่วนใหญ่ประกอบ อาชีพ
ข. มีใครได้รับชื่อเสียง บ้าง	มี	มี	มี	มี	มี	-	-

จากตารางข้างบนนี้จะพบว่า

๑. การติดตามผลนักเรียนเก่า ทุกโรงเรียนยังมีไ้กระทำ
๒. ทุกโรงเรียนพอทราบเรื่องราวของนักเรียนเก่าบ้าง
๓. ทุกโรงเรียนตอบว่า นักเรียนของคนที่จบออกไปส่วนใหญ่ไปเรียนต่อ

ตาราง ๒๕. แสดงจำนวนบุคคล อุปกรณ์ และสถานที่ที่จะทำการแนะแนว ของโรงเรียนมัธยมจังหวัดชัยนาท

สิ่งที่เกี่ยวกับการแนะแนว	โรงเรียนวิทย์ บำรุงราษฎร์	โรงเรียนสตรี ชัยนาท	โรงเรียนอติ ไพบลูย์ชุมชน	โรงเรียน วัดสิงห์	โรงเรียน สรรพวิทยาคม	โรงเรียนครู ประชาสรรค์	โรงเรียนหัตถา ราษฎร์รังสฤษดิ์
- <u>ตัวบุคคล อุปกรณ์ สถานที่</u>							
ก. มีอุปกรณ์การแนะแนว เพียงใด	มีไม่พอ	มีราว ๓๕ %	มีน้อยมาก	มีน้อยมาก	มีน้อยมาก	มีน้อยมาก	มีน้อยไม่เพียงพอ
ข. มีห้องแนะแนวที่ห้อง	•	-	-	-	-	-	-
ค. มีครูแนะแนวกี่คน	๑.	-	-	-	-	-	-
ง. ครูใหญ่หรือครูใน โรงเรียนเคยเข้าอบรม หรืองานการแนะแนว กี่คน	•	•	-	•	• (จบวิชา เฉพาะแนะ แนว จาก ประสานมิตร	-	-

จากตารางข้างบนนี้จะพบว่า

๑. เกี่ยวกับตัวบุคคล อุปกรณ์ สถานที่ที่จะทำการแนะแนว ทุกโรงเรียนยังขาดอยู่มาก

๒. เกี่ยวกับการเข้ารับการอบรมหรือดูงานการแนะแนวของครูในโรงเรียน ส่วนใหญ่น้อยมาก

๓. มีเพียง ๑ โรงเรียนที่ผู้รักษากรุใหญ่วิชาเฉพาะการแนะแนวจากวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตรมาแล้ว ๑ คน

ตาราง ๓๐. แสดงความเห็นของครูเกี่ยวกับงานแนะแนว ในโรงเรียนมัธยมจังหวัดชัยนาท

ความเห็นเกี่ยวกับการแนะแนว	โรงเรียนวิชัย บำรุงราษฎร์	โรงเรียนสตรี ชัยนาท	โรงเรียนอูลิต ไพฑูริย์ชัยวัฒน์	โรงเรียน วัดสิงห์	โรงเรียน สรรพวิทยาทาย	โรงเรียนครู ประชาสรรค์	โรงเรียนตันคา ราษฎร์รังสฤษดิ์
ก. นักเรียนของท่านต้องการ การแนะแนวเพียงใด	ต้องการอย่าง ยิ่ง	ต้องการ ๑๐๐%	ต้องการมาก	ต้องการ	ต้องการมาก	ต้องการ	ต้องการมากโดย เฉพาะเรื่องการ เลือกอาชีพ
ข. ท่านคิดว่างานนี้จำเป็น เพียงใด	จำเป็นมาก	จำเป็นที่สุด	จำเป็นมาก	จำเป็น	จำเป็นมาก	จำเป็นมาก	จำเป็นอย่างยิ่ง
ค. คณะครูในโรงเรียนพร้อม จะให้ความร่วมมือในการ ทำงานแนะแนวเพียงใด	พร้อมจะให้ ความร่วมมือ	พร้อมแต่ยังขาด หลักวิชาที่ถูกต้อง ในการทำ	พร้อมแต่ยังขาด บุคคลที่จะทำ งานนี้โดยเฉพาะ	พร้อมจะให้ ความร่วมมือ	พร้อมจะให้ ความร่วมมือ ถ้ามีคนเริ่มต้น	ยังไม่พร้อม เพราะขาดผู้ เริ่มงาน	ยังไม่พร้อม ไม่มี บุคคลเริ่มงาน

จากตารางข้างบนนี้จะพบว่า

๑. ในเรื่องความต้องการการแนะแนวของนักเรียน ทุกโรงเรียนตอบว่าต้องการมาก

๒. ทุกโรงเรียนมองเห็นความจำเป็นของการแนะแนวในโรงเรียน

๓. คณะครูพร้อมจะให้ความร่วมมือ ถ้ามีผู้ริเริ่มทำงานแนะแนวขึ้นก่อน มีเพียง ๒ โรงเรียนที่ตอบว่ายังไม่พร้อม

ตาราง ๓๑. แสดงแนวทางที่คิดจะทำต่อไป เรื่องการแนะแนว ของโรงเรียนมัธยมจังหวัดชัยนาท

แนวทางเกี่ยวกับการแนะแนว ที่คิดจะทำต่อไป	โรงเรียนวิชัย บำรุงราษฎร์	โรงเรียนสตรี ชัยนาท	โรงเรียนอูลิต ไพฑูริย์ชนูปถัมภ์	โรงเรียน วัดสิงห์	โรงเรียน สรรพวิทยายา	โรงเรียนครู ประชาสรรค์	โรงเรียนหันคา ราษฎร์รังสฤษดิ์
โรงเรียนมีโครงการที่คิดจะทำ ต่อไป หรือมีข้อเสนอแนะ เกี่ยว กับการแนะแนวอย่างไรบ้าง	โรงเรียนจะทำการแนะแนว โดยเน้นเรื่อง การเรียนและ ความประพฤติ ให้มากที่สุด ปัจจุบันมีคณะกรรมการควบคุม ความประพฤติ คอยดูแลอยู่ และ ควรทำการปรับนิเทศก่อนสอบไล่ แก่นักเรียนทุกปี	ควรจะทำการแนะแนวเป็นหมู่ โดยเน้นเรื่อง การแนะแนว การเลือกอาชีพและศึกษา ต่อ โดยเฉพาะ การแนะแนว ศึกษาและอาชีพ ควรทำก่อนแนะ แนวปัญหาส่วนตัว ควรให้ Infor- mation แก่ เด็กให้มาก	จะขอให้คณะครูของโรงเรียนได้ รับการอบรม เรื่องการแนะ แนวให้มากกว่านี้ จึงจะเริ่มงาน	ควรจัดในรูปแบบ การแนะแนว หมู่ มีการอภิ- ปรายปัญหา ทาง ๆ ควร ช่วยเหลือเรื่อง จักหาทุนแก่ เด็กที่เรียนดี แต่ขัดสน ซึ่ง เป็นโครงการที่จะทำต่อไป เพราะมีคณะกรรมการโรงเรียนช่วยเหลือ	อาจารย์เริ่มด้วยโครงการ ๓ ปี ตั้งแต่ มศ.๑-๓ การเริ่มงาน ช่วยการทำระเบียบสะสมไม่ จำเป็น ในโรงเรียนมัธยม ๑ แห่ง ควรมีครูแนะแนว ๒ คน	การแนะแนว ควรทำทั้งกับ เด็กและกับ ผู้ปกครองโรงเรียน คิดจะสอน วิชาเกษตรกรรม ศิลป์ เพื่อให้ ความรู้ทางวิชา ชีพแก่เด็ก	จะขอให้มีตัวบุคคลมากกว่านี้ จึงจะเริ่มวางโครงการแนะแนว

จากตาราง ๓๑. นี้ จะพบว่า

๑. ทุกโรงเรียนยังไม่มีโครงการแนะแนวที่วางไว้อย่างแน่นอนเป็นลายลักษณ์อักษร
๒. ส่วนใหญ่มีโครงการที่คิดจะทำต่อไป มี ๒ โรงเรียนที่ยังไม่มีโครงการ

สรุปความเห็นเพิ่มเติมของครู - ครูใหญ่ในโรงเรียนมัธยมทั้ง ๗ แห่ง เกี่ยวกับงานแนะแนว

ในคอนทายของการสัมภาษณ์ ผู้สัมภาษณ์ได้ขอทราบความคิดเห็นเกี่ยวกับงานแนะแนวของครูใหญ่และครู ในโรงเรียนที่ศึกษา ซึ่งความคิดเห็นดังกล่าวพอจะสรุปได้ดังนี้

๑. การแนะแนวที่จะจัดขึ้น ควรจะเน้นเรื่องการศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพให้มากกว่าอย่างอื่น โดยเฉพาะการแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ควรกระทำก่อนการแนะแนวปัญหาส่วนตัว
๒. นอกจากเน้นเรื่องการแนะแนวการศึกษาและอาชีพแล้ว การแนะแนวเรื่องความประพฤติ และศีลธรรมจรรยา ก็ควรเน้นด้วย

๓. การแนะแนว ควรจัดในรูปการแนะแนวหมู่ (Group Guidance) มีการอภิปรายปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดร่วมกันในหมู่นั้น

๔. จากการสังเกตของครู พบว่า นักเรียนต่างจังหวัดยังขาดความรู้รอบตัว และขาดความรู้ในเรื่องอาชีพใหม่ ๆ อยู่มาก นักเรียนมักจะเลือกเรียนต่อตามเพื่อน ดังนั้นสิ่งสำคัญในการจัดการแนะแนว คือ การให้รายละเอียดทางการศึกษา และการประกอบอาชีพ ให้มาก

๕. นอกจากจะมีประณมณิเทศแล้ว โรงเรียนต่าง ๆ ควรจัดการปัจฉิมณิเทศแก่นักเรียนที่จะออกจากโรงเรียน เกี่ยวกับการเลือกเรียนต่อ และการประพฤติตัวด้วย

๖. การจัดหาทุนให้แก่เด็กที่เรียนดี แต่ขัดสน เป็นสิ่งที่ควรกระทำเพื่อสนับสนุนให้เด็กเหล่านั้นได้มีโอกาสเรียนสูงขึ้นต่อไป

๗. การเริ่มงานแนะแนว ไม่จำเป็นต้องเริ่มด้วยการทำระเบียบแบบแผน เพราะเชื่อว่าเวลาที่เสียไปในการทำกับผลที่ได้รับ จะไม่คุ้มค่างาน

๘. การจัดการแนะแนวขึ้นในโรงเรียนมัธยม ควรจะทำเป็นโครงการ ๓ ปี โดยเริ่มตั้งแต่ชั้น มศ. ๑ - มศ. ๓

๙. ในการสอนวิชาต่าง ๆ ในโรงเรียน ครูผู้สอนควรสอดแทรกความรู้ในเรื่องการศึกษาต่อ หรือเรื่องอาชีพต่าง ๆ เข้าไปด้วยเสมอ

๑๐. ในโรงเรียนมัธยมโรงเรียนหนึ่ง ควรมีครูแนะแนวอย่างน้อย ๒ คน จึงจะเหมาะสม
๑๑. การแนะแนว นอกจากจะกระทำกับเด็กแล้ว ควรกระทำกับผู้ปกครองของเด็กด้วย

สรุปความและข้อเสนอนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

๑. ศึกษาว่านักเรียน มศ. ๓ ในจังหวัดชัยนาท มีความประสงค์เลือกเรียนต่อในสถานบันชนิก
ใด และวิชาอาชีพประเภทใด ผู้ที่จะไม่เรียนต่อมีความประสงค์จะทำอะไร
๒. ศึกษาความสามารถในการ เลือกเรียนต่อของนักเรียน มศ. ๓ ว่า สามารถเลือกเรียน
ต่ออย่าง เหมาะสมถูกต้องกับตนเองตามความเป็นจริงหรือไม่ เพียงไร
๓. ศึกษาว่าเพศและอายุของนักเรียนที่แตกต่างกัน จะมีความสำคัญต่อความสามารถในการ
เลือกเรียนต่อของนักเรียน หรือไม่ เพียงไร
๔. ศึกษาบทบาทของโรงเรียน ในการทำกิจกรรมเกี่ยวกับการแนะแนว ว่าได้จัดทำไปบ้าง
หรือไม่ อย่างไร

๕. เสนอปัญหาที่พบและวิธีแก้ไข ทำการเสนอแนะแก่โรงเรียนเกี่ยวกับโครงการแนะแนว
การจัดกิจกรรม หลักสูตร คำราเรียน เพื่อที่จะได้ดำเนินการให้เป็นประโยชน์ต่อนักเรียนยิ่งขึ้น

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้ศึกษาจากนักเรียน มศ. ๓ ในโรงเรียนมัธยม ๗ แห่ง ในจังหวัด
ชัยนาท ประจำปีการศึกษา ๒๕๑๐ จำนวน ๔๕๐ คน และทำการสัมภาษณ์ครูใหญ่ ครูในโรงเรียน
ทั้ง ๗ แห่ง เกี่ยวกับงานของโรงเรียนที่จัดกระทำไปแล้วในเรื่องการแนะแนว

เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูล ได้แก่แบบขอคำถาม ซึ่งใช้สอบถามตัวนักเรียนที่ศึกษา
และแบบสัมภาษณ์ ซึ่งใช้ในการสัมภาษณ์ครูใหญ่ ครูในโรงเรียนที่ศึกษานั้น

การรวบรวมข้อมูล ผู้เขียนได้นำแบบขอคำถามไปให้นักเรียนตอบ และทำการสัมภาษณ์ครูใหญ่
ครูในโรงเรียนดังกล่าวด้วยตัวผู้เขียนเอง การรวบรวมข้อมูลได้กระทำเสร็จเรียบร้อยแล้วในต้นภาคเรียน
ที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๑๐

การจัดกระทำกับข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำกับข้อมูล กระทำโดยตรวจสอบพิจารณาความถี่ของจำนวนผู้ตอบ ในแต่ละประเภทของข้อมูล แล้วรวมความถี่ไว้ สำหรับข้อมูลที่เป็นการให้ตอบโดยเสรี ได้ทำการรวบรวมค่าตอบไว้เป็นหมวดหมู่ตามลักษณะของคำตอบ

การวิเคราะห์ข้อมูล กระทำโดยนำความถี่มารวมกันตามประเภทของข้อมูล แล้วหาอัตราส่วนเปรียบเทียบเป็นเปอร์เซ็นต์ สำหรับการวิเคราะห์ความสามารถในการเลือกเรียนของนักเรียน กระทำโดยการพิจารณาคัดสิน (Judgement) วิชาอาชีพที่นักเรียนเลือกไว้ในแบบข้อความโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ (Criteria) ๔ ประการที่ได้อ้างไว้ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ความแตกต่างเรื่องความสามารถในการเลือกเรียนว่าจะมีนัยสำคัญหรือไม่ ได้แก่ Critical Ratio Test

สำหรับข้อมูลที่ได้อาจการสัมภาษณ์ ได้วิเคราะห์แล้วรวบรวมผลเสนอเป็นตาราง โดยแยกให้เห็นแต่ละโรงเรียน ทั้งนี้เพื่อให้ทราบปัญหา ความต้องการ และการทำกิจกรรมเกี่ยวกับการแนะแนวของแต่ละโรงเรียนได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลจากการศึกษาค้นคว้า มีดังต่อไปนี้

๑. นักเรียน มศ. ๓ ในโรงเรียนมัธยมจังหวัดชัยนาท สนใจเลือกเรียนต่อ มศ. ๔ - ๕ (สายสามัญ) มากกว่าเลือกเรียนต่อ มศ. ๔ - ๕ - ๖ (สายอาชีพ) หรือโรงเรียนที่สอนวิชาอาชีพอย่างอื่น (รวมทั้งโรงเรียนเด็กหัดครู) สำหรับผู้ไม่ประสงค์เรียนต่อหลังจากจบ มศ. ๓ แล้ว มีอยู่เป็นจำนวนน้อย

๒. นักเรียนที่เลือกเรียนต่อ มศ. ๔ - ๕ (สายสามัญ) ประสงค์เลือกเรียนวิชาแพทย์มากที่สุด รองลงไปได้แก่ นักปกครอง นายร้อยตำรวจ ผู้พิพากษา เภสัชกร เกษตรกร ตามลำดับ

๓. วิชาอาชีพที่นักเรียนสนใจเลือกน้อย ได้แก่ โบราณคดี วิชาการทูต พัฒนาการ งานธุรกิจ บรรณารักษ์ ตามลำดับ

๔. วิชาอาชีพที่นักเรียนไม่เลือกเรียนเลย ได้แก่ นักจิตวิทยา นักสถิติ - นักวิจัย

วิศวกรรมเหมืองแร่ และวิชาจิตรกรรม - ภูมิภากรรม

๕. เมื่อพิจารณาความสนใจในการเลือกเรียนวิชาอาชีพเป็นหมวดอาชีพแล้ว วิชาอาชีพเกี่ยวกับ แพทย์ และนักวิทยาศาสตร์ ได้รับความสนใจมากที่สุด รองลงไปได้แก่ วิชาอาชีพเกี่ยวกับวิศวกรรม และสถาปัตยกรรม วิชาอาชีพเกี่ยวกับนายทหาร - ตำรวจ วิชาอาชีพเกี่ยวกับกฎหมาย - การปกครอง วิชาอาชีพเกี่ยวกับเกษตรกรรม วิชาอาชีพเกี่ยวกับครู - นักอักษรศาสตร์ วิชาอาชีพเกี่ยวกับธุรกิจ - บัญชี และเศรษฐศาสตร์ วิชาอาชีพเกี่ยวกับนักสังคมสงเคราะห์ พืชนากร และนักหนังสือพิมพ์ ตามลำดับ

๖. นักเรียนที่เลือกเรียนต่อ มศ. ๔ - ๕ - ๖ (สายอาชีพ) หรือโรงเรียนที่สอนวิชาอาชีพ อย่างอื่น (รวมทั้งโรงเรียนฝึกหัดครู) ประสงค์เลือกเรียนวิชาครู (ระดับ ป.กศ.) มากที่สุด รองลงไปได้แก่ เกษตรกรรม ช่างวิทยุ - โทรทัศน์ และโทรคมนาคม ทหารบก (นายสิบ) ทหารอากาศ (จา) และช่างไฟฟ้า ตามลำดับ

๗. วิชาอาชีพที่ไม่มีผู้ใดเลือก มีจำนวนถึง ๒๑ ชนิด ได้แก่ ช่างทอผ้า ช่างต่อเรือ ช่างปักกรี่ ช่างเย็บหนัง ช่างกลึง ช่างแกะสลัก ช่างทาสี ช่างตกแต่งภายใน ช่างออกแบบ เครื่องแต่งกาย ช่างโทรศัพท์ พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน พนักงานชวเลข นักแสดง นักกายกรรม โฆษกวิทยุ - โทรทัศน์ นายหน้าคนเก็บตลาด คนหาประกันชีวิต คนงานในโรงงานอุตสาหกรรม บริการโรงแรม งานขนส่ง บุรุษพยาบาล - ผู้ช่วยพยาบาล และมัคคุเทศก์ ตามลำดับ

๘. เมื่อพิจารณาความสนใจในการเลือกเรียนวิชาอาชีพ เป็นหมวดอาชีพแล้ว จะพบว่า วิชาอาชีพเกี่ยวกับช่างประเภทต่าง ๆ ได้รับความสนใจมากที่สุด รองลงไปได้แก่ วิชาอาชีพเกี่ยวกับทหาร - ตำรวจ วิชาอาชีพเกี่ยวกับเกษตรกรรม วิชาอาชีพครู วิชาอาชีพเกี่ยวกับบัญชี - พิมพ์ดีด และธุรกิจ วิชาอาชีพพยาบาล วิชาอาชีพเกี่ยวกับพนักงานรถไฟ พนักงานไปรษณีย์ และวิชาอาชีพเกี่ยวกับนักเขียน นักหนังสือพิมพ์ นักร้องนักดนตรี ตามลำดับ

๙. นักเรียนผู้ไม่ประสงค์เรียนต่อเมื่อจบ มศ. ๓ แล้ว ส่วนใหญ่ประสงค์จะออกไปประกอบ อาชีพส่วนตัว ช่วยบิดามารดาประกอบอาชีพ ทำนา ค้าขาย รับจ้าง และเป็นทหาร ตามลำดับ ผู้ที่จะออกไปโดยไม่แน่ใจว่าจะทำอะไร มีเป็นจำนวนน้อยมาก

๑๐. ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการเลือกเรียนคือนักเรียน ปรากฏว่า นักเรียนเลือกเรียนคือนักเรียน Unrealistic มากกว่า Realistic

๑๑. นักเรียนหญิงเลือกเรียนคือนักเรียน Realistic กว่านักเรียนชาย

๑๒. ความสามารถในการเลือกเรียนคือนักเรียน Realistic และ Unrealistic ระหว่างนักเรียนชายและหญิง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ สรุปได้ว่า เพศ จะมีความสำคัญต่อความสามารถในการเลือกเรียนคือนักเรียน

๑๓. ความสามารถในการเลือกเรียนคือนักเรียน Realistic และ Unrealistic ระหว่างนักเรียนอายุกลุ่มต่ำ (๑๓ - ๑๕ ปี) และนักเรียนอายุกลุ่มสูง (๑๖ - ๑๘ ปี) แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สรุปได้ว่า อายุของนักเรียนที่แตกต่างกัน ระหว่างกลุ่มอายุ ๑๓ - ๑๕ ปี กับกลุ่มอายุ ๑๖ - ๑๘ ปี จะไม่มีความสำคัญต่อความสามารถในการเลือกเรียนคือนักเรียนแต่ประการใด

ผลการวิเคราะห์บทบาทของโรงเรียน ในการจัดทำกิจกรรมเกี่ยวกับการแนะแนว

๑๔. การให้การประเมินพิเศษ หรือแจกเอกสารเกี่ยวกับโรงเรียนแก่นักเรียนทุกโรงเรียน ได้จัดทำไปแล้ว ส่วนใหญ่ทำปีละครั้ง คือระยะต้นปีการศึกษา

๑๕. การทำระเบียบสะสมและระเบียบอื่น ๆ ของนักเรียน ได้มีการจัดทำไปแล้วทุกโรงเรียน ส่วนใหญ่ครูประจำชั้นเป็นผู้ทำและกระทำในทุกภาคเรียน

๑๖. การจัดให้มีชุมนุมต่าง ๆ ขึ้นในโรงเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนทำกิจกรรมเสริมหลักสูตร ส่วนใหญ่จัดให้มีขึ้นแล้ว มีเพียง ๑ โรงเรียนที่ยังมิได้จัด ชุมนุมที่จัดขึ้นส่วนใหญ่เป็นชุมนุมเกี่ยวกับการเรียน เช่น ชุมนุมภาษาไทย ภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ เป็นต้น ชุมนุมประเภทอื่น ๆ มีน้อย มี ๑ โรงเรียน ที่จัดชุมนุมเป็นรูปคณะหรือสี แล้วแบ่งเด็กให้ประจำอยู่สีต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อช่วยในการปกครองของโรงเรียนอีกโสดหนึ่งด้วย

๑๗. การให้รายละเอียดทางการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และอื่น ๆ ทุกโรงเรียนได้จัดทำไปบ้างแล้ว หนังสือหรือเอกสารที่จะให้รายละเอียดดังกล่าว ทุกโรงเรียนมีเป็นบางส่วน

และที่ทันสมัยมีน้อยมาก การใช้จ่ายประกาศเพื่อให้ข่าวสาร ทุกโรงเรียนได้จัดกระทำ แต่กิจกรรมอื่น ๆ เช่น การเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ หรือการพานักเรียนศึกษานอกสถานที่ กระทำกันน้อยมาก

๑๘. การให้ค่าปรึกษาแก่นักเรียน ส่วนใหญ่มีได้จัดกระทำ สถานที่ที่จะให้ค่าปรึกษาส่วนใหญ่ไม่มี มีเพียง ๑ โรงเรียนที่มีห้องแนะแนวโดยเฉพาะ แต่นักเรียนไม่ยอมมาใช้บริการนี้

๑๙. การชี้แจงเรื่องราวแก่นักเรียน (Home-room) ทุกโรงเรียนจัดกระทำไปแล้ว โดยให้คณะครูหรือครูประจำชั้นเป็นผู้ทำ ส่วนใหญ่กระทำเวลาก่อนและหลังเลิกเรียน

๒๐. การจัดครูไปเยี่ยมบ้านเด็ก ที่กระทำไปมีบางโรงเรียน บางครั้งหนึ่งมีได้จัดกระทำ การไปเยี่ยมบ้านทำทั้ง เมื่อเด็กมีปัญหาและทำเป็นปกติ

๒๑. การติดตามผลนักเรียนที่จบออกไปจากโรงเรียน ยังมีได้จัดกระทำอย่างจริงจัง แต่ทุกโรงเรียนพอทราบเรื่องราวของนักเรียนเท่านั้น

๒๒. เกี่ยวกับตัวบุคคล อุปถัมภ์ สถานที่ที่จะทำการแนะแนว ทุกโรงเรียน ยังขาดอยู่อีกมาก

๒๓. การได้รับการอบรมหรือความรู้เกี่ยวกับการแนะแนว ของครูใหญ่ และครูในโรงเรียนดังกล่าว ส่วนใหญ่มีผู้เคยงาน หรือเคยรับการอบรมมาน้อย มีโรงเรียนเดียวที่ผู้รักษากรุใหญ่ จบวิชาเฉพาะ การแนะแนวจากวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร แต่ก็ยังไม่ได้เริ่มงานอย่างจริงจัง

๒๔. ความต้องการเรื่องการแนะแนวของนักเรียน ทุกโรงเรียนเห็นพ้องกันว่า ต้องการอย่างมาก

๒๕. เกี่ยวกับความพร้อมที่จะให้ความร่วมมือในการทำงานแนะแนวของครูในโรงเรียน ส่วนใหญ่ตอบว่าพร้อม ถ้ามีผู้ริเริ่มทำทางให้ มี ๒ โรงเรียนตอบว่ายังไม่พร้อม

๒๖. ทุกโรงเรียนเห็นว่าการแนะแนวเป็นสิ่งจำเป็นที่ควรจัดขึ้นในโรงเรียน

๒๗. เกี่ยวกับโครงการแนะแนวของแต่ละโรงเรียนที่จะทำต่อไป ทุกโรงเรียนยังไม่มีโครงการที่วางไว้แน่นอนเป็นลายลักษณ์อักษร มี ๕ โรงเรียน ที่มีแนวทางสำหรับจะทำต่อไป อีก ๒ โรงเรียนยังไม่มีโครงการ

สรุปได้ว่า ทุกโรงเรียนได้มีการจัดทำกิจกรรมเกี่ยวกับการแนะแนวไปบ้างแล้ว แต่ยังไม่สมบูรณ์ และยังไม่เป็นระบบที่ถูกต้อง ทุกโรงเรียนมองเห็นความสำคัญ และต้องการความช่วยเหลือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องการบุคคลที่จะเป็นผู้ริเริ่มนำทางในการจัดบริการแนะแนวอย่างถูกต้อง สำหรับโครงการแนะแนว ทุกโรงเรียนยังไม่มีโครงการแน่นอน

แนะแนว ทุกโรงเรียนยังไม่มีโครงการที่แน่นอน

ข้อเสนอแนะ

ต่อไปนี้เป็นข้อเสนอแนะจากผลการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้

๑. ข้อเสนอแนะจากปัญหาที่พบ

๑.๑ เป็นที่น่าสังเกตว่า มีวิชาอาชีพหลายชนิดที่นักเรียนมิได้เลือก ทั้งนี้อาจจะเป็นไควว่านักเรียนเหล่านั้นไม่เข้าใจ หรือไม่ทราบว่าคนในอาชีพเหล่านั้นต้องทำอะไรบ้าง มีผลตอบแทนดีหรือไม่อย่างไร นั่นคือนักเรียนยังขาดความรู้รอบตัว เกี่ยวกับรายละเอียดของวิชาอาชีพต่าง ๆ อยู่เป็นอันมาก ดังนั้นโรงเรียนจึงควรให้ความรู้เกี่ยวกับวิชาอาชีพ และแนวทางที่จะศึกษาต่อในวิชาอาชีพเหล่านั้น (Educational and Occupational Information) แก่นักเรียนให้มากยิ่งขึ้น

๑.๒ ครูที่สอนประจำวิชาต่าง ๆ เช่น ภาษาไทย สังคมศึกษา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ศิลปะ พลานามัย ฯลฯ ควรมีส่วนในการให้รายละเอียดทางการศึกษาและอาชีพแก่นักเรียน โดยทำการสอดแทรกความรู้ในวิชาอาชีพต่าง ๆ เข้าไว้ในเนื้อหาวิชาที่ตนสอนอยู่ด้วย เช่น ครูคณิตศาสตร์ อาจสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับนักสถิติ - นักวิจัย ครูวิทยาศาสตร์อาจอธิบายเกี่ยวกับวิศวกรรมเหมืองแร่ ครูศิลปปฏิบัติอาจกล่าวถึงการเรียนวิชาจิตรกรรมและประติมากรรม ดังนั้นเป็นต้น

๑.๓ หนังสือหรือเอกสารเกี่ยวกับวิชาอาชีพต่าง ๆ ที่โรงเรียนมีอยู่ ส่วนใหญ่น้อย และไม่ค่อยทันสมัย จึงจำเป็นต้องที่โรงเรียนต่าง ๆ จะพยายามหาเอกสารเกี่ยวกับอาชีพ หรือแนวทางศึกษาวิชาอาชีพต่าง ๆ ที่ทันสมัยไว้ให้เป็นการพอเพียง ในการนี้อาจจะติดต่อกับหน่วยราชการ เช่น กองส่งเสริมอาชีพ กรมอาชีวศึกษา กรมแรงงาน กรมประชาสัมพันธ์ กรมทรัพยากรธรณี ฯลฯ หรือติดต่อกับบริษัทห้างร้านต่าง ๆ วิธีนี้จะเป็นทางหนึ่งที่จะให้ได้มาซึ่งเอกสารดังกล่าวได้

๑.๔ ครูบรรณารักษ์ ควรมีบทบาทในการให้รายละเอียดทางการศึกษาและการประกอบอาชีพแก่นักเรียนเป็นอันมาก โดยการจัดแสดงเอกสารดังกล่าวไว้ในห้องสมุด จัดป้ายนิเทศ หรือจัดนิทรรศการเกี่ยวกับอาชีพต่างๆ ตามควรแก่โอกาส เพื่อเป็นการชักจูงใจให้นักเรียนสนใจค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ทั้งนี้ ครูบรรณารักษ์ ควรทำงานร่วมมือกับครูแนะแนวของโรงเรียน

อย่างใกล้ชิด

๑.๕ ครูประจำชั้นหรือครูผู้ทำหน้าที่ชี้แจงเรื่องราวต่าง ๆ แก่นักเรียน (Home-room) ควรมีบทบาทในการให้รายละเอียดทางการศึกษา การอาชีพ และการสังคมแก่นักเรียนในระหว่างการชี้แจงเรื่องราวต่าง ๆ แก่นักเรียนด้วย

๑.๖ ควรมีการติดตามผลนักเรียนที่จบจากโรงเรียนไปแล้ว และทำการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนเหล่านั้นไว้ เพื่อจะทราบได้ว่านักเรียนเกาออกไปศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพ เป็นผลสำเร็จประการใด อันจะเป็นแนวทางให้มีการปรับปรุงการดำเนินงานของโรงเรียนให้ดียิ่งขึ้น

๑.๗ จากผลการวิเคราะห์ความสามารถในการเลือกเรียนต่อของนักเรียน ทำให้เห็นว่านักเรียน มศ. ๓ ในจังหวัดชัยนาทส่วนใหญ่เลือกเรียนต่ออย่างไม่เหมาะสมถูกต้องแก่ตนเอง ตามความเป็นจริง ด้วยเหตุนี้น จึงจำเป็นต้องจัดให้มีบริการแนะแนวขึ้น ในโรงเรียนมัธยมจังหวัดชัยนาท เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว

๑.๘ โครงการแนะแนวที่จะจัดขึ้นในโรงเรียนมัธยม ควรเริ่มจัดตั้งแก่นักเรียนเข้าเรียนชั้น มศ. ๑ ติดต่อกันไปจนนักเรียนออกจากโรงเรียน

๑.๙ การแนะแนวที่จัดขึ้นในโรงเรียนมัธยม ควรจะเน้นเรื่องการช่วยให้นักเรียนเข้าใจตนเองได้อย่างถูกต้อง และใช้ความรู้ดังกล่าวทำการเลือกศึกษาต่อ หรือเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับตนเอง

๒. ข้อเสนอแนะเรื่องโครงการแนะแนว

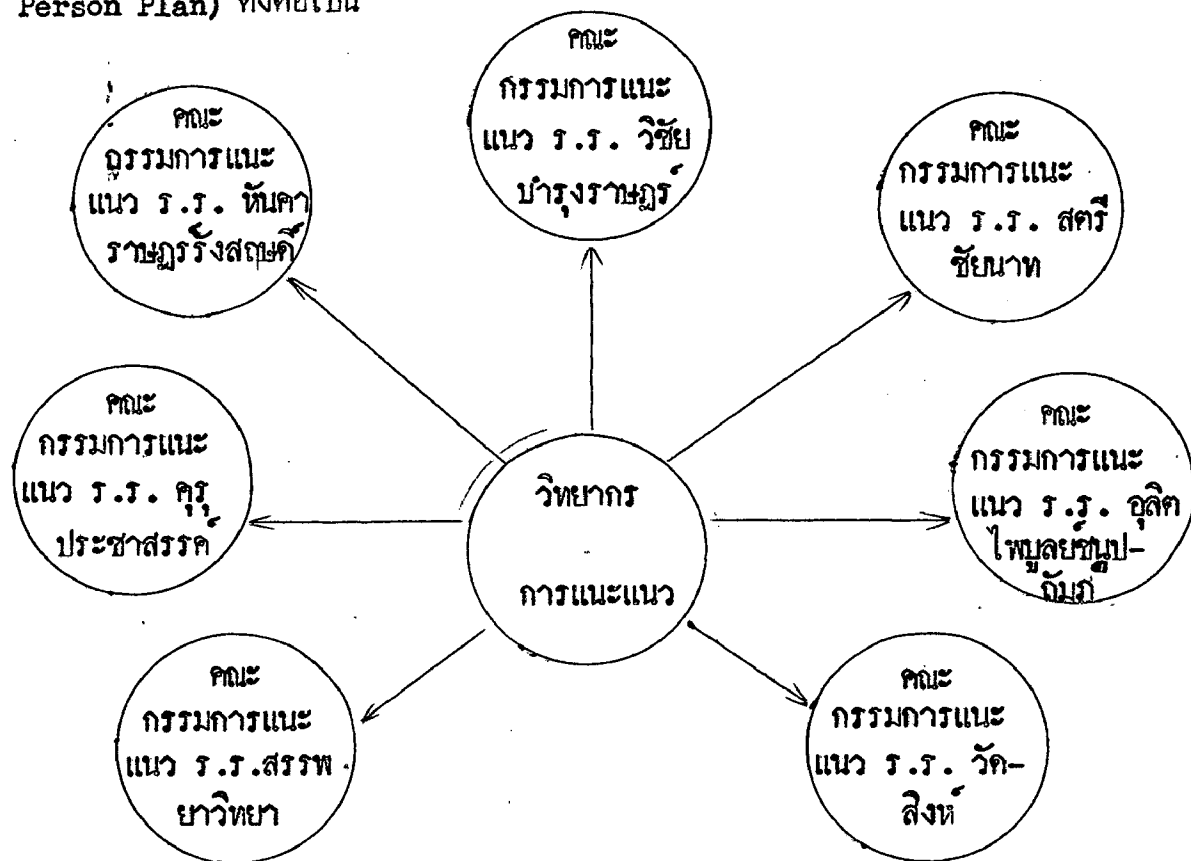
๒.๑ ควรมีการจัดตั้งศูนย์ข่าวสาร (Information Center) เพื่อให้ข่าวสารทางการศึกษา การอาชีพ รวมทั้งการสังคมแก่นักเรียนชั้นในโรงเรียนมัธยม โดยให้อยู่ในความรับผิดชอบของครูแนะแนวของแต่ละโรงเรียน

๒.๒ ควรจัดให้มีบริการให้คำปรึกษาหารือ (Counseling - Service) ขึ้นในโรงเรียนมัธยม โดยเน้นเรื่องการให้คำปรึกษาทางอาชีพ (Vocational Counseling) บริการ
นี้ ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนได้รับคำปรึกษา

โดยทั่วไป ทั้งนี้ โรงเรียนจะต้องจัดหาครูแนะแนว (Teacher-Counselor) ซึ่งเคยได้รับการฝึกฝนมาทางนี้โดยเฉพาะด้วย

๒.๖ โรงเรียนมัธยมในจังหวัดชัยนาท ประสบปัญหาร่วมกันอยู่ข้อหนึ่ง คือ การขาดบุคคลที่จะเป็นผู้ริเริ่มก่อตั้งงานแนะแนวขึ้นในโรงเรียนเป็นระบบ แม้ว่าทุกโรงเรียนจะได้กระทำกิจกรรมเกี่ยวกับการแนะแนวไปบ้างแล้วเล็กน้อยต่างกัน แต่กิจกรรมดังกล่าวกระทำไปอย่างขาดหลักวิชาที่ถูกต้อง ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าทุกโรงเรียนมีผู้ที่เคยทำงานหรือเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการแนะแนวมาน้อยมาก มีเพียงแห่งเดียวที่มีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะการแนะแนวจากวิทยาลัยวิชาการศึกษามาโดยตรง

เพื่อที่จะแก้ปัญหานี้ จะขอเสนอ **"แผนการใช้วิทยากรร่วมกัน"** (Shared-Resource Person Plan) ดังต่อไปนี้

ภาพ ๒. แสดงแผนการใช้วิทยากรร่วมกัน (Shared-Resource Person Plan)

จากภาพนี้จะเห็นได้ว่า โรงเรียนมัธยมทั้ง ๗ แห่ง จะเข้าร่วมกลุ่มกันโดยมีบุคคลคนหนึ่ง (หรือมากกว่าถ้ามี) ทำหน้าที่เป็นผู้คอยช่วยเหลือให้คำแนะนำแก่โรงเรียนต่าง ๆ ในการวางแผน

โครงการและเริ่มต้นทำงานแนะแนวไปจนกว่าโรงเรียนทั้งหมดในกลุ่มจะดำเนินการได้ด้วยตนเอง บุคคล
ผู้เป็นวิทยากรนี้ ควรจะเคยผ่านการศึกษาวิชาการแนะแนวในระดับวิชาเฉพาะหรือปริญญาโทมาโดยตรง
(ซึ่งจังหวัดชัยนาทมีอยู่แล้ว) แต่ละโรงเรียนจะต้องจัดตั้งคณะกรรมการแนะแนวของตนขึ้น โดยมีครู
แนะแนวของโรงเรียนนั้น เป็นผู้รับผิดชอบงานแนะแนวทั้งหมดของโรงเรียนตน ทั่ววิทยากรอาจประจำ
อยู่ที่โรงเรียนใดโรงเรียนหนึ่ง หรือจะไม่ประจำอยู่โรงเรียนใดเลยก็ได้ ทั่ววิทยากรจะไปเยี่ยมโรงเรียน
ต่าง ๆ ในกลุ่ม อาทิตย์ละ ๑ โรงเรียนสลับกันไปจนครบทุกโรงเรียน หน้าที่วิทยากรเพียงให้คำปรึกษา
ต่อคณะกรรมการแนะแนวของแต่ละโรงเรียน และพบปะทำการอภิปรายปัญหาหรือตอบข้อข้องใจแก่คณะครู
ของแต่ละโรงเรียน ในขณะที่ตนไปช่วยงานของโรงเรียนนั้นอยู่ ส่วนการดำเนินงานหรือการจัดกิจกรรม
ต่าง ๆ เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการแนะแนวของแต่ละโรงเรียนจะเลือกปฏิบัติเอง ดังนั้น
โรงเรียนในกลุ่มเดียวกัน อาจทำกิจกรรมแนะแนวแตกต่างกันไปตามความเหมาะสมของตนก็ได้ มีข้อ
ควรพิจารณา คือ ในระหว่างให้คำแนะนำช่วยเหลือแก่คณะกรรมการแนะแนวของโรงเรียนต่าง ๆ
วิทยากรไม่ควรทำการสอนจนกว่าทุกโรงเรียนสามารถปฏิบัติงานได้ด้วยตนเอง แผนการนี้จะช่วยแก้
ปัญหาการขาดบุคลากรที่มีความรู้ในการริเริ่มงานแนะแนวได้เป็นอย่างดี ส่วนการขาดสถานที่หรืออุปกรณ์
นั้น แต่ละโรงเรียนควรคอยทำคอยไปตามกำลังของตน ก็เชื่อว่าแผนการนี้จะดำเนินไปได้ และ
บรรลุผลสำเร็จในที่สุด

๒.๔ ก่อนการจัดคณะกรรมการแนะแนวของแต่ละโรงเรียน ควรจัดให้มีการอบรม
บุคคลที่จะทำงานแนะแนว (Inservice Training Program) ของแต่ละโรงเรียนขึ้น เพื่อให้มี
ความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเสียก่อน โดยวิทยากรเป็นผู้ให้การอบรมครั้งนี้

๒.๕ ผู้บริหารการศึกษาระดับศึกษาธิการจังหวัด ศึกษาธิการอำเภอ และครูใหญ่
ของโรงเรียนมัธยม จะต้องให้การสนับสนุนงานแนะแนวอย่างเต็มที่ ถ้าผู้บริหารการศึกษาให้ความ
ร่วมมือสนับสนุนแล้ว งานนี้จะดำเนินการด้วยความรวดเร็ว เรียบร้อย

๓. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม

๓.๑ การจัดกิจกรรมชุมนุมต่าง ๆ ซึ่งโรงเรียนได้จัดกระทำอยู่แล้ว กิจกรรมของ
ชุมนุมดังกล่าวนี้ควรช่วยให้นักเรียนได้ทดลองความสามารถ ความถนัดของตนเองถนัดไปในทาง

ใดเป็นพิเศษ และควรให้ความรู้เรื่องวิชาชีพต่าง ๆ ในการทำกิจกรรมของชุมนุมแก่นักเรียนด้วย ทั้งนี้ครูควรควบคุมกิจกรรมชุมนุม ควรจะรวมอยู่ในคณะกรรมการแนะแนวของโรงเรียนด้วย

๓.๒ ควรจัดให้เด็กมีโอกาสไปชมการประกอบอาชีพของบุคคลในอาชีพต่าง ๆ หรือมีโอกาสไปเยี่ยมสถานศึกษาชั้นสูง ตามควรแก่โอกาส

๓.๓ ควรจัด "วันอาชีพ" ขึ้นในโรงเรียนสักวันหนึ่ง โดยมีการเชิญบุคคลในอาชีพต่าง ๆ ที่นักเรียนสนใจในชุมนุมนั้น มาพูดให้นักเรียนฟังหรือให้สัมภาษณ์แก่นักเรียน การได้เห็นตัวอย่างบุคคลที่มีความสำเร็จในอาชีพต่าง ๆ จะเป็นแรงผลักดันให้นักเรียน สนใจค้นคว้าหาความรู้ในอาชีพเหล่านั้น ยิ่งขึ้น

✓ ๔. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักสูตร

๔.๑ ถ้าเป็นไปได้ ควรมีการจัดหลักสูตรวิชาสำรวจอาชีพและการศึกษาต่อ (Teaching Occupational and Educational Information Course) เข้าสอนเป็นวิชาหนึ่งในโรงเรียนมัธยมทั่วไปด้วย วิชานี้นอกจากจะช่วยให้นักเรียนรู้อย่างละเอียดของวิชาชีพและสถานศึกษาต่อต่าง ๆ แล้ว ยังจะช่วยให้นักเรียนรู้ของทางและโอกาสที่จะประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อดีกว่า

๔.๒ ผลจากการค้นคว้ายังพบว่า นักเรียนที่เลือกเรียนต่อ มศ. ๔ - ๕ - ๖ (สายอาชีพ) หรือโรงเรียนที่สอนวิชาชีพอย่างอื่น สนใจเลือกวิชาเกษตรกรรมรองลงมาจากวิชาครู ดังนั้นโรงเรียนมัธยมในจังหวัดชัยนาทบางโรงเรียนที่อยู่ในโครงการ ค.ม.ส. ๒ จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะสอนวิชาเกษตรกรรม เพราะจังหวัดชัยนาทก็มีอาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลักอยู่แล้ว นอกจากนี้โรงเรียนมัธยมที่มีอยู่ในโครงการ ค.ม.ส. ๒ ก็ควรจัด วิชาเกษตรกรรมสลับไว้ในหลักสูตรด้วย เพื่อเป็นการสนองความต้องการของนักเรียน

๔.๓ ถ้าทำได้ โรงเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดชัยนาทควรเพิ่มวิชา ช่างวิทยุ - โทรทัศน์ ช่างไฟฟ้า เข้าไว้ในหลักสูตรการสอนด้วย เพราะจากผลการค้นคว้าพบว่า นักเรียน มศ. ๓ ในจังหวัดชัยนาทเป็นจำนวนมาก สนใจเลือกเรียนวิชาดังกล่าว แต่โรงเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดนี้มิได้เปิดสอนวิชาทั้งสอง การเปิดการสอนวิชาทั้งสอง จะช่วยให้นักเรียนไม่ต้องไปหาที่เรียนยังจังหวัดอื่นด้วย

๕. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับตำราเรียน

๕.๑ หนังสือเรียนและหนังสืออ่านประกอบของกระทรวงศึกษาธิการ ควรมีการ สอดแทรกความรู้รอบตัว อันเป็นแนวทางที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในอาชีพต่าง ๆ เข้าไว้ ทั่วในทก ๆ ระวังตามความเหมาะสม และเท่าที่จะทำได้ โดยเฉพาะในวิชาสังคมศึกษา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เป็นต้น

๕.๒ หนังสือเรียนทั้งกล่าว ควรมีข้อคิดที่จะเป็นทางปลุกฝังให้เกิดทัศนคติที่ดีแก่นักเรียน ต่อการประกอบอาชีพต่าง ๆ โดยชี้ให้เห็นว่า การประกอบอาชีพต่าง ๆ มิได้ค้อยกว่าการรับราชการ แต่อย่างใด

๖. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้นคว้าต่อไป

๖.๑ ควรจะมีการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ กับนักเรียนมัธยมในจังหวัดอื่นของประเทศไทย เพื่อนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกัน

๖.๒ เมื่อโรงเรียนมัธยมในจังหวัดชัยนาท ได้จัดการแนะแนวแก่นักเรียนของตน อย่างเป็นระบบถูกต้องไปแล้วสักระยะหนึ่ง ควรจะได้มีการติดตามผลดูว่า นักเรียนมีการเลือกเรียนต่อ หรือเลือกประกอบอาชีพ อย่าง Realistic หรือไม่ อย่างไร ซึ่งจะเป็นการประเมินผลว่า งานแนะแนวที่ได้จัดทำขึ้นนั้น ได้ผลสมความมุ่งหมายหรือไม่ เพียงใด เพื่อจะได้ทำการปรับปรุงงานแนะแนวให้ดียิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

การฝึกหัดครู, กรม การศึกษาความต้องการของเด็กและเยาวชนในประเทศไทย โรงพิมพ์
การศาสนา พระนคร ๒๕๐๓, ๕๓๕ หน้า.

นางจุฬิยา สุมาวงศ์ โรงเรียนจะสนองความต้องการของเด็กวัยรุ่นได้อย่างไร วิทยานิพนธ์
เพื่อเลื่อนเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์วิทยาลัยวิชาการศึกษา (โรเนียว) ๗๓ หน้า.
_____, การให้ความรู้เกี่ยวกับอาชีพทาง ๆ แก่นักเรียน คำบรรยายอัดสำเนา
๗ หน้า.

เผยแพร่การศึกษา, กอง การอบรมครูแนะแนวของโรงเรียน ๒๕๐๓ กองเผยแพร่การศึกษา
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๐๓, ๑๑๕ หน้า.

มารตินสัน วิลเลียม การแนะแนวเบื้องต้น โครงการพัฒนาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
๒๕๐๔, ๖๖ หน้า.

วางแผนการศึกษา, สำนัก ทำเนียบโรงเรียน เล่ม ๑ สำนักวางแผนการศึกษา กระทรวง
ศึกษาธิการ ๒๕๐๕, ๔๗๓ หน้า.

วัฒนธรรมทางวรรณกรรม, สำนัก จังหวัดชัยนาท สภาวัฒนธรรมแห่งชาติ ๒๕๐๐, ๒๖ หน้า.

สุกิจ เหล่าสุทธร วิชาอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา วิทยานิพนธ์เพื่อเลื่อนเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์วิทยาลัย
วิชาการศึกษา ๒๕๐๔, ๗๓ หน้า.

สถิติแห่งชาติ, สำนักงาน สมุคสถิติรายปีประเทศไทย ๒๕๐๔ โรงพิมพ์สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี
๒๕๐๔, ๕๖๐ หน้า.

Boonthung Nannar, Occupational Choices Compared with Occupational Opportunities of Selected Students from Choburi, Master Thesis, Indiana University, 64 pp.

Dreston, K. W., "Vocational Choices of Secondary Pupils," Occupations
27 : 104 - 106, 1948.

Edmiston, K. W., and Star, C. H., Occupations, 26 : 213 - 220, 1948.

Ezell, L. B., Tate, Henry, "High School Students Look to the Future,"
The Journal of Educational Research, 47 : 217 - 222 November, 1955.

- Galler, E. H., "Influence of Social Class on Children's Choices of Occupations," Elementary School Journal, 51 : 439 - 445, 1951.
- Ginzberg, Eli, "Occupational Choices," An Approach to a General Theory, Columbia University Press, New York, 1951.
- Neuberg, M. J., Principle and Method of Vocational Choices, Prentice - Hall, Inc., New York, 1934, 302 pp.
- Schmidt, J. L., and Rothney, J. W., "Variability of Vocational Choices of High School Students," The Personnel and Guidance Journal, 34 : 142 - 146, November 1955.
- Stephenson, R. M., "Occupational Aspirations and Plans of 443 Ninth Graders," The Journal of Educational Research, 49 : 27 - 35, September, 1955.
- Thailand, Ministry of Education, Current and Projected Secondary Education Program for Thailand, Educational Planning Office, Thailand, 1966, 257 pp.

ภาคผนวก

ผนวกที่ ๑. แบบขอคำถามและแบบสัมภาษณ์

ผนวกที่ ๒. สูตรในการคำนวณ

นักเรียนที่รักทั้งหลาย

ขณะนี้ท่านกำลังเรียนชั้น มศ. ๓ แล้ว อีกไม่ช้าท่านก็จะจบ มศ. ๓ และออกไปเรียนต่อ หรือออกไปประกอบอาชีพอย่างใดอย่างหนึ่ง ข้าพเจ้าเชื่อว่าท่าน คงจะมีแผนการณสำหรับอนาคตของท่าน แล้วเป็นแน่ โปรดบอกแผนการณสำหรับอนาคตของท่าน โดยการตอบคำถามข้างล่างนี้ คำตอบของท่านจะนำไปเพื่อประโยชน์ของการศึกษาค้นคว้า จึงหวังใจว่าท่านคงให้คำตอบเป็นอย่างดี ไม่ต้องลงชื่อของท่าน

๑. อายุ.....ปี เพศ.....

อาชีพของบิดา..... อาชีพของมารดา.....

๒. เมื่อท่านจบ มศ. ๓ แล้ว ท่านคิดจะเรียนต่อหรือเลือกประกอบอาชีพอะไร โปรดบอก

มาstück ๓ อาชีพ

ก.

ข.

ค.

๓. เหตุผลที่ท่านเลือกเรียนวิชาอาชีพ หรือเลือกประกอบอาชีพดังกล่าวข้างตน มีอะไรบ้าง

ก.

ข.

ค.

ง.

จ.

๔. ถ้ามีอะไรอื่น ๆ อีก โปรดตอบ.....

.....

โปรดอย่าเขียนสิ่งใดลงในข้อคำถามนี้

นักเรียนที่รักทั้งหลาย

ข้าพเจ้าใคร่ขอความร่วมมือ โดยขอให้นักเรียนตอบข้อคำถามนี้ตามที่ เป็นจริง เพื่อนำผลที่ได้ไปเป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้า สิ่งที่คุณเรียนตอบมานี้จะถือเป็นความลับทั้งสิ้น ไม่ต้องลงชื่อของตอบ เมื่อนักเรียนตอบแล้วจึงไม่ทราบว่าเป็นคำตอบของใครโดยเฉพาะ และขอขอบคุณที่ทำให้ความร่วมมือครั้งนี้

คำถามทั้งหมดมี ๔ ตอน

ตอนที่ ๑

โปรดกรอกข้อความตามที่ เป็นจริง ลงในช่องว่างในกระดานคำตอบ ที่แนบมานี้

๑. โรงเรียน
๒. เทศ.....
๓. อายุ.....ปี
๔. อาชีพของพ่อแม่ ☐ รับราชการ, ☐ ประกอบอาชีพส่วนตัว, ☐ ทำนาทำสวน
 - ถ้ารับราชการ ก) มีตำแหน่ง.....
 - ข) มีเงินเดือนประมาณเดือนละ.....บาท
 - ถ้าประกอบอาชีพส่วนตัว
 - ก) โปรดบอกว่าจะอะไร.....
 - ข) มีรายได้ประมาณเดือนละ.....บาท
 - ถ้าทำนา
 - ก) มีนาประมาณ.....ไร่
 - ข) ได้ข้าวประมาณปีละ.....ถัง

ถ้าทำสวน ก) มีสวนประมาณ.....ไร่

๑) มีรายได้ประมาณปีละ..... บาท

๕. วิชาที่ท่านชอบมากที่สุดเสมอมา (บอกสัก ๑ วิชา)

๒. วิชาที่ผ่านสอบน้อยที่สุดเสมอมา (บอกหลัก ๑ วิชา)

๗. วิชาที่ท่านทำคะแนนได้ดีเสมอมาทุกปี

1)

7)

ก)

๘. คะแนนที่สอบได้ปลายปี

ชั้น มศ. ๑ ได้ %

ชั้น มศ. ๒ ได้ %

จบตอนที่ ๑

ไปรคอบคองที่ ๒. หน้าต่อไป

ตอนที่ ๒.

ในขณะนี้ท่านกำลังเรียนชั้น มศ. ๓ แล้ว อีกไม่ช้าท่านก็จะสำเร็จและต่อไปท่านก็จะต้องออกไปประกอบอาชีพ หรือศึกษาต่อเพื่อเตรียมตัวประกอบอาชีพในอนาคต โปรดบอกว่าคุณต้องการ
อย่างไร โดยกาเครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ ในกระดานคำตอบ

๑. ในขณะนี้ท่านคิดว่า เมื่อจบ มศ. ๓ แล้ว

- ☐ ก. ท่านจะเรียนต่อ มศ. ๔ - ๕
- ☐ ข. ท่านจะเรียนต่อในโรงเรียนที่สอนอาชีพต่าง ๆ เช่น โรงเรียนอาชีว
ชั้นกลาง หรืออาชีวชั้นสูง หรือโรงเรียนฝึกหัดครู
- ☐ ค. ท่านจะไม่เรียนต่อ

เฉพาะผู้ที่เรียน มศ. ๔ - ๕ (คือข้อ ก.) โปรดตอบข้อ ๒, ๓, ๔, ๕ และ ๘
สำหรับนักเรียนที่ไม่เลือกเรียนต่อ มศ. ๔ - ๕ (คือ ข้อ ก.) โปรดข้ามไปตอบข้อ ๖ และ ๘

๒. ท่านต้องการเรียน มศ. ๔ - ๕ นั้น เพื่อ

- ☐ ก. เข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัย หรือวิทยาลัยชั้นสูงเพื่อรับปริญญา
- ☐ ข. ประคับความรู้อยู่เท่านั้น

๓. สมมุติว่าท่านเข้าเรียนต่อในชั้น มศ. ๔ - ๕ ได้แล้ว ท่านอาจสอบไม่ผ่านชั้น มศ. ๕
เพราะนักเรียนในชั้นนี้ สอบตกปีหนึ่ง ๆ เป็นจำนวนมาก ถ้าท่านสอบไม่ได้ท่านจะ

- ☐ ก. เลิกเรียน หรือเปลี่ยนไปเรียนวิชาอาชีพอื่น
- ☐ ข. พยายามสอบต่อไปจนกว่าจะได้ เพราะคิดว่าถ้าสอบ มศ. ๕ ไม่ได้
จะเป็นที่น้อยหน้าแก่คนทั่วไป

๔. เมื่อท่านสอบ มศ. ๕ ได้แล้ว และเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยชั้นสูงจนได้
รับปริญญาตรีแล้ว ท่านออกมารับราชการจะได้เงินเดือน ประมาณ ๑,๐๐๐ กว่าบาท แต่ถ้าไม่เรียน
มศ. ๔ - ๕ ไปเรียนวิชาอาชีพอื่น ๆ ซึ่งใช้เวลาและค่าใช้จ่ายน้อยกว่าเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย

แล้วออกมาทำงานเอกชน จะได้เงินเดือนพอ ๆ กัน ท่านคิดว่าท่านจะเลือก

☐ ก. เข้าเรียนมหาวิทยาลัย หรือวิทยาลัยชั้นสูง

☐ ข. เข้าเรียนในโรงเรียนอาชีพ

๕. เมื่อท่านคิดว่าท่านจะเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย หรือวิทยาลัยชั้นสูง โปรดบอกว่า ท่านต้องการเรียนวิชาใดเป็นอันดับที่ ๑, ๒ และ ๓ โดยเขียนเลข ๑, ๒ และ ๓ ลงในช่อง ☐ ที่อยู่หน้าอาชีพนั้น ๆ โปรดอ่านให้ตลอดเสียก่อนและตั้งใจให้ถี่ถ้วนจึงค่อยตอบ ทั้งนี้ ให้ตอบลงใน กระดาษคำตอบ ที่แนบมาด้วย

(๑) ☐ เกษตรกร (กส.บ.)	(๑๑) ☐ นักจิตวิทยา (กศ.บ., ค.บ.)
(๒) ☐ ครูปริญญา (กศ.บ., ค.บ., อ.บ.)	(๑๒) ☐ นักสถิติ นักวิจัย (พศ.บ.)
(๓) ☐ งานธนาคาร (บช.บ.)	(๑๓) ☐ นักเศรษฐศาสตร์ (ศ.บ.)
(๔) ☐ งานธุรกิจ (พศ.บ., พณ.บ.)	(๑๔) ☐ นักกฎหมาย (น.บ.)
(๕) ☐ นายร้อยทหารบก (วท.บ. ทบ.)	(๑๕) ☐ นักปกครอง (ธ.บ.)
(๖) ☐ นายเรือ (วท.บ. ทร.)	(๑๖) ☐ นักการทูต (ธ.บ.)
(๗) ☐ นายเรืออากาศ (วท.บ. ทอ.)	(๑๗) ☐ นักหนังสือพิมพ์ (สส.บ. วารสารศาสตร์)
(๘) ☐ นายร้อยตำรวจ (ธ.บ.)	(๑๘) ☐ นักสังคมสงเคราะห์ (สส.บ.)
(๙) ☐ นักวิทยาศาสตร์ (วท.บ.)	(๑๙) ☐ นักโบราณคดี (ศ.บ. โบราณคดี)
(๑๐) ☐ นักวิทยาศาสตร์การแพทย์ (วท.บ.)	(๒๐) ☐ นักอักษรศาสตร์ (อ.บ.)

(โปรดกรายชื่อวิชาอาชีพต่อไปนี้ในหน้าถัดไป)

- (๒๑) ☐ ภูมิพลา (น.บ., น.บ.ท.) (๓๑) ☐ วิศวกรรมเครื่องยนต์ (วศ.บ.)
- (๒๒) ☐ ผู้ตรวจบัญชี (บช.บ.) (๓๒) ☐ วิศวกรรมไฟฟ้า (วศ.บ.)
- (๒๓) ☐ พนักงานประมง (กค.บ.) (๓๓) ☐ วิศวกรรมโยธา (วศ.บ.)
- (๒๔) ☐ พนักงานป่าไม้ (วน.บ.) (๓๔) ☐ วิศวกรรมก่อสร้าง (วศ.บ.)
- (๒๕) ☐ พนักงานสหกรณ์ (ศส.บ.) (๓๕) ☐ วิศวกรรมเหมืองแร่ (วศ.บ.)
- (๒๖) ☐ พยาบาลปริญญา (วท.บ. พยาบาล) (๓๖) ☐ วิศวกรรมชลประทาน (ชล.บ.)
- (๒๗) ☐ แพทย์ (พ.บ.) (๓๗) ☐ บรรณารักษ์ (ธนา บ.ร. คอจากปริญญาตรี)
- (๒๘) ☐ ทันตแพทย์ (ท.บ.) (๓๘) ☐ พัฒนาการ (ร.บ., กศ.บ., ศส.บ.)
- (๒๙) ☐ สัตวแพทย์ (สพ.บ.) (๓๙) ☐ จิตรกรรม - ภูมิภาพกรรม (ศ.บ. จิตรกรรม และภูมิภาพกรรม)
- (๓๐) ☐ เภสัชกร (ภ.บ.) (๔๐) ☐ สถาปัตยกรรม (สถ.บ.)

เฉพาะผู้ต้องการเลือกเรียนวิชาอาชีพในโรงเรียนอาชีวศึกษาชั้นกลาง หรืออาชีวศึกษาชั้นสูง โปรดตอบ ข้อ ๖ และ ๘ ผู้ที่ไม่ประสงค์จะเรียนต่อโปรดข้ามไปตอบข้อ ๙ และ ๘

๖. เมื่อท่านคิดว่า จะเรียนวิชาอาชีพในโรงเรียนอาชีวศึกษา โปรดบอกว่าท่านต้องการเรียน วิชาใดเป็นอันดับที่ ๑, ๒ และ ๓ โดยเขียนเลข ๑, ๒ และ ๓ ลงในช่อง ☐ ที่อยู่หน้าชื่อ อาชีพนั้น ๆ อ่านให้ตลอดเสียก่อนแล้วจึงตอบ ทั้งนี้ให้ตอบลงในกระดาษคำตอบ ที่แจกให้

(๑) ☐ ช่างแกะสลัก

(๓) ☐ ช่างเสริมสวย

(๒) ☐ ช่างตัดเย็บ

(๔) ☐ ช่างตัดเสื้อผ้า

(โปรดกรายชื่ออาชีพที่อยู่ในหน้าถัดไป)

- (๕) ☐ ช่างปักกรี
- (๖) ☐ ช่างปูน
- (๗) ☐ ช่างถ่ายภาพ
- (๘) ☐ ช่างทอผ้า
- (๙) ☐ ช่างตอเรือ
- (๑๐) ☐ ช่างเชื่อม
- (๑๑) ☐ ช่างวิทยุและโทรทัศน์
- (๑๒) ☐ ช่างเย็บหนัง
- (๑๓) ☐ ช่างพิมพ์
- (๑๔) ☐ ช่างโลหะ, ช่างเหล็ก
- (๑๕) ☐ ช่างเครื่องยนต์
- (๑๖) ☐ ช่างไฟฟ้า
- (๑๗) ☐ ช่างกลึง
- (๑๘) ☐ ช่างซ่อมอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้า
- (๑๙) ☐ ช่างแกะสลัก
- (๒๐) ☐ ช่างเขียนแบบ
- (๒๑) ☐ ช่างวาดรูป
- (๒๒) ☐ ช่างทาสี
- (๒๓) ☐ ช่างตกแต่งภายใน
- (๒๔) ☐ ช่างออกแบบเครื่องแต่งกาย
- (๒๕) ☐ ช่างปั้น, ช่างหล่อ
- (๒๖) ☐ ช่างทำเฟอร์นิเจอร์
- (๒๗) ☐ ช่างโทรศัพท์
- (๒๘) ☐ ช่างไม้ปลูกสร้าง
- (๒๙) ☐ ช่างสุขภัณฑ์
- (๓๐) ☐ ช่างก่อสร้าง
- (๓๑) ☐ ช่างสำรวจ, ช่างรังวัด
- (๓๒) ☐ พนักงานรถไฟ
- (๓๓) ☐ พนักงานป่าไม้
- (๓๔) ☐ พนักงานไปรษณีย์
- (๓๕) ☐ พนักงานป่าไม้
- (๓๖) ☐ พนักงานบัญชี
- (๓๗) ☐ พนักงานชาวเลข
- (๓๘) ☐ พนักงานพิมพ์
- (๓๙) ☐ นักประพันธ์, นักแต่งเพลง
- (๔๐) ☐ นักร้อง, นักดนตรี
- (๔๑) ☐ นักแสดง, นักกายกรรม
- (๔๒) ☐ นักหนังสือพิมพ์
- (๔๓) ☐ วิทยุวิทยุ, โทรทัศน์
- (๔๔) ☐ นายหน้า, คนเดินตลาด
- (๔๕) ☐ คนหาประกันชีวิต
- (๔๖) ☐ คนงานในโรงงานอุตสาหกรรม
- (๔๗) ☐ เลขานุการ
- (๔๘) ☐ งานธนาคาร
- (๔๙) ☐ ครู
- (๕๐) ☐ พยาบาล
- (๕๑) ☐ ผู้ช่วยพยาบาล, บุรุษพยาบาล
- (๕๒) ☐ บริการโรงแรม
- (๕๓) ☐ มัคคุเทศก์
- (๕๔) ☐ งานขนส่ง

(โปรดกรอรายชื่ออาชีพที่อยู่ในหน้าถัดไป)

(๕๕) ☐ ทหารบก (นายสิบ)(๕๘) ☐ ตำรวจ (นายสิบ)(๕๖) ☐ ทหารเรือ (จา)(๕๙) ☐ เกษตรกรรม(๕๗) ☐ ทหารอากาศ (จา)(๖๐) ☐ ประมง

เฉพาะผู้ไม่ประสงค์จะเรียนอะไรเลยเมื่อจบ มศ. ๓ แล้ว โปรดตอบข้อ ๗ และ ๘

๗. ท่านคิดว่าท่านจะปฏิบัติตนอย่างไร โปรดอธิบายโดยย่อ โดยเขียนตอบในกระดาษคำตอบ

(๑)

(๒)

(๓)

ข้อนี้โปรดตอบทุกคน

๘. เท่าที่ท่านตอบคำถามมาทั้งหมดนี้ ถ้าคิดอย่างรวม ๆ แล้ว ท่านตอบด้วย

☐ ก. มีความมั่นใจเป็นที่สุด

☐ ข. มีความมั่นใจพอควร

☐ ค. มีความลังเลใจอยู่มากที่ตอบไปเช่นนั้น

จบตอนที่ ๒

โปรดตอบตอนที่ ๓ หน้าต่อไป

ตอนที่ ๓

ท่านที่ได้เลือกเรียนวิชาอาชีพในข้อ ๕ หรือข้อ ๖ ตอนที่ ๒ ไว้แล้ว โปรดเขียน ชื่ออาชีพที่ท่านเลือกไว้เป็นหมายเลข ๑ ลงในช่องว่างข้างล่างนี้ ตอบในกระดาษคำตอบ

อาชีพที่ข้าพเจ้าเลือกไว้เป็นหมายเลข คืออาชีพ.....

ท่านทราบไหมว่า ท่านเลือกอาชีพในหมายเลข นั้น ท่านรู้เรื่องราวอย่างละเอียดถี่ถ้วนเกี่ยวกับอาชีพนั้นหรือไม่ โปรดเขียน ✓ ในช่อง ที่ท่านเห็นว่าเป็นความจริงมากที่สุด

	<u>ทราบ</u>	<u>ไม่ทราบ</u>
๑) อาชีพที่ท่านเลือกจะเรียนต่อทั้งในมหาวิทยาลัยและโรงเรียน
อาชีวศึกษาหรือโรงเรียนอาชีพประเภทอื่น ๆ นั้น ท่านทราบไหมว่า
นักเรียนที่สอบคัดเลือกได้นั้น ควรจะมีคะแนนสอบปลายปีชั้นมัธยมศึกษา
ประมาณกี่เปอร์เซ็นต์	____	____
๒) อาชีพนั้นต้องทำอะไรบ้าง เช่น ถ้าท่านเลือกวิศวกรโยธา หรือ ครู
ท่านรู้ไหมว่าอาชีพนั้น ๆ จะต้องทำอะไรบ้าง	____	____
๓) ความต้องการบุคคลในอาชีพที่ท่านเลือกในเวลาต่อไป มากขึ้น
หรือลดลง	____	____
๔) คนที่ประกอบอาชีพนั้นจะต้องมีร่างกายเป็นอย่างไร มีสติปัญญา
ต่ำเพียงไร มีความรู้ขั้นไหน และมีความชำนาญทางใด	____	____
๕) คนที่จะประกอบอาชีพนั้นจะต้องเรียนจบทางใด ใช้เวลาเรียน
นานเท่าใด สถานที่สอบวิชานั้นตั้งอยู่ที่ไหน	____	____
๖) คนในอาชีพนั้นมีรายได้มาก ปานกลาง หรือต่ำ เพียงใด	____	____

	<u>ทราบ</u>	<u>ไม่ทราบ</u>
๓) ท่านทราบปัญหาต่าง ๆ ของคนที่ประกอบอาชีพที่ท่านเลือก บ้างหรือไม่ เช่น ต้องเลี้ยงชีวิต ต้องจากบ้านนาน ๆ ต้องทำงานกลางคืน และ ฯลฯ	☐	☐
๔) ท่านทราบไหมว่า เมื่อท่านได้เรียนวิชาอาชีพที่ท่านเลือกไว้แล้ว ทางบ้านจะส่งเงินให้ท่านเรียนวิชาอาชีพนั้น ใ้จนจบ	☐	☐

จบตอนที่ ๓

ไปรตตอบตอนที่ ๔ หน้าต่อไป

ตอนที่ ๔

ตามที่ท่านเลือกอาชีพในข้อ ๕ หรือ ๖ ในตอนที่ ๒ ไว้ ๓ อาชีพนั้น ท่านย่อมมีเหตุผลในการเลือกของท่านเองเป็นแน่ โปรดแสดงเหตุผลในการเลือกอาชีพดังกล่าวของท่านให้ทราบ โดยพิจารณาจากเหตุผลต่อไปนี้ทีละข้อ ขอให้ท่านอย่างช้า ๆ หลาย ๆ ครั้ง แล้วใช้ความคิด ข้อใดที่ตรงกับเหตุผลของท่านให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ทางขวามือของข้อนั้น ข้อใดที่ไม่ตรงกับเหตุผลของท่านเลย ก็ไม่ต้องเขียนเครื่องหมายใด ๆ ลงไป ทั้งนี้ให้ตอบในกระดาษคำตอบที่แนบมาด้วย

หมวดเงิน

- ๑) เลือกเพราะเห็นอาชีพนี้มีรายได้สูง ☐
- ๒) เลือกเพราะอาชีพนี้รวยเร็ว ☐
- ๓) เลือกเพราะอาชีพนี้เป็นอาชีพที่หาเงินได้ง่าย ☐
- ๔) เลือกเพราะไม่มีเงินเรียนอย่างอื่น ☐
- ๕) เลือกเพราะต้องการเงินเร็ว ๆ เพื่อนำไปช่วยเหลือครอบครัว ☐

หมวดเกียรติยศชื่อเสียง

- ๖) เลือกเพราะเป็นอาชีพที่เก๋ในสังคม ☐
- ๗) เลือกเพราะอาชีพนี้มีเกียรติ มียศสูง ☐
- ๘) เลือกเพราะทำอาชีพนี้แล้วมีคนเคารพนับถือ ☐
- ๙) เลือกเพราะอาชีพนี้ได้แต่งเครื่องแบบสวยสง่า ☐
- ๑๐) เลือกเพราะเป็นอาชีพที่มีอำนาจมาก ☐

หมวดความก้าวหน้า

- ๑๑) เลือกเพราะประกอบอาชีพนี้มีทางก้าวหน้าในอนาคต ☐
- ๑๒) เลือกเพราะอาชีพนี้กำลังมีความสำคัญต่อไปในอนาคต ☐
- ๑๓) เลือกเพราะอาชีพนี้ช่วยให้ความรู้ต่อไปกว้างขวาง ☐
- ๑๔) เลือกเพราะอาชีพนี้มีช่องทางเข้ารับราชการได้ ☐
- ๑๕) เลือกเพราะอาชีพนี้มีโอกาสไปต่างประเทศได้ง่าย ☐

หมวดสิ่งแวดล้อม

- ๑๖) เลือกเพราะเพื่อน ๆ เลือกอาชีพนั้น ☐
- ๑๗) เลือกเพราะคนอื่นแนะนำ เช่น ครู พ่อแม่ พี่น้อง ฯลฯ ☐
- ๑๘) เลือกเพราะบิดามารดาและญาติอาชีพนั้นอยู่ ☐
- ๑๙) เลือกเพราะทำอาชีพนั้นจะได้อยู่ที่บ้านเดิม ☐
- ๒๐) เลือกเพราะเคยเห็นคนประสบความสำเร็จในอาชีพนั้นเป็นอันมาก ☐

หมวดประโยชน์ของงาน

- ๒๑) เลือกเพราะเป็นอาชีพที่ส่งเสริมให้ร่างกายแข็งแรง ☐
- ๒๒) เลือกเพราะอาชีพนั้นช่วยป้องกันชาติได้ ☐
- ๒๓) เลือกเพราะอาชีพนั้นมีโอกาสช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ได้เต็มที่ ☐
- ๒๔) เลือกเพราะผู้ประกอบการอาชีพนั้นได้รับสิทธิพิเศษ เช่น ไม่ต้องเป็นทหาร
และอื่น ๆ ☐
- ๒๕) เลือกเพราะเป็นการช่วยเหลือพ่อแม่ให้ออกแรงหนึ่ง ☐

หมวดสภาพของงาน

- ๒๖) เลือกเพราะเป็นอาชีพมั่นคง ไม่ต้องเปลี่ยนงานบ่อย ☐
- ๒๗) เลือกเพราะเป็นงานอิสระ ไม่มีใครบังคับ ☐
- ๒๘) เลือกเพราะอาชีพนั้นเหมาะกับสมองและความสามารถของตน ☐
- ๒๙) เลือกเพราะอาชีพนั้นโลกโฉนเจริญก้าวหน้าขึ้น ☐
- ๓๐) เลือกเพราะเป็นงานเบาและสบาย เช่น งานในสำนักงาน ☐

(พลิก)

หมวดเหตุผลส่วนตัว

- ๓๑) เลือกเพราะใจรักและชอบโดยไม่ทราบเหตุผล ☐
- ๓๒) เลือกเพราะเคยทำงานนั้นอยู่ก่อนแล้ว ☐
- ๓๓) เลือกเพราะร่างกายไม่อำนวยให้ทำงานอื่น ☐
- ๓๔) เลือกเพราะมีโอกาสเข้าทำงานนี้ได้ง่าย ☐
- ๓๕) เลือกเพราะเหตุผลอย่างอื่นที่ไม่ได้กล่าวในที่นี้ ☐

ถ้ามีโปรดอธิบายย่อ ๆ

.....

.....

.....

จบตอนที่ ๔

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

กระดาษคำตอบ

โปรดตอบลงในกระดาษคำตอบนี้ทุกข้อ

ตอนที่ ๑

๑. โรงเรียน
๒. เพศ
๓. อายุ ปี
๔. อาชีพของพ่อแม่ : ☐ รับราชการ ☐ ประกอบอาชีพส่วนตัว ☐ ทำนาทำสวน

ถ้ารับราชการ	ก) มีตำแหน่ง
	ข) มีเงินเดือนประมาณเดือนละ บาท
ถ้าประกอบอาชีพส่วนตัว	ก) โปรดบอกจะทำอะไร
	ข) มีรายได้ประมาณเดือนละ บาท
ถ้าทำนา	ก) มีนาประมาณ ไร่
	ข) ไร่นาประมาณปีละ ถัง
ถ้าทำสวน	ก) มีสวน ประมาณ ไร่
	ข) มีรายได้ ประมาณปีละ บาท
๕. วิชาที่ท่านชอบมากที่สุดเสมอมา (บอกสัก ๑ วิชา)
๖. วิชาที่ท่านชอบน้อยที่สุดเสมอมา (บอกสัก ๑ วิชา)
๗. วิชาที่ท่านคาดว่าจะแนบใกล้เสมอมาทุกปี

ก)
ข)
ค)

๔. คะแนนที่สอบได้ปลายปี

๑

ชั้น มศ. ๑ ได้ %

ชั้น มศ. ๒ ได้ %

শব্দ ২

১. গ গ গ
 ২. গ গ গ
 ৩. গ গ গ
 ৪. গ গ গ

৫.

(১)	(২)	(৩)	(৪)	(৫)	(৬)
(৭)	(৮)	(৯)	(১০)	(১১)	(১২)
(১৩)	(১৪)	(১৫)	(১৬)	(১৭)	(১৮)
(১৯)	(২০)	(২১)	(২২)	(২৩)	(২৪)
(২৫)	(২৬)	(২৭)	(২৮)	(২৯)	(৩০)
(৩১)	(৩২)	(৩৩)	(৩৪)	(৩৫)	(৩৬)
(৩৭)	(৩৮)	(৩৯)	(৪০)	(৪১)	(৪২)

৬.

(১)	(২)	(৩)	(৪)	(৫)	(৬)
(৭)	(৮)	(৯)	(১০)	(১১)	(১২)
(১৩)	(১৪)	(১৫)	(১৬)	(১৭)	(১৮)
(১৯)	(২০)	(২১)	(২২)	(২৩)	(২৪)
(২৫)	(২৬)	(২৭)	(২৮)	(২৯)	(৩০)
(৩১)	(৩২)	(৩৩)	(৩৪)	(৩৫)	(৩৬)
(৩৭)	(৩৮)	(৩৯)	(৪০)	(৪১)	(৪২)
(৪৩)	(৪৪)	(৪৫)	(৪৬)	(৪৭)	(৪৮)
(৪৯)	(৫০)	(৫১)	(৫২)	(৫৩)	(৫৪)
(৫৫)	(৫৬)	(৫৭)	(৫৮)	(৫৯)	(৬০)

7.

(අ)

(භ)

(උ)

8.

ตอนที่ ๓

อาชีพที่ข้าพเจ้าเลือกไว้เป็นหมายเลข ๑ คือ อาชีพ

<u>ทราบ</u>	<u>ไม่ทราบ</u>	<u>ทราบ</u>	<u>ไม่ทราบ</u>
๑.		๕.	
๒.		๖.	
๓.		๗.	
๔.		๘.	

ตอนที่ ๔

๑.	๘.	๑๕.	๒๒.	๒๙.
๒.	๙.	๑๖.	๒๓.	๓๐.
๓.	๑๐.	๑๗.	๒๔.	๓๑.
๔.	๑๑.	๑๘.	๒๕.	๓๒.
๕.	๑๒.	๑๙.	๒๖.	๓๓.
๖.	๑๓.	๒๐.	๒๗.	๓๔.
๗.	๑๔.	๒๑.	๒๘.	๓๕.

ถ้ามีเหตุผลอื่น โปรดอธิบายโดยย่อ

.....

.....

แบบสัมภาษณ์ครูและครูใหญ่
โรงเรียนรัฐบาล จังหวัดชัยนาท

- ๑) ผู้ให้คำสัมภาษณ์ ตำแหน่ง
 - ๒) วันสัมภาษณ์
 - ๓) จำนวนนักเรียนทั้งหมดของโรงเรียนในปี คน ชาย คน หญิง คน
 - ๔) จำนวนนักเรียน มศ. ๓ ของโรงเรียนในปี ... คน ชาย คน หญิง คน
 - ๕) จำนวนครูของโรงเรียนในปี คน ชาย คน หญิง คน
- แยกตอบข้อใดดังนี้ :-
- ก) ปริญญาตรี หรือสูงกว่า คน
 - ข) ป.กศ.สูง, อ.กศ., พ.ม., ป.ม., ป.ว.ส. ... คน
 - ค) ป.กศ., ป.ป., พ.กศ., พ.ป., อาชีวชั้นสูง ... คน
- ๖) โรงเรียนได้จัดให้มีการบรรยายหรือประชุมชี้แจงแก่นักเรียนที่เข้าใหม่ หรือแจกเอกสารที่เกี่ยวข้อง
เรื่องราวของโรงเรียน ให้แก่นักเรียนในระยะไหนของปีการศึกษาบ้าง ?
..... ปีละกี่ครั้ง
 - ๗) โรงเรียนจัดให้มีการทำระเบียบเพื่อรวบรวมเรื่องราวของนักเรียน เช่น เรื่องสุขภาพ,
ผลการเรียน ความประพฤติ ในระยะไหนของปีการศึกษาบ้าง
..... ให้ใครเป็นผู้ทำ
 - ๘) โรงเรียนจัดให้ชุมนุมต่าง ๆ เช่น ชุมนุมภาษาอังกฤษ ชุมนุมกีฬา ชุมนุมดนตรี ฯลฯ ขึ้นที่
ชุมนุม มีชุมนุมอะไรบ้าง
.....
.....
 - ๙) โรงเรียนจัดทำในเรื่องต่อไปนี้หรือไม่บ้าง
 - ก) จัดหนังสือหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับรายละเอียดในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพต่าง ๆ
ไว้ในห้องสมุดมากน้อยเพียงไร หนังสือดังกล่าวทันสมัยหรือไม่ เพียงไร

- ข) มีการตีพิมพ์ประกาศเกี่ยวกับเหตุการณ์ใหม่ ๆ ที่น่าสนใจบ้างหรือไม่
-
- ค) เชิญผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ ในชุมชนมาให้ความรู้เรื่องอาชีพแก่นักเรียน หรือพานักเรียนไปชมกิจการต่าง ๆ ปีละกี่ครั้ง ตอนใดบ้าง
-
- ๑๐) มีการให้คำปรึกษาแก่เด็กนักเรียนคนหนึ่งปีละกี่ครั้ง
- มีนักเรียนมาขอรับบริการนี้มากหรือไม่
- ๑๑) เกี่ยวกับสถานที่ อุปกรณ์ และบุคคลที่จะทำงานแนะแนวของโรงเรียน มีครูแนะแนวกี่คน ...
- มีห้องแนะแนวบ้างหรือไม่ .. อุปกรณ์ที่จะทำการแนะแนวมักน้อยเพียงไร
-
- ๑๒) โรงเรียนจัดให้ใครเป็นผู้ทำการชี้แจงเรื่องราวต่าง ๆ ที่เรียกกันว่าทำ Home-room แก่นักเรียน
- กระทำในตอนใด
-
- ๑๓) โรงเรียนจัดให้ครูไปเยี่ยมบ้านของ เด็กปีละกี่ครั้ง
- กระทำในโอกาสใดบ้าง
- ๑๔) ท่านทราบใหม่ว่านักเรียนที่สำเร็จ มศ. ๓ จากโรงเรียนเมื่อปีก่อน ๆ และเมื่อปีกลายนี้ ส่วนใหญ่ไปเรียนต่อ หรือไปประกอบอาชีพอะไรบ้าง
-
- และมีใครบ้างที่ได้รับชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก
-
- ๑๕) ตัวท่านเองและครูในโรงเรียนของท่านเคยเข้ารับการอบรมหรือทำงานเกี่ยวกับการแนะแนวมาบ้างกี่คน
- ๑๖) ท่านรู้สึกว่่านักเรียนในโรงเรียนของท่าน ต้องการความช่วยเหลือในเรื่องการศึกษาต่อ การเลือกประกอบอาชีพ และอื่น ๆ ซึ่งเป็นเรื่องของการแนะแนวเป็นประการใด
-

๑๓) ท่านมองเห็นความสำคัญและความจำเป็นที่จะจัดการแนะแนวขึ้นในโรงเรียนเป็นประการใด ...

.....

๑๔) ท่านรู้สึกว่าคุณครูในโรงเรียนของท่าน พร้อมทั้งจะให้ความร่วมมือในการดำเนินงานแนะแนว
 มากน้อยเป็นประการใด

.....

๑๕) ท่านมีโครงการที่คิดจะทำต่อไป หรือมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแนะแนวอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

สูตรในการคำนวณ The Significance of the difference between two percents.

$$(1) \quad P = \frac{N_1 P_1 + N_2 P_2}{N_1 + N_2}$$

$$(2) \quad Q = 100 - P$$

$$(3) \quad \sigma_{P_1 - P_2} = \sqrt{PQ \left[\frac{1}{N_1} + \frac{1}{N_2} \right]}$$

$$(4) \quad C.R. = \frac{(P_1 - P_2)}{\sigma_{P_1 - P_2}}$$

การคำนวณในตาราง ๑๓.

$$P = \frac{(251 \times 30.28) + (159 \times 57.23)}{251 + 159}$$

$$= \frac{16,699.85}{410}$$

$$= 40.7313$$

$$Q = 100 - 40.7313$$

$$= 59.2687$$

$$\sigma_{P_1 - P_2} = \sqrt{2414.0912 \times \left(\frac{1}{251} + \frac{1}{159} \right)}$$

$$= \sqrt{2414.0912 \times \frac{410}{39909}}$$

$$= \sqrt{24.86514}$$

$$= 4.9865$$

$$\begin{aligned}
 \therefore \text{C.R.} &= \frac{57.23 - 30.28}{4.9865} \\
 &= \frac{26.95}{4.9865} \\
 &= 5.4046
 \end{aligned}$$

การคำนวณในตาราง ๑๔.

$$\begin{aligned}
 P &= \frac{(251 \times 69.72) + (159 \times 42.77)}{251 + 159} \\
 &= \frac{24300.15}{410} \\
 &= 59.2678 \\
 Q &= 100 - 59.2678 \\
 &= 40.7313 \\
 \sqrt{P_1 - P_2} &= \sqrt{2414.0912 \times .0103} \\
 &= \sqrt{24.86514} \\
 &= 4.9865 \\
 \text{C.R.} &= \frac{26.95}{4.9865} \\
 &= 5.4046
 \end{aligned}$$

การคำนวณในตาราง ๑๘.

$$\begin{aligned}
 P &= \frac{(152 \times 39.47) + (258 \times 41.47)}{152 + 258} \\
 &= \frac{16,698.70}{410} \\
 &= 40.7285 \\
 Q &= 100 - 40.7285 \\
 &= 59.2715 \\
 {}^6P_1 - P_2 &= \sqrt{2414.0393 \times 0.0105} \\
 &= \sqrt{25.3474} \\
 &= 5.0346 \\
 G.R. &= \frac{41.47 - 39.47}{5.0346} \\
 &= \frac{2.00}{5.0346} \\
 &= 0.3973
 \end{aligned}$$

การคำนวณในตาราง ๒๐.

$$\begin{aligned}
 P &= \frac{(152 \times 60.53) + (258 \times 58.53)}{152 + 258} \\
 &= \frac{24301.30}{410}
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 &= 59.2715 \\
 Q &= 100 - 59.2715 \\
 &= 40.7285 \\
 \overset{\circ}{P}_1 - P_2 &= 5.0346 \\
 C.R. &= \frac{60.53 - 58.53}{5.0346} \\
 &= \frac{2.00}{5.0346} \\
 &= 0.3973
 \end{aligned}$$

ประวัติย่อของผู้เขียน

นาม

เฉลิมชัย อุดลพวงศ์

ชาตะ

๒๒ มิถุนายน ๒๔๘๔ จังหวัดนครสวรรค์

การศึกษา มัธยมศึกษา

: โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย จังหวัดพระนคร

อุดมศึกษา

: วิทยาลัยวิชาการศึกษาบางแสน จังหวัดชลบุรี

ได้รับปริญญาตรีการศึกษามัธยมศึกษา สาขามัธยมศึกษา

ปีการศึกษา ๒๕๐๕

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ได้รับปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาการแนะแนว ปีการศึกษา ๒๕๑๐

วุฒิพิเศษ

: ประกาศนียบัตรประโยคครูพิเศษมัธยม (พ.ม.) พ.ศ. ๒๕๐๘

: ประกาศนียบัตรการประชาสัมพันธ์สำหรับโรงเรียน โรงเรียน

การประชาสัมพันธ์ สำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๑๐

หน้าที่การงานปัจจุบัน

ครูโรงเรียนการช่าง จังหวัดชัยนาท กรมอาชีวศึกษา.